

اعمالِ رسولای عیسیٰ مسیح

پیشگفتار

کتابِ اعمالِ رسولِ اِدَامِه زِنْدَگِی نَامِه عِیْسِیٰ مَسِیْح دَ مُطَابِقِ لُوقَا آسْتِه. مَقْصِدِ اَصْلِی کِتَابِ اِی آسْتِه کِه لُوقَا نِشُو بَدِیَه،

چي رِقْمِ پِیْرَوای اوْلی عِیْسِیٰ مَسِیْح دَ هِدَايْتِ رُوحِ اَلْقُدْسِ

خُوش خَبْرِي دَ بَارِه عِیْسِیٰ رِه اَز اَوْرُشَلِیْمِ دَ تَمَامِ یَهُودِیَه، سَامِرِه

و دَ مَمْلَکَتِ هَاي دُنْیَا رَسَنْد. فَصْلِ ۱ آيَه ۸ اَمْزِي کِتَابِ دَ بَارِه

اَزِي آسْتِه کِه چي رِقْمِ مَسِیْحِيَّتِ دَ مِیْنِکَلِ یَهُودِیَا شُرُوعِ مُوشِه

و بَعْدِ اَزُو چي رِقْمِ دَ تَمَامِ دُنْیَا دَ مِیْنِکَلِ مِلَّتِ هَاي غَیْرِ یَهُودِ

تِیْتِ مُوشِه.

اِی کِتَابِ وَاضِحِ مُونِه کِه اِیْمَانْدَارای مَسِیْحِ یِگِ گِرُوهِ سِیَاسِي

بَلْدِه سِرْنِگُونِ کِدُونِ اَمِیْرَاطُورِي رُومِ نِیْبِه، بَلْکِه رَاهِ نِجَاتِ رِه دَ

بَیْنِ اِنْسَانِ هَا اِعْلَانِ مُونِه.

کِتَابِ اَعْمَالِ رَسُولَا رِه مُوشِه کِه دَ سِه قِسْمَتِ تَقْسِیْمِ کُنِي:

یکی از موضوع های مهم کتاب اعمال رسولان نازل شدن روح
القدس است که در روزای عید پناهم در اورشلیم در ایماندارای
مسیح نازل شد و رهبرای ایماندارا در هدایت روح القدس
آهسته آهسته بنیاد جماعت ایماندارای مسیح ره ایشته . فصل
های آخر امزی کتاب در باره دستگیر شدن و محاکمه شدن
پولس و سفر پولس در روم استه و ای که پولس چی رقم
خوشخبری در باره عیسی مسیح ره در روم اعلان کرد .

فهرست عنوان ها

تورای آخر عیسی مسیح پیش از رفتن در عالم باله (فصل

۱ ، آیه ۴)

انتخاب رسول نو در جای یهودای اسخریوطی (۱:۱۵)

نازل شدن روح القدس (۱:۲)

پیغام پترس (۲:۱۴)

شفای آدمی که لنگ در دنیا آمد (۱:۳)

پترس و یوحنا در برابر شورای یهود (۱:۴)

دروغ حنابیا و سفیره (۱:۵)

انتخاب هفت خدمتگارانیک نام (۱:۶)

دستگیر کردن و کشتن استیفان (۸:۶)

رسیدن خوشخبری در مردم سامره (۴:۸)

فِيلِپَس و حَبَشَى (٢٦:٨)

تَغْيِيرِ زِنْدَگِیِ شَائُول (١:٩)

سَفَرِ پَتْرُس (٣٢:٩)

صَاحِبِ مَنَصَبِ رُومِیِ پَيْرِوِ عِيسَى مَسِيحِ مُوشَه (١:١٠)

پَتْرُس دُوبَارَه دَ اَوْرُشَلِيمِ موره (١:١١)

ايماندارای شارِ انطاکیه (١٩:١١)

آزادی پَتْرُس از بَنَدیِ خانَه (١:١٢)

مَرگِ هيروديس پادشاه (٢٠:١٢)

بَرَنابا و شَائُول دَ سَفَرِ رَبِيِّ مُوشَه (١:١٣)

خوشخبری دَ جَزيرَه قَبْرِس (١٣:١٣)

خِدْمَتِ دَ انطاکیه پيسيدیه (١٣:١٣)

پولُس دَ شارای قونیه، لِسْتَرَه و دِرِبَه (١:١٤)

شورای اورشليم (١:١٥)

خَطِ بَلَدَه ايماندارای غَيْرِ يَهُود (٢٢:١٥)

جدايي پولُس از بَرَنابا (٣٦:١٥)

يَگْجای شُدونِ تيموتائوسِ قَدِ پولُس و سِيلاس (١:١٦)

خَاوِ پولُس دَ شارِ تروآس (٦:١٦)

ايمان اُورْدونِ لِيدِيَه دَ شارِ فِيلِپِي (١١:١٦)

بَنَدیِ شُدونِ پولُس و سِيلاس دَ شارِ فِيلِپِي (١٦:١٦)

شورِش دَ شارِ تَسالونِيکِي (١:١٧)

- پوئس و سيلاس د شار بيريه (۱۷:۱۰)
- پوئس د شار آتن (۱۷:۱۶)
- پوئس د شار قرنتس (۱۸:۱)
- پس آمدون پوئس د شار انطاكيه (۱۸:۱۸)
- سفر سوم پوئس (۱۸:۲۳)
- پوئس د شار افسس (۱۹:۱)
- شورش د شار افسس (۱۹:۲۱)
- مسافرت پوئس پس د مقدونيه و يونان (۲۰:۱)
- از شار ترواس د ميليتس (۲۰:۱۳)
- خدا حافظي پوئس قد بزرگاي جماعت افسس (۲۰:۱۷)
- سفر پوئس د اورشليم (۲۱:۱)
- پوئس د اورشليم (۲۱:۱۷)
- گرفتار شدون پوئس د خانه خدا (۲۱:۲۷)
- دفاع پوئس (۲۱:۳۷)
- دفاع پوئس د پيش يهوديا (۲۲:۱)
- پوئس د حضور شوراي يهوديا (۲۲:۳۰)
- نقشه د ضد پوئس (۲۳:۱۲)
- انتقال پوئس د شار قيصره (۲۳:۲۶)
- محكمه پوئس د حضور فيلكس والي (۲۴:۱)
- بندی شدون پوئس د قيصره (۲۴:۲۲)

پولس د حُضُورِ فِستوس والی (۱:۲۵)

پولس د حُضُورِ اگریپاس پادشاه (۱۳:۲۵)

دفاعِ پولس د حُضُورِ اگریپاس پادشاه (۱:۲۶)

ربی کدونِ پولس د شارِ روم (۱:۲۷)

طوفانِ شدید (۱۴:۲۷)

میده شُدونِ کشتی (۳۹:۲۷)

د جزیره مالت (۱:۲۸)

رسیدونِ پولس د شارِ روم (۱۱:۲۸)

تورای آخرِ عیسیٰ مسیح پیش از رفتو د عالمِ باله

۱ دوستِ عزیز مه تیوفیلُس، د کتابِ اوّل خو ما د باره پگ

چیزای که عیسیٰ انجام می‌دد و تعلیم می‌دد نوشته کدُم، از

شروع گرفته^۲ تا امو روزی ره که عیسیٰ د رسولایِ اِنْتِخاب

کده خو د وسیله روحِ اَلْقُدْسِ حُکم کد و خود شی سون آسمو

رفت.^۳ او بعد از رنج و مرگ خو د دورونِ چل روز خود ره د

یارای خو زنده ظاهر کد و د طریقه های مُخْتَلِفِ دَزْوِا ثابت کد

که او واقعاً بعد از مرگ دوباره زنده شده. او دَمَرُو غَیْتَا د

باره پادشاهی خدا توره موگفت.

^۴ وختیکه عیسیٰ قد یارا جَم شُدِه بُود، اُو اینی حُکم ره دَزوا
دَد: ”از شارِ اورُشَلیم دُور نَرَوید، بلکه دَ اِنْتِظارِ وعِدِه آتِه
آسمانی بَشید که ما دَ بارِه شی دَز شُمو گُفتُم. ^۵ یحییٰ شُمو
ره دَ آو غُسلِ تَعْمید مِیدَد، لیکن از آلی کَلوَتَر از چند روز تیر
نَمُوشه که شُمو قد روحِ اَلْقُدسِ تَعْمید دَدِه مَوشید. “ ^۶ دَ امزُو
غَیت که اونا یِگجای شِشته بُود، وا از عیسیٰ سوال کده
گُفت: ”یا مَولا، آیا دَمزی وخت پادشاهی از دِست رَفْتِه
اِسرائیل ره پس مِیدی؟“ ^۷ اُو دَزوا گُفت: ”بلدِه شُمو لازم نییه
که وخت ها و زمان های ره که آتِه آسمانی دَ اِختیارِ خود خُو
تعیین کده بَفا مِید. ^۸ مگم وختیکه روحِ اَلْقُدسِ دَ بلِه شُمو قرار
مِیگیره، شُمو قُدرت پَیدا مَونید و دَ اورُشَلیم، دَ تمامِ مَنطِقِه
یَهُودیه و سامِرِه و حتی دَ دُورَتَرین جای های دُنیا دَ بارِه از مه
شاهدی مِیدید. “ ^۹ بعد از گُفتونِ امزی تورا، مَولا عیسیٰ دَ
پیشِ چیمای ازوا سُون آسمو بُرده شُد و یگ آوُر اُو ره از نظرِ
ازوا غَیب کد. ^{۱۰} دَ امزُو غَیتِ که اُو مورفت و چیمای ازوا
هنوز آسمو ره توخ مَوکد، بے بلغه دُو آدمِ سفید پوش دَ پالوی
ازوا ایسته شُدِه ^{۱۱} گُفت: ”ای مَرَدای جَلیلی، چرا ایسته شُدِه
سُون آسمو توخ مَوکنید؟ امی عیسیٰ که از پیشِ شُمو سُون
آسمو رفت، دَ امزُو رَقمِ که رفتون شی ره دَ آسمو دیدید، دَ

امزُو رقم او بسم پس ميبه.

^{۱۲} بعد ازو يارا از كوه زيتون پس د اورشليم آمد كه تا اونجی

ره يگ روزه سفر روز آرام بود. ^{۱۳} اونا وختيكه د شار داخل

شد، دمزو باله خانه رفت كه د اونجی اتاق دشت. امو نفرا

پترس، يوحنا، يعقوب، اندرياس، فيليپس، توما، برتولما،

متی، يعقوب باچه حلفی، شمعون غيرتی، و يهودا باچه

يعقوب بود. ^{۱۴} تمام ازوا قد خاتونو و مريم آبه عيسى و برارای

عيسى خود ره د يگ دل د عبادت و دعا مصروف كد.

انتخاب رسول نو د جای يهودای اسخريوطی

^{۱۵} د يکی امزو روزا پترس د مينکل ايماندارای كه تعداد پگ

ازوا تقريباً د يگ صد و بيست نفر ميرسيد، ايسته شده

^{۱۶} گفت: "برارو، لازم بود كه امو نوشته ها پوره شنه كه روح

القدس از زبون داود پيغمبر د باره يهودا پيشگویی كده بود

يعنی د باره نفری كه او يگ راهنما بلده امزو كسای جور شد

كه عيسى ره گرفتار كد. ^{۱۷} يهودا از جمله ازمو و د وظيفه مو

شريك بود. " ^{۱۸} از مژدی كه يهودا بلده خيانت خو گرفتند او

يگ توتيه زمی خريد و قد روی خو دمزو زمی خورده از منه خو

دُو پاره شُد و روده های شی بُرو بُر شُد. ^{۱۹} و تمامِ مردمِ

اورشَلیم از مرگِ ازو خبر شُد، و امو تُوته زمی دَ زبونِ

خودگون شی دَ نامِ «حَقْل دَما» یعنی «زَمینِ خُون» مشهور

شُد. ^{۲۰} پِترُس بسمِ گُفت: ”ازی که دَ کِتابِ زبور گُفته شُد:

‘خانِه امزُو کس خرابِ شُنه و هیچ کس دَمزُو جای

نَشینِه.’

و بسمِ گُفته شُد:

‘مَسئُولیتِ شی ره دیگه نفر بگیریه.’

^{۲۱} پس یکی امزُو آدمای که دَ تمامِ امزُو مُدتِ که مولا عیسیٰ

دَ مینکل مو میمد و مورفت قد ازمو همکار بُوده، ^{۲۲} یعنی

امزُو روزِ که یحییٰ مولا عیسیٰ ره غُسلِ تعمید دَد تا امو روزِ

که مولا دَ پیش چیمای مو سُونِ عالمِ باله بُرده شُد، باید قد

ازمو شاهدِ ازی بَشه که مولا عیسیٰ دُوباره زنده شُد.

^{۲۳} پس اونا دُو نفر ره پیشنهاد کد: یگ شی یوسفِ برسابا بُوَد

که او ره یوستُس ام مَوگُفت و دیگه شی متیاس. ^{۲۴} و اونا دُعا

کده گُفت: ”اَی خُداوند، تُو از دِلِ تمامِ کس خبرِ دَری. دَز مو

نِشو بدي که امزی دُو نفر کُدم شی ره اِنْتِخاب کدے، ^{۲۵} تاکه
 دَمزی خِدْمَت حِصّه بَگیره و وِظیفه رِسُولی ره قَبُول کُنه،
 وِظیفه ره که یهُودای اِسْخَرِیوِطی از دِست دَد و دَ جَای که
 تعلق دَشت رفت. ” ^{۲۶} پس اونا پِشک ره دَ نام امزُو دُو نفر
 اَندخت و پِشک دَ نام مَتیاس بُر شُد. بعد ازو مَتیاس دَ جَم
 یازده رِسُول اِضافه شُد.

نازل شُدونِ رُوح اَلْقُدس

۲ وختی «عیدِ روزِ پَنجَاهُم» رِسید، پگ ایماندارا دَ یگ
 جَای جَم بُود ^۲ که اولغَتله از آسمو یگ آواز رِقْمِ گُرسِ بادِ شَدید
 اَمَد و تمامِ خانِه ره که اونا دَ اُونجی شِشْتَه بُود، پُر کد. ^۳ و
 یگ چیز رِقْمِ اَلَنگِه آتِش اَلّی دَزوا ظاهِر شُدِه تیت شُد و دَ بله
 سرِ هر کُدمِ ازوا شِشْت. ^۴ اوخته پگِ ازوا از رُوح اَلْقُدس پُر شُد
 و دَ زِیونای مُخْتَلِف دَ توره گُفتو شُد، چراکه رُوح اَلْقُدس ای
 قُدرت ره دَزوا دَد.

^۵ دَمزُو روزا یهُودیای خُدا ترس از هر مِلّتِ زِیرِ آسمو بَلدِه عید
 دَ اورشَلیم اَمده بُود. ^۶ وختیکه امی آواز شِنیده شُد، عَدَر مرْدُم

جَم شُدِه حَيرو مَند، چِراکه هر کس زِونِ خود خُو ره از دانِ
ایماندارا مِيشِنيد. ^۷ اونا حَيرو مَندد و تَعجُب کده قد يگديگه
خُو مَوگُفت: ”آيا پگِ امزى کسا که دَرَو توره مَوگيه از جليليه
نِيسته؟ ^۸ پس اِى چِطور اِمکان دَره که هر کَدَم ازمو زِونِ
أصلى خُو ره از دانِ ازبا مِيشنَوى؟ ^۹ مو خُو مَرَدُمای پارت،
ماد، ايلام و باشنده هاى بَيْن اَلنَهَرين، يهُوديه، کِپدوکیه،
پونطُس و آسِيا، ^{۱۰} فَرِيجيه، پَمفيليه، مِصر، مَناطقِ لِيبى
نزدِیکِ قِیروان و مَرَدُمای شارِ رُوم اَسْتى، ^{۱۱} ام يهُودى نِژاد و
ام کسای که دِینِ يهُود ره قَبول کده. بعضى هاى مو ام کِرتى
و عَرَب اَسْتى، پگِ مو مِيشنَوى که اَمِيا دَ زِونِ اَصلى خودون
مو از کارای بُزرگِ خُدا گپ مِيزنه! ^{۱۲} ” و تمامِ مَرَدُم دَ حالیکه
گِيج و مَو شُدِه مَندد از يگديگه خُو پُرسان کده مَوگُفت: ”اِى
چى حِسابه؟“ ^{۱۳} لِيکِن بعضى کسای دِیکه رِيشخندى کده
مَوگُفت: ”اَمِيا عَرَقِ نَشِه شرابِ تازه اَسْتِه!“

پِیغامِ پِترُس

^{۱۴} مگم پِترُس قد امزُو يازده يارِ دِیکه ايسته شُدِه دَ آوازِ بلند
گُفت: ”اِى مَرَدای يهُودى و پگِ باشنده هاى اورشَلیم، بيليد
که اِى ره دَز شُمُو بَفامَنم و دَ تورای مه خُوب گوش بَدید! ^{۱۵} اُو

رقمیکه شُمو گُمان مُونید، امی آدما نشه نییه، چراکه ساعتِ
سِوَمِ روز آسته! ^{۱۶} بلکه ای اُمُو چیز آسته که یوئیل پیغمبر
پیشگویی کده گُفت:

^{۱۷} خُداوند مُوگیه:

”ما دَ روزای آخِرِ رُوحِ خُو ره دَ بِلِه تمامِ بَشَرِ قَرار

مِیدیم

و باچه ها و دُخترِون شُمو نَبُوتِ مُونه

و جوانای شُمو رویا ها

و آدمای پیرِ شُمو خا و ها مینگره.

^{۱۸} آره، دَ او روزا حتی دَ بِلِه غُلاما و کنیزای خُو

ما رُوحِ خُو ره قَرار مِیدیم

و تمامِ ازوا نَبُوتِ مُونه.

^{۱۹} ما باله دَ آسمو چیزای عَجیب

و تاه دَ زمی مُعجزه های کُته ظاهرِ مُونم،

یعنی خُون و آتِش و دُودِ تریک.

^{۲۰} پیش از اَمَدونِ روزِ بزرگ و پُر جلالِ خُداوند،

آفتو تریک مُوشه و ماهتو دَ خُونِ تبدیلِ مُوشه.

^{۲۱} لیکن هر کسی که نامِ خُداوند ره بگیری،

اَوْ نجات پیدا مونه. ”

^{۲۲} او مردایِ اسرائیلی، دَ تورایِ مه گوشِ بیدید! خودون شُمو

میدنید که عیسیایِ ناصریِ مردی بود که خُدا دَ وسیله کارایِ

پُر قدرت، چیزایِ عجیب و مُعجزه های که خُدا از طریقِ ازو دَ

مینکلِ شُمو انجام دَد، اَوْ ره تصدیق کد. ^{۲۳} امی آدم دَ مطابقِ

نقشه که تعیین شُد و خُدا از پیش میدنست دَز شُمو تسلیم

دده شد و شُمو اَوْ ره دَ دستِ مردمایِ بے خُدا دَ صلیب

میخکوب کده کشتید. ^{۲۴} مگم خُدا اَوْ ره از عذابِ مرگ

خلاص کده دُوباره زنده کد، چراکه هیچ امکانِ نَدشت که

مرگ اَوْ ره دَ چنگالِ خُونِ نگاه کنه. ^{۲۵} چون داوودِ پیغمبر دَ باره

'ما خُداوند ره همیشه پیشِ رُوی خُو حاضر مینگرُم؛

ازی که او دَ دِستِ راستِ مه یه، ما از جای خُو تکان
نمُوخوَرُم.

^{۲۶} امزی خاطرِ دِلِ مه خوش آسته

و زبونِ مه خوشحالی مونه

و جانِ مه ام دَ اُمیدِ زندگی مَوکنه،

^{۲۷} چُون تُو جانِ مَره دَ عالمِ مُرده ها ایله نمونی

و نمیلی که مَرِدِ وفادار تُو دَ قبرِ گنډه شنه.

^{۲۸} تُو راهِ زندگی ره دَزِ مه یادِ میدی

و قد حُضُورِ خُو مَره پُر از خوشی مونی.

^{۲۹} برارو، دَ اِطْمینانِ کاملِ دَزِ شُمُو مَوگُم که بابِه کلون مو

داوود مُرد و دَفن شُد و قبر شی تا امروز دَ بَینِ ازمو مَوْجُود
 آسته. ^{۳۰} مگم او یگ پیغمبر بُود و میدَنست که خُدا قَسَم
 خورده قد شی قول دَده که یکی از اولادِه ازو ره دَ تَخْتِ
 پادشاهی شی بِشندنه. ^{۳۱} او آینده ره میدَنست و دَ باره زنده
 شُدونِ مَسیحِ گُفت که او دَ عالمِ مُرده ها نَمُومنه و جَسَدِ شی
 ام دَ قبر گنډه نَمُوشه. ^{۳۲} پگ مو شاهدِ آستی که خُدا امی
 عیسیٰ ره دُوباره زنده کد. ^{۳۳} پس او سربلند شُدِه دَ دِستِ
 راستِ خُدا قرار گِرِفت و روحِ اَلْقُدسِ وعده شُدِه ره از آتِه
 آسمانی حاصِل کده دَز مو بَخشید. امی ره که شُمو مینگرید و
 میشنوید نِعْمَتِ روحِ اَلْقُدسِ آسته. ^{۳۴} چُون داوود پیغمبر دَ
 آسمو نرفت، مگم خود شی گُفت:

‘خداوند دَ مَولای مه گُفت:

”دَ دِستِ راستِ مه بِشی

^{۳۵} تا دُشمنای تُو ره تَی پَیی زیرِ پایِ تُو جور کُئم.”

^{۳۶} پس تمامِ قَومِ اِسرائیل دَ یَقینِ ای ره بُفامه که خُدا عیسیٰ ره

ام مَولا و ام مَسیحِ تعیین کده، امی عیسیٰ ره که شُمو دَ

صَلِيبِ مِيخكوب كَدِيدِ .”

^{۳۷} وختيکه مردُم ای گپا ره شنید، اونا جگرخون شُدِه از پترُس

و ديگه رسولا پُرسان کد: ”برارو، آلی مو چیز کار کنی؟“

^{۳۸} پترُس دزوا گُفت: ”هر کُدم شُمو باید توبه کُنید و د نام

عیسیٰ مسیح غُسلِ تعمیدِ بگیریِد تا که گناهای شُمو بخشیده

شُنه و نِعمتِ خُدا، یعنی روح اَلقُدس ره حاصل کُنید. ^{۳۹} چُون

امی وعده بلده شُمو و بچکيچای شُمو و بلده تمام کسای که

دُور آسته، دده شُدِه، یعنی بلده تمام کسای که خُداوند، خُدای

مو اونا ره سُون خود کوی مونه. “ ^{۴۰} و پترُس قد غدر توره

های ديگه دزوا شاهدي دد و اونا ره نصيحت کده گُفت:

”خودگون خُو ره ازی نسلِ شریرِ نجات بديد. “ ^{۴۱} پس کسای

که توره های پترُس ره قبول کد غُسلِ تعمیدِ گرفت و دمزو روز

تقريباً سه هزار نفر د جَم ازوا اضافه شُد. ^{۴۲} اونا يکسره د

تعلیمِ رسولا گوش میدد، د بين خُو رفاقت دشت، مراسمِ ثوئه

کدون نانِ آخرِ عیسیٰ مسیح ره د جای میورد و دوامدار دُعا

مُکد. ^{۴۳} پگِ مردُم ره بيم گرفتند، چُون مُعجزه های غدر و

علامت های بزرگ د وسيله رسولا د مردُم نشو دده مُوشد.

^{۴۴} تمام ایماندارا يگجای و د هر چیزی يگديگه خُو شریگ

بُود. ^{۴۵} اونا مُلک و دارایی خُو ره سَودا کده دَ هر کس دَ اندازه ضرورت شی تقسیم مُوکد. ^{۴۶} هر روز اونا دَ یگ دِل دَ خانه خُدا جَم مُوشد و خانه دَ خانه مَراسِمِ تُوته کدون نانِ آخِرِ عیسیٰ مسیح ره دَ جای میورد. اونا نان خُو ره دَ خوشی و دِلِ پاک قتی خورده ^{۴۷} خُدا ره ستایش مُوکد و دَ دِلِ پگِ مردُم شیرین شُده مورفت. و خُداوند هر روز تعدادِ مردُمای نجات یافته ره دَ جَم ازوا اضافه مُوکد.

شفای آدمی که لنگ دَ دُنیا اَمَدَد

۳ یگ روز ساعتِ سه بَجِه بعد از چاشت، دَ وختِ دُعا، پِترُس و یوحنا دَ خانه خُدا رفت. ^۲ دَ او غیت یگ آدمِ که از کوره آبه خُو لنگ دَ دُنیا اَمَدَد، اُورده شد. امو آدم ره مردُم هر روز دَ خانه خُدا دَ دَمِ درگه که دَ نام «نوربند» بود، می ایشت تا از مردُمای که دَ خانه خُدا میمد، خیرات طلب کُنه. ^۳ وختی او نفر پِترُس و یوحنا ره دید که اونا میخیه دَ خانه خُدا داخل شُنه، او ازوا خیرات طلب کد. ^۴ لیکن پِترُس و یوحنا سون شی تیز توخ کده گفت: “سون ازمو سیل کُو!” ^۵ گدایگر لنگ سون ازوا توخ کد و تَوَقُّع دشت که ازوا یگو چیز بگیریه. ^۶ مگم

پترُس دزشی گُفت: ”ما طِلا و نقره ندرُم، ولے چیزی که دَرُم

دز تو میدُم: د نامِ عیسیٰ مسیحِ ناصری، باله شو و راه

بورو! ”^۷ و پترُس از دستِ راستِ ازو گرفته او ره از جای شی

باله کد. بجلکا و پایای شی فوری قوت پیدا کد^۸ و او وچت د

سر پای خو ایسته شده د گشتو شد. وختیکه او قد ازوا د خانه

خدا داخل موشد، او راه مورفت و قرتک و خیزک زده خدا ره

حمد-و-ثنا موگفت.^۹ وختی تمام مردم دید که او راه موره و

خدا ره ستایش مونه،^{۱۰} اونا او ره شینخت که او امو آدم آسته

که د دم درگه «نوریند» خانه خدا میششت و خیرات طلب

موکد. پس اونا از کاری که قد ازو شدد، تعجب کد و حیرو

مند.

^{۱۱} د حالیکه او خود ره د پترُس و یوحنا چسپندد، تمام مردم

یگجای طرف برنده که برنده سلیمان گُفته موشد، دوید و

خیرت زده د گرد ازوا جم شد.^{۱۲} وختی پترُس امی کار مردم ره

دید او دزوا گُفت: ”ای مردای اسرائیلی، چرا د ای کار تعجب

مُونید و سون مو د دقت توح مُونید، فقط بگی که مو د قدرت

و دینداری خود خو ای آدم ره د گشتو آورده بشی؟^{۱۳} خدای

ابراهیم، اسحاق و یعقوب، یعنی خدای بابه کلونای مو،

خِدْمَتِگار خُو عِيسَى ره سر بلند کد، اُمُو ره که شُمو دَ دِستِ
 پِیلا تُس تسلیم کدِید تا دَ مَرگ محکوم شُنه، اگرچه پِیلا تُس
 میخواست اُو ره ایله کُنه، مگم شُمو اُو ره دَ حُضُورِ پِیلا تُس رَد
 کدِید. ^{۱۴} دَزی رقم شُمو شُخصِ مُقَدَّس و عَادِلِ ره اِنکار کدِید
 و خاستِید که دَ جای اَزو یگ مَرِدِ قَاتِلِ بَلَدِه شُمو آزاد شُنه.
^{۱۵} شُمو سرچشمِه زِندگی ره کُشتِید، لیکن خُدا اُو ره از بَینِ
 مُرده ها زنده کد و مو شاهدِ ازی اَسْتی. ^{۱۶} امی آدمِ ره که
 شُمو مینگرید و مینخَشِید دَ وَسِیلِه اِیمانِ خُو دَ نامِ عِيسَى قُوتِ
 ایسته شُدو ره پیدا کده. اَره، نامِ عِيسَى و اِیمانِ دَزو امی آدم
 ره کاملاً شفا دَدِه و اِی فِعْلاً دَ پِیشِ رُوی پگ شُمو ایسته یه.
^{۱۷} برارو، ما مِیدَنُم که رفتارِ شُمو و رهبرای شُمو از رُوی
 نادانی بُوْدِه. ^{۱۸} مگم خُدا پِیش از پِیش از زِیونِ پِیغمبرای خُو
 پِیشگویی کده بُوْد که مسیح باید رَنجِ بِنگره و دَمزی رقم
 پِیشگویی پُوره شُد. ^{۱۹} پس توبه کُنِید و سُونِ خُدا پس بَیید تا
 گناه های شُمو پاک شُنه ^{۲۰} و وختای رَاحتی و تازگی از طرفِ
 خُداوند نَصیبِ شُمو شُنه و خُدا، مسیحِ وعده شُدِه یعنی عِيسَى
 ره دَز شُمو رِی کُنه. ^{۲۱} ولے اُو باید دَ عَالَمِ باله بُمَنه تا زمانی
 که تمامِ چیزا تازه-و-نَو شُنه، اُمُو رقم که خُدا غَدْر وخت پِیش
 از دانِ پِیغمبرای مُقَدَّس خُو اِعلان کُد. ^{۲۲} چُونِ مُوسَى پِیغمبر

گفت: 'خداوند، خدای شمو از مینکلِ برارونِ خودون شمو
 یگ پیغمبر ره که رقمِ ازمه آسته، بلده شمو ربی موکنه و هر
 چیزی که او دز شمو موگیه شمو باید گوش کنید. ^{۲۳} هر کسی
 که از آید امزو پیغمبر نشنه، او کاملاً از قوم خو ریشه کن
 موشه. ^{۲۴} و تمام پیغمبرا از سموئیل گرفته تا دیگه پیغمبرای
 که بعد از او آمده، د باره امزی روزا پیشگویی کده. ^{۲۵} شمو
 اولاده پیغمبرا استید و د عهدهی که خدا قد بابه کلونای شمو
 بسته کد، شریگ استید. چون خدا د ابراهیم گفت: 'تمام مردم
 روی زمی از نسل از تو خیر-و-برکت مینگره. ^{۲۶} امزی خاطر
 خدا خدمتگار خو عیسی ره سر پای کده اول او ره پیش از شمو
 ربی کد تا شمو ره خیر-و-برکت دده هر کدم شمو ره از راه
 های شیطانی شمو پس بیره.'

پترس و یوحنا د برابر شورای یهود

۴ ^۱ اونا قد مردم درو توره موگفت که پیشوایو و قومندان
 محافظین خانه خدا و بعضی از صدوقی ها د سر ازوا آمد.
^۲ اونا غدر قار بود، چراکه پترس و یوحنا د مردم تعلیم میدد و
 اعلان کده موگفت که "د نام عیسی مرده ها از مرگ دوباره

زنده موشه. ”^۳ پس اونا ره دستگیر کده تا روزِ دیگه دَ

بندی‌خانه آندخت، چراکه امو غیت شام بُود. ^۴ مگم غدر کسای

که پیغام ره شنید، ایمان اُورد و تعدادِ ایماندارای مَرَد دَ حُدودِ

پنج هزار نفر رسید. ^۵ روزِ دیگه شی رهبرای، ریش سفیدا و

عالمای دین دَ اورشَلیم جَم شُد. ^۶ پیشوای بزرگ دَ نامِ حنا قد

قیافا، یوحنا، سکندر و دیگه نفرای که پگ ازوا از خانوارِ

پیشوای بزرگ بُود، ام دَ اونجی حُضور دَشت. ^۷ اونا پترس و

یوحنا ره دَ غولِ مجلسِ اُورده ازوا سوال کد: ”شمو دَ چی

قُدرت و دَ نامِ کی امی کار ره کدید؟“ ^۸ اوخته پترس از روح

الْقُدس پُر شُده دَزوا کُفت: ”ای رهبرای و ریش سفیدای قوم،

^۹ اگه امروز از خاطرِ کارِ نیکِ که دَ حقِ یگ آدم لَنگ انجام

دده شُده از مو بازخواست موشه و پُرسان موشه که چی رقم ای

آدم شفا یافته، ^{۱۰} بیلید که دَ پگ ازشمو و دَ تمامِ قومِ اسرائیل

معلوم شنه که ای آدم دَ نامِ عیسیٰ مسیحِ ناصری که شمو او

ره دَ صلیب میخکوب کدید، ولے خُدا او ره دُوباره زنده کد،

جور و تندرُست دَ پیش شمو ایسته یه. ^{۱۱} امی عیسیٰ

’سنگی که شمو اُستاکارا دُور پورته کدید،

سنگِ مَهمِ تادو شُده.’

۱۲ غَير از او هِيچ كس دِيگه نِجات دَدِه نَمِيتنه، چُون دَ تِي
آسمو هِيچ نام دِيگه دَ بِيِنِ مَرْدُم دَدِه نَشْدِه كه مو دَ وَسِيْلِه ازو
نِجات پِيْدا كني.

۱۳ وختِيكه اونا دليري پِتْرُس و يوحَنَّا ره هُوش كد و فاميد كه
اونا آدمای ناخانده و بے سَواد آسته، حَيرو مَند و شِنَخْت كه
اونا قد عيسی بُوْدِه. ۱۴ مگم وختي اونا آدمِ شفایافته ره دَ
پالوی پِتْرُس و يوحَنَّا دِيد، دَ خِلَافِ ازوا هِيچ چيز كُفته نَتَنِست.

۱۵ پس امر كد كه اونا از مجلسِ شورا بُر شُنه و خودگون شي
قد يگ دِيگه خُو دَ مَشَوْرِه شُد ۱۶ و كُفت: "قد ازی آدما چی
كار كني؟ چُون امی مُعْجِزِه كنه كه دَ وَسِيْلِه ازوا انجام شُدِه،
تمامِ مَرْدُمِ اورشليم از شي خبر آسته و مو ام انكار نَمِيْتَنِي.

۱۷ مگم بَلْدِه ازی كه امی گپا دَ مِينَكَلِ مَرْدُمِ كَلَوْتَرِ تِيْتِ نَشُنه،
مو بايد اونا ره اَخْطَارِ بَدِي كه دَ نامِ عيسی دِيگه قد هِيچ كس
گپ نَزْنِه. ۱۸ پس اونا ره دُوباره دَ مجلسِ طلب كده كُفت:

"دِيگه هرگز دَ نامِ عيسی گپ نَزْنِيد و تَعْلِيمِ نَدِيد!" ۱۹ لِيكِنِ
پِتْرُس و يوحَنَّا دَ جَوَابِ ازوا كُفت: "خودون شُمُو قِضَاوَتِ كَنِيْد
كه دَ نَظَرِ خُدا كُدَمِ چيز دُرُست آسته: اِطَاعَتِ از خُدا يا اِطَاعَتِ
از شُمُو؟ ۲۰ مو از كُفتونِ چيزای كه دِيدِ و شَنِيدِ نَمِيْتَنِي كه

دان خُو ره بَند کنی.

^{۲۱} پس از تهدیدِ کَلو اونا ره آزاد کد، چُون بَلدِه سزا دَدونِ ازوا کَدَم دَلیل پَیدا نَتَنِست و ام بخاطرِ مَرْدَم، چراکه تمامِ مَرْدَم خُدا ره بَلدِه چِیزی که واقعِ شُدِه بُوَد، شُکر مُوگُفت، ^{۲۲} چُون آدمی که مُعجزه شفا دَ حق شی انجام شُدَد، عُمَر شی از چِل سال کَلوتر بُوَد.

^{۲۳} وختیکه پَتَرَس و یوَحَنّا ایلِه شُد، اونا دَ پِیشِ دوستای خُو رفت و چِزای ره که پیشوایونِ عالی مقام و ریش سفیدا دَزوا گُفتُد، دَ دوستای خُو نَقَل کد.

^{۲۴} وختی ایماندارا امی تورا ره شَنِید، اونا یگجای آواز خُو ره بَلند کد و دَ پِیشِ خُدا دُعا کده گُفت: ”ای خُداوندِ قَادِرِ مُطَلَق، ای خَالِقِ آسَمو و زَمی و دریا و هر چِیزی که دَ مَنِه ازوا آسْتِه، ^{۲۵} تُو دَ وَسِیلِه رُوحِ اَلْقُدَس از زِیونِ بابِه کَلون مو داوود خِدْمَتگَار خُو گُفتی:

چرا مِلَّتْ ها دَ شُورِشِ آمَدِه

و قَوْمِ ها عَبَثِ نَقْشِه مِیکْشِه؟

۲۶ پادشایونِ زمی باله شُده و حُکمرانا یگدست شُده

دَ ضِدِ خُداوند و دَ ضِدِ مَسَحِ شُده ازو قرارِ گِرَفْتَه؟

۲۷ واقعاً، ای چیزا دَمزی شار رُخ دَد: هیرودیس پادشاه و

پُنطیوس پیلاتُس حُکمرانِ قدِ مردُمایِ غَیرِ یَهُود و بنیِ اسرَائیل
دَ خِلافِ خِدْمَتگَارِ مُقَدَّسِ تُو عِیسی که تُو اُو ره اِنْتِخابِ کدی
یگدست شُد، ^{۲۸} تا هر چیزِ ره که قُدرت و اِراده ازتو پیش از

پیش تعین کُدد، پُوره کنه. ^{۲۹} و آلی، ای خُداوند، مُتَوَجِه

تهدیدای ازوا شو و دَ خِدْمَتگَارایِ خُو جُرَاتِ کَامِلِ بَدی تا

پِیغامِ تُو ره اِعلانِ کنه، ^{۳۰} حَینِ که تُو دِستِ خُو ره بَلَدِه شفا

دَدو دِرازِ مُونی و مُعْجِزه ها و چیزایِ عَجِیبِ دَ نامِ خِدْمَتگَارِ

مُقَدَّسِ خُو عِیسی نِشو میدی. ^{۳۱} و خِتیکه اونا از دُعا کدو

خِلاصِ شُد، اُمُو خَانِه که اونا دَ زشی جَم بُوَد لَرزید و پِگِ ازوا

از روحِ اَلْقُدُسِ پُر شُده پِیغامِ خُدا ره دَ دَلیری دَ مَرْدَمِ رَسَنَد.

۳۲ تمامِ اِیماندارا یگِ دِل و یگِ نَظَر بُوَد و هِیچِ کسِ داراییِ خُو

ره از خود خُو نَمِیدَنِست، بَلْکِه پِگِ شی دَ داراییِ یگدِیگِه خُو

شَرِیگِ بُوَد. ^{۳۳} رَسُولا دَ بارِه زنده شُدونِ مَولا عِیسی قَد قُدرتِ

کَلو شَاهِدی مِیْدَد و فِیضِ -و- بَرکَتِ کَلو دَ سِرِ پِگِ ازوا بُوَد.

^{۳۴} د مینکل ازوا هیچ کس مُحْتاج نَبُود، چراکه هر کُدم شی

زمی یا خانِه که دَشت، سَودا مُوکد و پِیسِه شی ره اُورده ^{۳۵} د
رُسولا تسلیم مُوکد تا د هر کس د اندازه ضُرورت شی تقسیم

شُنه. ^{۳۶} دَمزی رقم یوسُف که از طایفه لای و مُتولدِ قِبرس

بُود و رُسولا او ره «بَرنابا» یعنی «تَشویقگر» مُوگفت، ^{۳۷} یگ

تُوته زمین خُو ره سَودا کد و پِیسِه شی ره اُورده د پیش پای
رُسولا اِشت.

دروغِ حنایا و سَفیره

۵ 'مگم یگ نفر د نامِ حنایا قد خاتون خُو سَفیره یگ تُوته

زمی ره سَودا کده ^۲ یگ مقدار پِیسِه شی ره د مشوره خاتون

خُو نگاه کد و باقی منده شی ره اُورده د پیش پای رُسولا

اِشت. ^۳ اوخته پترس گُفت: "حنایا، چرا اِشتی شیطو د دل

تُو جای بگیره تا د روح اَلْقُدس دروغ بگی و یگ مقدار پِیسِه

زمی ره نگاه کنی؟ ^۴ د غَیْتیکه زمی سَودا نَشده بُود، آیا مال

خود تُو نَبُود؟ و بعد ازو که سَودا شُد، آیا اختیارِ پِیسِه شی ره

نَدشتی؟ پس چرا ای چیزا ره د دل خُو جای ددی؟ تُو تنها دز

مو دروغ نگفتی، بلکه د خدا ام دروغ گُفتی. " ^۵ امی که

حنانیا ای گپا ره شنید، او د زمی اُفتد و دم شی بُر شد. و تمام کسای که د باره امزی واقعه شنید غدر ترس کته د بله ازوا قرار گرفت. ^۶ بعد ازو جوانا باله شده او ره د کفن پیچ کد و د برو برده دفن کد.

^۷ تقریباً سه ساعت بعد خاتون شی که ازی واقعه بے خبر بود، د اونجی آمد. ^۸ پترس ازو پرسید: "دز مه بگی، آیا شمو زمین خو ره واقعاً دمزی قیمت سودا کدید؟" او گفت: "آره، دمزی قیمت." ^۹ پترس دزو گفت: "چطور شمو یگدست شدید تا روح خداوند ره آزمایش کنید؟ اونه، کسای که شوی تو ره دفن کده، پایای ازوا د دان درگه رسیده و اونا تو ره ام موبره." ^{۱۰} د امزو لحظه او ام د پیش پای پترس چپه شده مُرد. وختیکه جوانا داخل خانه شد، دید که او ام مُرده. پس جنازه شی ره برده د پالوی شوی شی دفن کد. ^{۱۱} تمام جماعت ایماندارا و کسای که د باره امزی واقعه ها شنید، د بله ازوا غدر ترس کته قرار گرفت.

^{۱۲} غدر معجزه ها و چیزای عجیب د وسیله رسولا د مینکل مردم انجام دده موشد و تمام ایماندارا دوامدار د «برنده سلیمان» جم موشد. ^{۱۳} مگم هیچ کس دیگه غیر از ایماندارا

جُرأت نَدَشت که قد رَسُولا یِگجای شُنه، لیکن مرَدُم اُونَا ره
 غَدَرِ اِحْتِرامِ مُوکد. ^{۱۴} ولے بازَم تِعَدادِ کَلونِ مرَدَا و خاتُونو دَ
 جَمِ ایماندارای مَولا عیسیٰ اِضافه شُدِه مورَفَت. ^{۱۵} کار دَ جای
 رَسید که مرَدُم ناجورای خُو ره دَ کُوچه ها میوُرد و دَ بِلَه
 چارپایی ها و توشکا می اِیشت تا وختیکه پِتْرُس تیر شُنه حدِ
 اقل سایه شی دَ بِلَه یِگونِ ازوا بُفته و اُونَا شفا پَیدا کُنه.
^{۱۶} امچنان جمعیتِ کُنه مرَدُم از اَغیلای اَطرافِ اورشَلیم جَم
 مُوشد و ناجورا و جندی های خُو ره میوُرد و پِگِ ازوا شفا پَیدا
 مُوکد.

^{۱۷} مگم پیشوای بزرگ و همدستای شی که از فرقه صدوقیا
 بُود، از حَسَد دَ جوش اَمَد ^{۱۸} و رَسُولا ره دِستگیر کده دَ بَندی
 خانِه عُمومی اَندخت. ^{۱۹} لیکن دَ امزُو شاو ملایکِه خُداوند
 درگه های بَندی خانِه ره واز کد و اُونَا ره بُر کده گُفت: ^{۲۰} ”دَ
 خانِه خُدا بورید و دَ اُونجی ایسته شُدِه تمامِ پیغامِ امزی زندگی
 نُو ره مُکَمَل دَ مرَدُم اِعلان کُنید. “ ^{۲۱} اُونَا امی تورا ره شَنید و
 صَباح گاه دَ خانِه خُدا داخِل شُدِه دَ تَعْلیم دَدو شُروع کد.

وختیکه پیشوای بزرگ قد تمامِ دار-و-دِستِه خُو جَم شُد و اُونَا
 پِگِ اعضای شورای یهود و ریش سفیدای بنی اسرائیل ره

کوی کد، اوخته چند نفر ره دَ بِنْدی‌خانه ریی کد تا رَسُولا ره
 گِرِفته بیره. ^{۲۲} مگم وختی مامُورا دَ بِنْدی‌خانه رَسید، اونا ره دَ
 اُونجی پیدا نَتَنِست. اوخته مامُورا پس اَمَد و دَزوا خبر دَدَه
 گُفت: ^{۲۳} ”درگه های بِنْدی‌خانه مُکَمَل کیب بُود و پیره‌دارا دَ
 دَمِ درگه ها پیره‌داری مُوکد. مگم وختیکه اُونجی ره واز کدی،
 هیچ کس ره دَ مَنه شی پیدا نَتَنِستی. “ ^{۲۴} قومندانِ مُحَافِظینِ
 خانِه خُدا و پیشوایونِ عالی مقام امی توره ها ره شَنِید، اونا
 لال شُدِه مَند که ”آخِرِ ازی چی مُوشه؟“ ^{۲۵} دَ امزُو لَحظه یگ
 نفر خبر اُورده گُفت: ”امو کسای ره که شُمو دَ بِنْدی‌خانه
 اَندخته بُودید، دَ خانِه خُدا ایسته شُدِه و دَرُو دَ مرُدُم تعلیم
 میدیه. “ ^{۲۶} اوخته قومندانِ قد پیره‌دارا رفت و اونا ره بِدُونِ
 جَبِر-و-سِتَم اُورد، چُون اونا میترسید که مرُدُم اونا ره بخاطرِ
 رَسُولا سنگسار نَکنه. ^{۲۷} پس اونا ره اُورده دَ پیشِ شورا ایسته
 کد و پیشوای بُزرگ ازوا پُرسان کده گُفت: ^{۲۸} ”آیا دَز شُمو
 سخت حُکم نَکدی که دَ ای نام دیگه تعلیم نَدید؟ لیکن شُمو
 تمامِ شارِ اورشَلیم ره قد تعلیم خُو پُر کدید و قَصَد دَرید که
 خُونِ ازی آدم ره دَ گردونِ ازمو بِنْدزید!“ ^{۲۹} پِتْرُس و دیگه
 رَسُولا دَ جوابِ ازوا گُفت: ”مو باید از خُدا اطاعت کنی، نَه
 از انسان. “ ^{۳۰} خُدايِ بابِه‌کلونای مو امو عیسی ره که شُمو دَ

صَلِيبِ بَالِه كَدِه كُشْتِيد، دُوباره زنده كد. ^{۳۱} خُدا اُو ره سرِبلند
كد و دَ دِسْتِ رَاسْتِ خُو شَنده سرور و نِجاتِ دِهِنده تعيِن كد
تا دَ قَوْمِ إِسْرَائِيلِ فَرسْتِ بَدِيه كه توبه كُنه و كُناهاي شي
بخشِيده شُنه. ^{۳۲} مو شاهِدِاي امزى چيزا آسْتِي، اُمُو رَقْم كه
روحِ اَلْقُدْسِ ام شاهِدِ آسْتِه و خُدا روحِ اَلْقُدْسِ ره دَ امزُو كَساي
دده كه از شي إِطَاعَتِ مُوكُنه.

^{۳۳} اعضاي شورا از شَنِيدونِ امزى توره ها دَ سرِ قارِ اَمده قَصْد
كد كه اونا ره بُكُشه. ^{۳۴} لِيكِن دَ شورا يگ نفرِ فَرِيسِي دَ نامِ
گَمالائِيلِ كه يگ عالمِ دِينِ بُوْد و پگِ مَرْدُمِ دَ زَشِي كَلُو إِحْتِرَامِ
دَشْت، ايسْتِه شُدِه اَمْر كد كه رَسُوْلا ره بَلْدِه چنْد لَحْظَه دَ بَرُو
بُر كُنه. ^{۳۵} بعد ازُو دَ نفرِاي شورا كُفت: ”او مَرْدِايِ إِسْرَائِيلِ،
چيزي ره كه شُمو قَصْدِ دَرِيدِ دَ حَقِ امزى مَرْدِا اِنجامِ بَدِيدِ دَ
بارِه شي إِحْتِيَاطِ كُنِيد، ^{۳۶} چراكه چنْد وختِ پيشِ يگ نفرِ دَ نامِ
تِيئُودا بَالِه شُدِه اِدْعا كد كه ’ما آدمِ بَزْرگِ اَسْتُم‘ و تَقْرِيْباً چار
صد نفرِ ام پِيروِ ازُو شُد؛ لِيكِن خودِ شي كُشته شُد و پِيروايِ
شي تِيْتِپَرَكِ شُد و اُو دَ هِيچِ برابرِ شُد. ^{۳۷} بعد ازُو، دَ دَوْرُونِ
روزايِ سرشُماريِ يگِ شَخْصِ دَ نامِ يَهُودايِ جَلِيلِي بَالِه شُد و
يگِ دُلِ ره رهبريِ كده شورِش كد. اُو ام كُشته شُد و تمامِ

پيروای شی تیت پَرک شد. ^{۳۸} و آلی دز شمو مُوگم که دزی آدما

کار ندشته بشید و اونا ره ایله کنید، چُون اگه نقشه و کار

ازوا از انسان بَشه، خود بخود ناکام موشه. ^{۳۹} لیکن اگه از

طرفِ خُدا بَشه، شمو نَمیتنید که دَم رُوی ازوا ره بگیریید.

احتیاط کنید، نَشنه که شمو خود ره قد خُدا دَ جنگ بندزید!

اونا پند ازو ره قبول کد ^{۴۰} و رسولا ره آورده قمچی زد و امر

کد که دَ نامِ عیسی دیگه توره نگیه. بعد ازو اونا ره ایله کد.

^{۴۱} رسولا از شورا بُرو بُر شد و خوشحالی مُو کد، چُون اونا

لایق ازی شَنخته شد که بخاطرِ نامِ عیسی توهین-و-تحقیر

شنه. ^{۴۲} اونا از تعلیم دَدو دِست نکشید، بلکه هر روز دَ خانه

خُدا و ام خانه دَ خانه وَعظ مُو کد که عیسی امو مسیح وعده

شده آسته.

انتخابِ هفت خدمتگارِ نیک نام

۶ دَمزُو روزا وختیکه تعدادِ ایماندارا کلو شده ریی بُود،

یهودیای یونانی زبو از یهودیای عبرانی زبو گله کد که دَ

خاتونوی بیوه یونانی زبو دَ تقسیمِ خوراکِ روزانه بے توجّهیی

مُوشه. ^۲ پس امو دوازده رسول تمام یارا ره کوی کده گُفت:

“ای دُرست نییه که مو از خاطرِ وَظیفه نان دَدو دَ تعلیم دَدون کلامِ خُدا کم-تَوَجُهیی کنی. ^۳ پس ای برارو، از بَینِ خودون خُو هفت مردِ نیک نام، پُر از روحِ اَلْقُدس و پُر از حِکمت ره اِنْتِخاب کُنید تا که اونا ره بَلده امزی کار مَقَرَر کنی. ^۴ بعد ازو مو وخت خُو ره دَ دُعا و دَ تعلیمِ کلامِ خُدا مَصْرَف مونی.”

^۵ پس تمامِ جماعتِ ای پِیشِنهاد ره قَبُول کد و اینی نفر ا ره اِنْتِخاب کد: اِستیفان، مَردي که پُر از ایمان و روحِ اَلْقُدس بُود، فِیلِیپس، پروخورس، نیکانور، تیمون، پَرمیناس و نیکولاوئس از شارِ اَنطاکیه که از سابقِ دینِ یَهُود ره قَبُول کده بُود. ^۶ اوخته جماعتِ امی هفت نفر ره دَ رَسولا پِیش کد و رَسولا دِستای خُو ره دَ بِلَه ازوا ایشته دُعا کد. ^۷ و کلامِ خُدا روز دَ روز دَ بَینِ مَرْدَم تیت مُوشد و تعدادِ پِیروا دَ اورشَلیم هر روز کَلو شُدِه مورَفَت و تعدادِ کَلونِ پِیشوایو ام تابعِ ایمان دَ عیسیٰ مَسیح شُد.

دِستگیر کدو و کُشتونِ اِستیفان

^۸ اِستیفان که پُر از فِیض و قُوتِ خُدا بُود، دَ بَینِ مَرْدَم چِیزای عَجیب و مُعجزه ها انجام دَد. ^۹ مگم یگ تعدادِ یَهُودیا از

جماعتی که د نام «جماعتِ آزادگان» مشهور بود و از قیروان و سکندریه و یگ تعداد شی از قیلیقیه و آسیا بود، باله شده قد استیفان جر-و-بَحْت ره شروع کد. ^{۱۰} مگم اونا تاب اُورده نَتِنست، چراکه او قد حکمت و قُدرتِ روح توره موگفت.

^{۱۱} پس اونا چند نفر ره وادار کد که بگیه: ”مو شنیدی که استیفان د ضدِ موسیٰ و خُدا تورای کُفر آمیز موگفت.“

^{۱۲} دَمزی رقم اونا مردُم، ریش سفیدا و عالِمای دینِ یهود ره د شورش اُورد و اونا د سرِ ازو آمده او ره دِستگیر کد و بلده محاکمه کدو د پیشِ شورا بُرد. ^{۱۳} اونا شاهدای دروغی تیار کدُده که گُفت: ”ای نفر یکسره د ضدِ امزی جای مُقدَّس و د ضدِ شریعت توره موگه. ^{۱۴} مو د گوش خُو شنیدی که موگفت: عیسیٰ ناصری امی جای ره خراب مونه و رسم-و-رواجی ره که از موسیٰ بلده ازمو منده، تغییر میدیه.“ ^{۱۵} تمام کسای که د امزو شورا حاضر بود، چیمای خُو ره د استیفان دوختد و دید که روی شی رقمِ روی ملایکه آلی شد.

۷ ^۱ اوخته پیشوای بزرگ از استیفان پُرسان کد: ”آیا امی چیزا راست آسته؟“ ^۲ استیفان د جواب شی گُفت: ”آی برارو و آته گو، گوش کُنید! وختیکه بابَه کلون مو ابراهیم د بین

أَلنَّهْرَيْنِ زِنْدَگِي مُوَكَّد و تَا أُو غَيْتِ دَ حَرَانِ كُوجِ نَكْدَه بُودِ،
 خُدَايِ پُرِ جَلَالِ دَزُو ظَاهِرِ شُدِه ^٣ كُفْت: 'وَطْنِ و قَوْمَايِ خُو رِه
 اَيْلِه كُو و دَ سِرْزَمِينِي بُوْرُو كِه دَز تُو نِشُو مِيْدِيْم'. ^٤ پَس
 اِبْرَاهِيْمِ اَز سِرْزَمِيْنِ كَلْدَانِيَا كُوجِ كَد و دَ حَرَانِ جَاي-دَ جَايِ شُدِ.
 بَعْدِ اَز مَرْگِ آتِه شِي خُدَا أُو رِه دَ اَمْزِي سِرْزَمِي كِه شُمُو اِمْرُوَز
 دَ بَلِه شِي زِنْدَگِي مُوْنِيْدِ كُوجِ دَلْجِي كَد. ^٥ و لِي دَ اَمْزُو زَمَانِ خُدَا
 حَتِي اِيْگِ جَايِ پَايِ اَمْزِي سِرْزَمِي رِه اَمِ دَزُو مِيْرَاثِ نَدَدِ. مَگَمِ
 أُو دَ اِبْرَاهِيْمِ قَوْلِ دَدِ كِه خُودِ شِي رِه و بَعْدِ اَز أُو اَوْلَادِه شِي رِه
 صَاحِبِ اَمْزِي زَمِي جُورِ كَنِه، اِگْرِچِه اِبْرَاهِيْمِ دَ أُو غَيْتِ هِيْچِ
 اَوْلَادِ نَدَشْتِ. ^٦ خُدَا دَ اِبْرَاهِيْمِ اَيْنِي رَقْمِ كُفْت: 'اَوْلَادِه تُو دَ اِيْگِ
 مُلْكِ دِيْگِه بَحِيْثِ بِيْگَنِه زِنْدَگِي مُوْنِه. مَرْدُمِ اَمْزُو مُلْكِ اُونَا رِه
 مُدَّتِ چَارِ صَدِ سَالِ دَ غُلَامِي اَنْدَخْتِه عَذَابِ مُوْنِه. ^٧ لِيْكَنِ مَا
 مِلَّتِي رِه كِه اُونَا رِه دَ غُلَامِي مِيْنْدَزِه، قِضَاوَتِ مُوْنِم'. و خُدَا
 كُفْت: 'بَعْدِ اَزُو اُونَا اَزُو سِرْزَمِي بُرِ مُوشِه و مَرِه دَ اَمْزِي جَايِ
 عِبَادَتِ مُوْنِه. ^٨ دَ اَمْزُو غَيْتِ خُدَاوَنْدِ حُكْمِ خَتْنِه رِه دَ عِنْوَانِ
 نِشَانِي عَهْدِ خُو دَ اِبْرَاهِيْمِ دَدِ تَا كِه اِيْگِ نِشَانِي عَهْدِ و قَوْلِ دَ
 بَيْنِ اَزْوَا بَشَه. پَسِ اِبْرَاهِيْمِ، وَخْتِيْكَه بَاچِه شِي اِسْحَاقِ پِيْدَا
 شُدِ، اُو رِه دَ رُوْزِ هَشْتَمِ خَتْنِه كَد. اِسْحَاقِ آتِه يَعْقُوْبِ شُدِ و
 يَعْقُوْبِ صَاحِبِ دَوَازْدِه بَاچِه شُدِ كِه هَرِ كُدَمِ اَزْوَا كُتِه اِيْگِ طَايْفِه

۹ باچه های یعقوب قد یوسف برار خُو همچشمی پیدا کد و او
 ره سودا کد که دَ مصر بُرده شنه، لیکن خدا قد یوسف بُود
 ۱۰ و او ره از تمامِ غم و رنج های شی نجات دده دَ پیشِ فرعون
 پادشاهِ مصر حکمت و عزت دد. پس پادشاه او ره حاکمِ مصر
 و رئیسِ تمامِ دربارِ خُو تعیین کد. ۱۱ اوخته دَ تمامِ سرزمینِ
 مصر و کنعان قحطی شدید و رنج-و-مُصیبتِ کته آمد، دَ
 اندازه که بابه کلونای موانان پیدا نَمیتنست. ۱۲ وختی یعقوب
 شنید که دَ مصر غله یافت موشه، او دفعه اول بابه کلونای مو
 ره دَ اونجی ریی کد تا غله بخره. ۱۳ دفعه دوّم که اونا رفت،
 یوسف خود ره دَ برارای خُو شَنختند و فرعون از اصل-و-نَسبِ
 یوسف خبر شد. ۱۴ بعد ازو یوسف نفر ریی کد تا آته خُو
 یعقوب ره قد تمامِ خانوار شی طلب کنه که جمله ازوا هفتاد و
 پنج نفر بُود. ۱۵ دَ امزی رقم یعقوب کوچ کده دَ مصر رفت و او
 و بابه کلونای مو دَ امونجی فوت کد. ۱۶ جنازه ازوا ره پس دَ
 شکیم بُرد و دمزو قبرستو که ابراهیم از باچه های حمور دَ
 شکیم خریدد، خاک کد.

۱۷ وختی زمانِ پوره شُدونِ قولِ خدا که قد ابراهیم کدُد نزدیک

مُوشُد، تعدادِ قَوْمِ مَو دَ مِصرِ عَدَرِ كَلو شُدِه مَوْرَفَت، ^{۱۸} تا
 زمانى كه يگ پادشاهِ دِيگه كه يوسُف ره نَمِيَنَخَشِيد حَاكِمِ
 مِصر شُد. ^{۱۹} اِي پادشاهِ قَد قَوْمِ مَو دَ چَل-و-نِيرَنگِ رِفْتارِ كَد و
 بابِه-كَلونايِ مَو ره اَوْقَسِ مَجْبُورِ كَد كه نِلغِه هَايِ خُو ره دَ سِرِ
 راهِ بِيله تا بُمُرِه. ^{۲۰} دَمَزُو غَيْتِ مَوْسَيِ دَ دُنْيَا اَمَد. اُو دَ نَظَرِ
 خُدا يگ نِلغِه نُورِنَد بُوَد و فِقْطِ سِه ماهِ دَ خانِه اَتِه خُو پَرورِش
 شُد. ^{۲۱} وختِيكِه اونا اُو ره دَ بَرُو ايشْت، دُخْتِرِ فِرْعَوْنِ اُو ره از
 اُونجِي گِرِفْت و مِثْلِ اَوْلادِ خُو تَرَبِيه كَد. ^{۲۲} مَوْسَيِ دَ
 مُطابِقِ تَمَامِ عِلْمِ-و-فِرْهَنگِ مِصرِيا تَرَبِيه شُد و دَ كُفْتارِ و كِرْدارِ
 قَوِي بُوَد.

^{۲۳} وختِيكِه اُو چَل سالِه شُد، يگ روزِ دَ دِلِ شِي كُشْت كه دَ
 دِيدونِ بَرارايِ خُو، يِعْنِي بَنِي اِسْرَائِيلِ بوره. ^{۲۴} اوخْتِه اُو رِفْت و
 دِيد كه قَد يكي امزُو اِسْرَائِيلِي هَا بَدْرِفْتاريِ مَوْشِه. پَس مَوْسَيِ
 دَ دِفَاعِ امزُو نَفَرِ اِسْرَائِيلِي بالِه شُدِه نَفَرِ مِصرِي ره كُشْت.
^{۲۵} مَوْسَيِ فِكْرِ كَد كه بَرارايِ اِسْرَائِيلِي شِي مَوْفامِه كه خُدا اُو
 ره بَلَدِه نِجاتِ ازوا رِبِي كَدِه، مِگَم اونا نَمَوْفامِيد. ^{۲۶} روزِ دِيگِه
 شِي دُو نَفَرِ اِسْرَائِيلِي ره دَ حَالِ جَنگِ دِيد و كوشِشِ كَد كه اونا
 ره آسْتِي بَدِيه، اوخْتِه دَزوا كُفْت: 'او آليگو، شُمُو قَد يگدِيگِه

خُو پَرار اَسْتِيد؛ چِرا دَ بِيِن خُو جَنگ-و-جَنجال مُوَنِيد؟^{۲۷} لِيکِن
 اُمُو نَفِرِ کِه قَد هَم تَبار خُو بَدِي مُوَكِد، مُوسِي رِه پَس تِيلِه دَدِه
 کُفْت: 'تُو رِه کِي دَ سِرِ اَز مُو حاکِم و قاضِي تَعْيِين کَدِه؟^{۲۸} اِيَا
 مِيخاهِي کِه مَرِه اَم رَقَمِ اَمزُو مِصرِي اَلِي بُوکُشِي کِه دِپَرُوَز
 کُشْتِي؟'^{۲۹} اوخْتِه مُوسِي بَخاطِرِ اَمزِي توره دُوتا کَدِه بَحِيثِ
 بِيگَنه دَ سِرزمِينِ مِديان جاي-د-جاي شُد و دَ اُونجِي صَاحِبِ دُو
 باچِه شُد.

^{۳۰} چَل سال بَعْد يِگ مِلايِکِه دَ بِيابونِي کِه نَزديکِ کوهِ سِينا
 بُوَد، دَ اَلَنگِه اَتَش اَز يِگ بُوئِه دَ مُوسِي ظاهِرِ شُد. ^{۳۱} مُوسِي
 اَز دِيدونِ اَمزِي مَنظَرِه تَعجُبِ کَد. وختِي نَزديکِ رَفْت کِه
 اُونجِي رِه تُوخ کَنه، آوازِ خُداوندِ اَمَدِه کُفْت: ^{۳۲} 'ما خُدايِ
 بابِه کَلونايِ تُو اَسْتُم، خُدايِ اِبْرَاهِيمِ، اِسحاقِ و يَعقُوبِ.' مُوسِي
 اَز تَرَسِ دَ لَرزِه اَمَدِ و جُرأتِ نَکَد کِه سُونِ بُوئِه تُوخ کَنه.
^{۳۳} اوخْتِه خُداوندِ دَزُو کُفْت: 'کوشِرِه خُو رِه اَز پايِ خُو بُر کُو،
 چُون اَمِي جاي کِه تُو دَ بِلِه شِي اِيستِه يِي، زَمِينِ مُقَدَّسِ اَسْتِه.
^{۳۴} ما رَنج-و-غَمِ قَوْمِ خُو رِه کِه دَ مِصرِ اَسْتِه دِيدِيمِ و نالِه هايِ
 اَزوا رِه شَنِيدِيمِ و اَمَدِيمِ تا کِه اونا رِه نِجاتِ بَدُم. اَلِي بِيِه کِه تُو
 رِه دَ مِصرِ رِي کَنُم.' ^{۳۵} اُمُو مُوسِي کِه بَنِي اِسْرَائِيلِ اُو رِه رَد

کُد و دَ زشی گُفتد 'توره کی د سر ازمو حاکم و قاضی تعیین
کده؟' امو موسی ره خدا د وسیله ملایکه که د بوته د زشی
ظاهر شدد بحیث حاکم و نجات دهنده بلده ازوا ربی کد.

^{۳۶} امو آدم بود که اونا ره از مصر برو آورد و چیزای عجیب و

مُعجزه‌ها ره د مصر و د دریای سُرخ و بلده چل سال د بیابو
انجام دد. ^{۳۷} ای امو موسی بود که د بنی اسرائیل گُفت: 'خدا

از مینکل برارون خودون شمو یگ پیغمبر ره که رقم ازمه

آسته، بلده شمو ربی موکنه. ' ^{۳۸} او امو کسی بود که قد

جماعت بنی اسرائیل د بیابو حضور دشت و ملایکه د کوه

سینا قد ازو و قد بابه کلونای مو توره گُفت و او کلام زندگی

بخش ره گرفت تا دز مو برسنه. ^{۳۹} مگم بابه کلونای مو

نخواست که از آید شی شنه، بلکه او ره رد کد و د دل خو آرزو

دشت که پس د مصر بوره. ^{۴۰} اونا د هارون گُفت: 'بلده ازمو

خدا یونی جور کو که پیش پیش مو بوره، چون مو نمیدنی که د

سر امزو موسای که مو ره از سرزمین مصر برو آورده،

چیز خیل آمده. ' ^{۴۱} و دمزو روزا اونا یگ بت د شکل گوسله

جور کده بلده شی قربانی کد و بلده چیزی که کار دستای ازوا

بود، جشن گرفت. ^{۴۲} مگم خدا ازوا روی گردو شده اونا ره د

حال خودون شی ایش تا لشکر آسمو ره پرستش کنه. امو رقم

که دَ کِتَابِ اَنْبِیَا نُوْشْتَه شُدِه:

'اَی خَانَوَارِ اِسْرَائِیْل، دَ دَوْرُونِ چَلِ سَالِ کِه دَ بِيَابُو بُودِید،

اَیَا شُمُو قُرْبَانِی هَا و هَدِیَه هَا بَلَدِه مِه تَقْدِیْمِ کَدِید؟

نَه، ^{۴۳} بَلْکِه شُمُو جَايْگَاهِ مَوْلِکِ و سِتَارِه خُدَايِ خُو رِفَانِ رِه

قَدِ خُو بُرْدِید

یَعْنِی بُتِ هَايِ رِه کِه بَلَدِه پَرَسْتِشِ کَدُو جَوْر کَدِه بُودِید.

اَمْزِی خَاظِر مَا شُمُو رِه دَ اَوِ طَرْفِ شَارِ بَابِلِ پَوْرْتِه مُوْنِمُ.

^{۴۴} جَايْگَاهِ صَنْدُوْقِ شَهَادَتِ قَدِ بَابِه کَلَوْنَايِ مَو دَ بِيَابُو بُود. اَمُو

جَايْگَاهِ رِه مُوسَى دَ اَمْرِ خُدَا دَ مُطَابِقِ نَمُوْنِه کِه دِیدُ، جَوْر

کَدُد. ^{۴۵} اَمُو جَايْگَاهِ دَ بَابِه کَلَوْنَايِ مَوْرَسِیدِ و اَوْنَا اَوِ رِه قَدِ

یُوْشِعِ دَ سَرْزَمِیْنِ وَعَدِه شُدِه اَوْرُد، دَ سَرْزَمِیْنِ مِلَّتِ هَايِ کِه خُدَا

اَوْنَا رِه اَزِ پِیْشِ رُوِي بَابِه کَلَوْنَايِ مَو هِي کَد. و اَمُو جَايْگَاهِ تَا

زَمَانِ دَاوُوْدِ دَ اَوْنَجِی مَند. ^{۴۶} خُدَا اَزِ دَاوُوْدِ خُوْشِ شِی اَمَدِ و

دَاوُوْدِ دَرخَاَسْتِ کَدِ کِه دَزْشِی اِجَاَزِه بَدِیَه تَا بَلَدِه خُدَايِ یَعْقُوْبِ

یِگِ جَايْگَاهِ پِیْدَا کَنِه. ^{۴۷} مَگَمِ سُلَیْمَانِ اَمُو کَسِ بُودِ کِه بَلَدِه

شی خانه آباد کد. ^{۴۸} و لیکن خُدای مُتعال دَ خانه های جور
شُدِه دِسْتِ اِنسانِ زِندگی نَمُوکُنِه. اَمُو رَقْمِیکِه پِیغمبرِ نُوشتِه
کده:

^{۴۹} خُداوند مُوگه:

”آسمو تَخْتِ مه آسته و زمی تَی پِیی مه.

چی رقم خانه بلده مه آباد مُونید یا چی رقم جای بلده

اِسْتراحتِ مه؟

^{۵۰} آیا پگِ امزیا ره دِسْتِ خودِ مه جور نَکده؟”

^{۵۱} اَیِ مَرْدُمایِ سِرکَشِ که دِلِ ها و گوشایِ شُمُو ناخْتنه آسته!

شُمُو همیشه رقمِ بابه کَلونایِ خُو قد رُوحِ اَلْقُدسِ مُخَالِفَتِ

مُونید. ^{۵۲} کَدَمِ پِیغمبرِ بُوْدِه که از دِسْتِ بابه کَلونایِ شُمُو آزار-

و-اَذِیْتِ نَدِیده بَشِه؟ اونا کسایِ ره که دَ باره اَمَدونِ امزُو

شَخصِ عَادِلِ پِیشگوییِ مُوکد، کُشت. و دَ ایِ زمانِ شُمُو مَرْدَمِ

دَ امزُو شَخصِ خِیانتِ کَدید و اُو ره دَ قتلِ رَسَنَدید. ^{۵۳} امچنان

شُمُو شَرِیعتِ خُدا ره که دَ وَسِیله مَلایِکه ها حاصِلِ کَدید، ازُو

اِطاعتِ نَکَدید.”

^{۵۴} قد شَنِیدونِ امزی تورا اونا غَدَر قار شُد و دَ بِلَه اِستیفان
دَندو خَیی مُوکد. ^{۵۵} مگم اِستیفان پُر از روح اَلْقُدس، رُوی خُو
ره سُون آسمو کده جلالِ خُدا و عیسیٰ ره که دَ دِستِ راستِ
خُدا ایسته بُود، دِید ^{۵۶} و گُفت: ”توخ کُنید، آسمو واز شُدِه و
«باچه اِنسان» ره که دَ دِستِ راستِ خُدا ایسته یِه، مینگرم.“

^{۵۷} دَ اُو غَیت اونا دَ آوازِ بلند چِیغ زده گوشای خُو ره بَند کد و
پگ شی یگدِست شُدِه دَ سرِ ازو حَمله کد ^{۵۸} و اُو ره از شار بُر
کده سنگسار کد. کسای که دَ ضِد اِستیفان شاهدی دَدَد، چِپَن
های خُو ره دَ پیشِ پای یگ جوان دَ نامِ شائول اِشت.

^{۵۹} دَ حالیکه اونا اِستیفان ره سنگسار مُوکد، اُو دُعا کده گُفت:
”یا مَولا عیسیٰ، روحِ مَرِه قَبول کُو.“ ^{۶۰} پس اُو زانو زَد و دَ
آوازِ بلند چِیغ زده گُفت: ”آی خُداوند، ای گُناه ره دَ حِسابِ
امزیا نَگیر!“ وختیکه ای گپ ره گُفت دَم شی بُر شُد.

۸ و شائول دَ قتلِ اِستیفان رضایت دده بُود.

دَمزُو روز آزار-و-اَذیتِ سخت دَ خِلافِ جماعتِ ایماندارای
اورشَلیم شروع شُد و تمامِ ایماندارا بَغیر از رُسولای عیسیٰ

مسیح دَ منطقه های یهودیه و سامره تیت پَرَک شُد. ^۲ چند نفر
از مردای پرهیزگار-و-خُداترس جنازه استیفان ره خاک کد و
بلده شی ماتم کُته گِرِفت. ^۳ مگم شائول جماعتِ ایماندارا ره
سخت عذاب مُوکد و خانه دَ خانه گشته، خاتونو و مردا ره
کشیده دَ بندی خانه پورته مُوکد.

رسیدون خوشخبری دَ مردُم سامره

^۴ پس ایماندارای که تیت پَرَک شُدِه بُود، دَ هر جای که مورفت
کلام ره تعلیم میدد. ^۵ فیلیپس دَ شارِ سامره رفت و نجاتِ
عیسی مسیح ره دَ مردُم اُونجی اعلان کد. ^۶ وختیکه مردُم
تورای فیلیپس ره شنید و مُعجزه های ره که او انجام میدد
هُوش کد، پگ شی دَ دِقَت دَ تورای شی تَوَجُه کد، ^۷ چون
جِنیات از جانِ غدر کسای که جندی بُود، دَ آوازِ بلند چیغ زده
بُر شُد و خیلی آدمای شَل و لَنگ شفا پیدا کد. ^۸ ازی خاطر
خوشی کُته دَ او شار پیدا شُد.

^۹ دَ اُونجی یگ آدم دَ نامِ شِمعون بُود که از وختای گاه دَ امزُو
شار جادُوگری مُوکد و مردُم سامره ره دَ حیرت اَندختد و خود
ره آدم بزرگ نشو میدد. ^{۱۰} پگ مردُم سامره از ریزه گِرِفته تا

کته دزو گوش میدد و موگفت: ”ای آدم نمونه قدرت امزو
 خدای آسته که ’قدرت بزرگ‘ نام دره. “^{۱۱} اونا دزو سخت
 توجه دشت، چون غدر وخت موشد که اونا ره قد جادوگری خو
 د حیرت اندخته بود.^{۱۲} مگم وختی اونا د خوشخبری فیلیپس
 که او د باره پادشاهی خدا و نام عیسی مسیح اعلان کد ایمان
 آورد، مردا و خاتونوی ازوا غسل تعمید گرفت.^{۱۳} حتی خود
 شمعون ام ایمان آورده غسل تعمید گرفت و بعد ازو قد
 فیلیپس مند و از دیدون معجزه ها و کارای پر قدرت که انجام
 دده موشد حیرو مند.

^{۱۴} وختیکه رسولا د اورشلیم شنید که مردم سامره کلام خدا ره
 قبول کده، اونا پترس و یوحنا ره پیش ازوا ری کد.^{۱۵} اونا که
 د اونجی رسید، بلده ایماندارا دعا کد تا روح القدس ره
 حاصل کنه،^{۱۶} چراکه روح القدس تا او غیت د هیچ کدم ازوا
 نازل نشدد و اونا فقط د نام مولا عیسی غسل تعمید گرفته
 بود و بس.^{۱۷} پس پترس و یوحنا دستای خو ره د بله ازوا
 ایشت و اونا ام روح القدس ره حاصل کد.^{۱۸} وختی شمعون
 دید که قد ایشتون دستای رسولا روح القدس بخشیده موشه،
 او د پیش ازوا پیسه آورده^{۱۹} گفت: ”ای قدرت ره دز مه ام

بِدِيد، تا د بِلَه هرکسی که ما دِست بیلُم او روح اَلْقُدس ره حاصل کُنه. ” ۲۰ پترُس د جواب شی گُفت: ” پيسِه تُو قد خود تُو قتی نابود شُنه، چُون تُو فِکر کدی که بَخشِش-و-نِعمتِ خُدا د پيسِه خريده موشه! ” ۲۱ تُو دزی باره هيچ حصّه و تقسيم نَدري، چراکه دِل تُو د حُضورِ خُدا راست نييه. ۲۲ پس، ازی شرارت خُو توبه کُو و از خُدا درخاست کُو تا شايد امی نيتِ ناپاک دِل تُو بخشیده شُنه، ۲۳ چُون ما مينگرم که تُو د تلخی حسادت و د چنگِ گناه گرفتار استی. ” ۲۴ شِمعون د جواب شی گُفت: ” شُمو بلده مه د پيش خُداوند دُعا کُنيد تا چيزای ره که د باره مه گُفتيد د بِلَه مه نيّه. ” ۲۵ پس پترُس و يوحنا بعد از شاهدي ددو و گُفتون کلام مولا عيسی، ازونجی پس طرف اورشليم ربي شُد و د بين راه د غدر آغيلای سامره خوشخبری ره اعلان کد.

فيلیپس و حبشی

۲۶ اوخته یگ ملایکه خُداوند د فيلیپس گُفت: ” باله شو و سُون جنوب بورو، د امزو راه بیابونی که از اورشليم طرف منطقه غزه موره. ” ۲۷ پس او باله شده ربي شُد. دَمزو راه یگ آدم ایتوپیای که خدمتگارِ دربارِ کنداکه ملایکه ایتوپیا بُود، سفر

مُوكد؛ اُو يگ شخصِ قُدِرتَمَنَدِ و مسْئُولِ تمامِ خزانِه هَای
 كَنداكِه بُوَد. اُو بَلَدِه عِبَادَتِ دَ اَوْرُشَلِيمِ اَمْدُد^{۲۸} و پس سُون
 و طِن خُو مَوْرَفَت. اُو دَ گَاډِي خُو شِشْتِه كِتَابِ اِشَعِيَا نَبِي رِه
 خانَدِه رَبِي بُوَد. ^{۲۹} دَ امزُو غَيْتِ رُوحِ اَلْقُدْسِ دَ فِيلِيپُّسِ كُفَت:
 ”دَ نَزْدِيكِ امزُو گَاډِي بُوَرُو و خُود رِه دَزُو بَچَسِين.“ ^{۳۰} پس
 فِيلِيپُّسِ دَوِيْدِه نَزْدِيكِ رَفَت و شَنِيدِ كِه اَز كِتَابِ اِشَعِيَا نَبِي
 مِيخَانِه. اوخْتِه اَز شِي پُرسانِ كَد: ”آيا چيزِي رِه كِه مِيخَانِي
 مُوفامِي؟“ ^{۳۱} اُو دَ جَوَابِ شِي كُفَت: ”چَطُور مِيْتَنُم بُقَامُم، اگِه
 كَس مَرِه رَاهَنُمَايِي نَكُنِه؟“ اوخْتِه اُو اَز فِيلِيپُّسِ خَاهِشِ كَد كِه
 دَ گَاډِي سِوَارِ شُنِه و دَ پَالُوِي شِي بَشِينِه. ^{۳۲} جَاي رِه كِه اَز
 كِتَابِ مُقَدَّسِ مِيخَانَد، اِينِي بُوَد:

”اُو رَقْمِ گُوسِپُو اَلِّي دَ كُشْتَارِگَاِه بُرْدِه شُد

و رَقْمِ بَارِه كِه دَ پِيَشِ مَالِ كَلِگَرِ چُپِ مِيَشِينِه،

اُو دَانِ خُو رِه وَازِ نَكَدِ و چُپِ شِشْتِ.

^{۳۳} اُو حَقِيرِ حِسَابِ شُدِ و حَقِ اَزُو اَز شِي گِرْفَتِه شُد.

كِي مِيْتَنِه اَز نَسْلِ اَزُو تَوْرِه بُوگِيِه،

چراکه زندگی شی از روی زمی گرفته شد.

^{۳۴} خدمتگارِ دَربار از فیلیپس پُرسان کد: ”لُطفاً دَز مه بُگی که

امی چیزا ره پیغمبر دَ باره خود خو گفته یا دَ باره کدَم کس

دیگه؟“ ^{۳۵} اوخته فیلیپس دان خو ره واز کد و امزو جای کتاب

مُقَدَّس شروع کده خوشخبری دَ باره عیسی ره دَزو گفت.

^{۳۶} پس دَ حالیکه اونا دَ راه ریی بُود دَ یگ نورِ آو رسید و

خدمتگارِ دَربار گفت: ”اینه، دَ اینجی آو آسته. آیا ما نَمیتنم

غُسلِ تعمیدِ بَگیرم؟“ ^{۳۷} [فیلیپس گفت: ”اگه قد تمامِ دل

ایمان بیری هیچ مانعی وجود ندره.“ آو جواب دَد: ”ما ایمان

دَرَم که عیسی باچه خدا آسته.“ ^{۳۸} پس خدمتگارِ دَربار امر

کد که گاډی ره ایسته کنه. اوخته هر دُوی شی یعنی فیلیپس

و خدمتگارِ دَربار دَ منِه آو رفت و فیلیپس اُو ره غُسلِ تعمید

دَد. ^{۳۹} وختیکه اونا از آو بُر شد، اولغتله روح خداوند فیلیپس

ره غیب کد و خدمتگارِ دَربار دیگه اُو ره هوش نکد، ولے قد

خوشی گلو دَ راهِ خو رفت. ^{۴۰} مگم فیلیپس دَ شارِ اشدود دیده

شد و دَ بینِ راه دَ هر شاری که میرسید دَ مردُم خوشخبری

میدد تا ای که دَ شارِ قیصریه رسید.

دَمَزُو غَيْتِ شَائُول هَنُوزِ پَيْرَوایِ مَولا عِيسیٰ رِه تَهْدِيدِ
 مُوکدِ که اونا رِه مُوکْشه. اُو دَ دِيرِ پيشوایِ بزرگِ رفته ^۲ اَزُو دَ
 سِرِ تَمَامِ عِبَادَتِ خانِه هایِ شَارِ دَمِشَقِ خَطِ طَلَبِ کدِ تا پَيْرَوایِ
 رَاهِ مَولا عِيسیٰ رِه که دَ اُونجی پيدا مُوشُد، چی مَرَد، چی
 خاتُو، دِستگيرِ کده دَ اورْشَلِيمِ بیره. ^۳ دَ حَالِيکِه شَائُول مَورَفَتِ
 و دَ دَمِشَقِ نَزْدِيکِ مُوشُد، اولغَتله يگِ نُورِ ازِ آسَمُو دَ گِرَدِ شِي
 بَلَقْدِه کد. ^۴ اُو دَ زَمِي اُفْتَدِ و يگِ آوازِ رِه شَنِيدِ که دَزُو کُفَت:
 ”شائول، شائول، چِرا مَرِه آزار-و-اَذِيَتِ مُوکْنِي؟“ ^۵ اُو پُرْسَانِ
 کد: ”صاحب، تُو کِي اَسْتِي؟“ جِوابِ اَمَد: ”ما عِيسیٰ اَسْتِم،
 اَمُو که تُو اُو رِه آزار-و-اَذِيَتِ مُوکْنِي. ^۶ اَلِي بالِه شُو و دَ شَارِ
 بَورُو. دَ اُونجی دَز تُو کُفْتِه مُوشِه که چی بايد بُکْنِي.“

^۷ هَمَسَفَرایِ شَائُول مَو شُدِه حَيرو مَنَدُد، چِراکه اونا آوازِ رِه
 مِيشَنِيد، مگمِ هِيچِ کسِ رِه نَمِيدِيد. ^۸ وختِيکِه شَائُول ازِ زَمِي
 بالِه شُد، اُو چِيمایِ خُو رِه وازِ کد، مگمِ هِيچِ چِيزِ رِه نَمِيدِيد.
 پَسِ هَمَسَفَرایِ شِي ازِ دِستِ اَزُو گِرَفَتِ و اُو رِه کَوْتَلِ کده دَ
 دَمِشَقِ بُرَد. ^۹ بَلَدِه سِه رِوزِ چِيمایِ اَزُو دِيدِ نَدَشْتِ و اُو نَه چِيزِي
 خُورَدِ و نَه امِ وُچِي کد. ^{۱۰} دَ دَمِشَقِ يگِ پَيْرَوِ عِيسیٰ دَ نَامِ

حنانیا زندگی مُوکد. مَولا عیسیٰ دَ خاو دَ زشی ظاهِر شُدِه

گُفت: ”اَی حنانیا. “ حنانیا دَ جواب شِی گُفت: ”اَمر کُو، یا

مَولا. “^{۱۱} و مَولا دَ زُو گُفت: ”باله شُو، دَ کُوچه بورُو که نام

شِی «سیدِه» آسته و دَ خانِه یهُودا کسی ره دَ نام شائول از شارِ

طَرسوس پُرسان کُو. امی آلی او مَشغُول دُعا آسته^{۱۲} و او دَ

خاو خُو دیدِه که یگ نفر دَ نام حنانیا مییه و دِست خُو ره دَ بلِه

ازو میله تا او دُوباره پینا شُنه. “^{۱۳} حنانیا گُفت: ”یا مَولا، ما

از غدر کسا شنیدیم که ای آدم دَ سرِ مُقدَّسینِ ازتُو دَ اورشَلیم

کلو ظلم کده. “^{۱۴} و آلی از طرفِ پیشوایونِ عالی مقامِ اختیار

پیدا کده دَ اینجی آمده تا تمامِ کسای که نام تُو ره بگیره، اونا

ره دِستگیر کُنه. “^{۱۵} مگم مَولا دَ زُو گُفت: ”خیره، بورُو،

چراکه ما او ره اِنْتخاب کدیم تا یگ وسیله جور شُنه و پیغام

مَره دَ مردُمِ غَیرِ یهُود و دَ پادشایو و ام دَ بنیِ اسرائیل برسَنه.

^{۱۶} ما دَ زُو نشو میدیم که بلده نام مه چیقِس باید رَنج-و-زَحمت

بکُشه. “

^{۱۷} اوخته حنانیا رفته دَ خانِه یهُودا داخل شد و دِست خُو ره دَ

بلِه شائول ایشته گُفت: ”شائول برار، وختیکه تُو ایسو میمدی

مَولا عیسیٰ دَ بینِ راه دَ زتُو ظاهر شد. او مَره ربی کده تاکه

تُو دُوباره بِنِنا شُنِی و از رُوح اَلْقُدس پُر شُنِی. ” ۱۸ دَ امزُو
 لَحظه یَگو چِیز رَقمِ پَرده اَلّی از چِیمای شائول تاه پَرید و اُو
 دُوباره بِنِنا شُد. اوخته اُو باله شُدِه غُسلِ تَعْمیدِ گِرِفت. ۱۹ بعد
 ازُو اُو نان خورده قُوتِ گِرِفت و بَلدِه چَند روز قَد پِیروای
 عِیسیٰ مَسِیح دَ دَمِشَق مَند. ۲۰ اُو فُوراً دَ عِبادتِ خانِه های
 یَهُودِیا رَفت و وَعَظ کَد که عِیسیٰ وَاقِعاً باچِه خُدا اَسْتِه.
 ۲۱ کَسای که تورا ی ازُو رِه مِیَشِنِید مَو شُدِه حِیرو مَومَند و
 مَوگُفت: ” آیا ای اُمُو کَسی نِییه که دَ اُورُشَلِیم کَسای رِه که
 نامِ عِیسیٰ رِه مِیَگِرِفت، تَباه مَوکَد؟ و اَلّی ام دَ اِینجی نَمَدِه تا
 اُونا رِه دِستِگِیر کَدِه دَ پِیشِ پِیشوایونِ عالی مَقام بُرِه؟ “
 ۲۲ مَگم شائول قُدرتِ بَیانِ شی روز دَ روز کَلو مَوشُد و قَد
 دَلِیلای زِیادِ یَهُودِیایِ دَمِشَق رِه بَندِ اَندِخته ثَبوتِ مَوکَد که
 عِیسیٰ اُمُو مَسِیحِ وَعَدِه شُدِه اَسْتِه. ۲۳ بعد از چَند وختِ یَهُودِیا
 نَقْشِه کَشِید که اُو رِه بُکُشه. ۲۴ ولِی شائول از نَقْشِه ازوا خَبر
 شُد. اُونا دَ دَرگِه های شارِ شاو و روزِ پِیره مَوکَد تاکِه اُو رِه
 گِرِفته از بَینِ بُرِه. ۲۵ لَیکِن یارایِ شی اُو رِه شاو دَ مَنِه یَگ
 سَبَدِ اِیشْتِه از دِیوالِ شارِ تاه کَد. ۲۶ وختِیکِه شائول دَ اُورُشَلِیم
 رَسِید، اُو مِیخاست که قَد دِیکِه یارا یَگجایِ شُنِه، مَگم پَگ
 ازوا ازُو ترسِ خورد، چُون باوَرِ نَمَوکَد که اُو وَاقِعاً پِیرو عِیسیٰ

شده بشه. ^{۲۷} لیکن برنابا او ره گرفته د پیش رسول برد و بلده
ازوا نقل کد که چطور او د راه دمشق مولا عیسی ره دیده و
مولا چطور قد ازو توره گفته و او د چی دلیری د نام عیسی
توره گفته. ^{۲۸} اوخته شائل قد ازوا یگجای شد و د اورشلیم
رفت و آمد دشت و د دلاوری د نام مولا عیسی وعظ موكد.
^{۲۹} او قد یهودیای یونانی زبو بحث و گفتگوی موكد، مگم اونا
د تلاش کشتون شی بود. ^{۳۰} وختیکه ایماندارا خبر شد، اونا او
ره د شار قیصریه برد و از اونجی د شار طرسوس ربی کد.

^{۳۱} پس جماعت ایماندارا د سرتاسر یهودیه، جلیلیه و سامره
صلح-و-آرامش پیدا کد. اونا د ایمان خو قوی شده د خداترسی
زندگی موكد و د کومک روح القدس تعداد ازوا کلو شده
مورفت.

سفر پترس

^{۳۲} پترس د تمام منطقه ها سفر موكد و او د پیش مقدسینی که
د شار لده زندگی موكد ام آمد. ^{۳۳} د اونجی او یگ آدم ره د
نام اینیاس دید که او مدت هشت سال فلج و د جاگه افتده
بود. ^{۳۴} پترس دزو گفت: ”اینیاس، عیسی مسیح تو ره شفا

میدیه. باله شو، جاگه خو ره جم کو. ” و او دستی از جاگه خو
باله شد. ^{۳۵} از دیدون اینیاس تمام مردمای شار لده و منطقه
شارون سون مولا عیسی روی آورد.

^{۳۶} د شار یافا یگ خاتون ایماندار د نام طیبیتا بود که د زبون
یونانی او ره دورکاس یعنی ” آهو ” موگفت. او خاتو غدر
نیکوکار بود و هر غیت خیرات میدد. ^{۳۷} د امزو روزا طیبیتا
ناجور شده مرد و جسد شی ره غسل دده د یگ باله خانه
ایشت. ^{۳۸} ازی که شار لده د نزدیک شار یافا بود، پیروای
عیسی د یافا شنید که پترس د شار لده آسته. پس اونا دو نفر
ره ربی کد تا ازو خواهش کنه و بگه که هر چی زودتر د پیش
ازمو بییه. ^{۳۹} اوخته پترس باله شده قد ازوا ربی شد. وختیکه
د اونجی رسید او ره دمزو باله خانه برد. د اونجی تمام
خاتونوی بیوه چخرا کده د گرد پترس جم شد و پیرونا و دیگه
کالای ره که دورکاس د دورونی که قد ازوا بود دوختد، دزو
نشو میدد. ^{۴۰} مگم پترس پگ ازوا ره از اتاق بر کد و زانو زده
دعا کد و روی خو ره سون جنازه کده گفت: ” طیبیتا، باله
شو. ” اوخته او چیمای خو ره واز کد و امی که پترس ره دید،
رست شده ششت. ^{۴۱} پترس از دست شی گرفته او ره د سر

پای شی ایسته کد و بعد ازو مُقَدَّسین و خاتونوی بیوه ره کوی
 کده او ره زنده دزوا تسلیم کد. ^{۴۲} ای خبر د سراسرِ یافا تیت
 شد و غدرِ نفرا د مولا عیسیٰ ایمان آورد. ^{۴۳} د حینِ زمان
 پترس بلده روزای کلو د یافا قد شمعونِ چرمگر مند.

صاحبِ منصبِ رومی پیرو عیسیٰ مسیح موشه

۱۰ د شارِ قیصریه یگ آدم د نامِ کرنیلیوس زندگی موکد
 که یکی از قومندانای فرقه رومی د نامِ فرقه ایتالیایی بود.
^۲ او قد تمامِ خانوارِ خو پرهیزگار و خداترس بود و د مردم کلو
 خیرات دده هر وخت د پیشگاهِ خدا دُعا موکد. ^۳ او یگ روز
 نزدیکِ ساعتِ نهمِ روز، د عالمِ خاویگِ ملایکه خدا ره بر ملا
 دید که پیش شی آمده گُفت: ”آی کرنیلیوس.“ ^۴ کرنیلیوس
 قد ترس-و-لرز سون ازو توخ کده گُفت: ”چی امر آسته،
 صاحب؟“ او د جوابِ شی گُفت: ”دُعا ها و خیرات تو د
 حُضورِ خدا د عالمِ باله د عنوانِ یادآوری رسیده. ^۵ آلی چند نفر
 ره د شارِ یافا پشتِ شمعون که مشهور د پترس آسته ربی کو.
^۶ او د پیشِ شمعونِ چرمگر که خانه شی د لبِ دریا آسته،
 مهمو یه.“ ^۷ وختی امو ملایکه که قد ازو توره موگفت غیب

شُد، کَرْنیلیوس دُو نفر از خِدْمتگاری خُو ره قد یگِ عسکرِ
پرهیزگار که از جُمْلِه حاضِرِباشای شی بُود، کوی کد^۸ و تمامِ
چیزا ره دَزوا بیان کده اونا ره دَ یافا ریی کد.

^۹ روزِ دِیگِه شی دَ حالیکه اونا سَفَرِ مُوکد و دَ شارِ نزدیکِ
مُوشُد، پِترُس ساعتِ شَشَم دَ بِلِه بامِ خانه بُر شُد تا دُعا کُنه.
^{۱۰} اُو گُشنه شُد و میخاست که یگو چیزِ بُخوره. مگم دَ حالیکه
نان تیار مُوشُد، دَ بِلِه اَزو خاو اَمَد. ^{۱۱} اوخته اُو دید که آسمو
واز شُد و یگ چیزِ رِقْمِ دِسترخونِ کُنه که از چارِ شِنِگ شی
گِرِفته شُد تا شُدِه دَ بِلِه زمی اَمَد. ^{۱۲} دَ مَنِه اَزو هر رِقْمِ چارپایا
و خَزِنْدگونِ زمی و پَرِنْدگونِ هَوا مَوْجُود بُود. ^{۱۳} اوخته اُو یگ
آواز ره شَنِید که گُفت: ”اِی پِترُس باله شو، حلالِ کُو و
بُخور. “ ^{۱۴} مگم پِترُس گُفت: ”نَه خُداوندا، چُون ما هرگز
چیزای ناپاک و حرام ره نَخوردیم. “ ^{۱۵} دَفِعِه دَوَم اَمُو آواز
دَزشی گُفت: ”چیزی ره که خُدا پاک جور کده، تُو اُو ره حرام
نَگی. “ ^{۱۶} اِی واقِعِه سِه دَفِعِه تَکْرار شُد و اَمُو دِسترخویگ
دَمِ پَس دَ آسمو بُرده شُد.

^{۱۷} دَ حالیکه پِترُس دَ باره معنای امزُو خاو که دِیدد چورت
مِیزد، نفرای ره که کَرْنیلیوس ریی کده بُود خانِه شِمْعون

چرمگر ره پالیده دَ دانِ درگه شی رسید. ^{۱۸} اونا کوی کده

پُرسان کد: ”آیا شِمعون مشهور دَ پترُس دَ امینجی مهمو

یه؟“ ^{۱۹} دَ حالیکه پترُس هنوز دَ باره خاو خو چورت میزد، روح

الْقُدس دَزُو کُفت: ”اونه، سه نفر تو ره طلب مونه. ^{۲۰} باله

شو، تا بورو و از رفتو قد ازوا دل-و-نادل نشو، چراکه ما اونا

ره ریی کدیم.“ ^{۲۱} پترُس تا شده دَ پیش امزو نفر رفت و

کُفت: ”ما امو کس استم که شمو موبالید. شمو از چی خاطر

دَ اینجی آمدید؟“ ^{۲۲} اونا دَ جواب شی کُفت: ”کرنیلیوس

قومندانِ رومی که یگ آدم نیکوکار و خداترس و دَ بین تمام

قومِ یهودِ مُحترم استه، مو ره ریی کده. چون یگ ملایکه

مُقَدَّس دَزُو هدایت دده که پشت از تو نفر ریی کنه تاکه تو دَ

خانه ازو بییی و او تورای تو ره بشنوه.“ ^{۲۳} اوخته پترُس اونا

ره دعوت کده دمزو خانه مهمو کد.

صباح شی قد ازوا سون قیصریه ریی شد و چند نفر از برارای

ایماندارِ یافا ام قد ازو قتی رفت ^{۲۴} و اونا روزِ دیگه شی دَ

قیصریه رسید. کرنیلیوس قوما و دوستای نزدیک خور ره کوی

کده بود و پگ شی چیم دَ راه ازوا بود. ^{۲۵} وختیکه پترُس دَ منه

خانه رفت، کرنیلیوس قد شی روی دَ روی شد و خود ره دَ بله

پای شی آندخته او ره پرستش کد. ^{۲۶} مگم پترس او ره باله کد

و گُفت: "ایسته شو، ما خود مه ام یگ انسان آستم."

^{۲۷} اوخته پترس قد ازو توره گفته داخل رفت و دید که د اونیجی

کلو نفر جم آسته. ^{۲۸} پترس دزوا گُفت: "خودون شمو میدنید

که بلده شخص یهودی روا نییه که قد غیر یهودی ششت-و-

برخاست کنه. مگم خدا د خاو دز مه نشو دد که هیچ کس ره

باید ناپاک یا نجس نکیم. ^{۲۹} امزی خاطر وختیکه شمو پشت

مه نفر ربی کدید، ما بے چون-و-چرا آمدم. آکو بگید که بلده

چیزخیل مره طلب کدید؟" ^{۳۰} کرنیلیوس د جواب شی گُفت:

"چار روز پیش د امزی ساعت، ساعت نهم ما د خانه خو درو

دعا موکدم که اولغتله یگ آدم قد کالای نورانی روی د روی

مه ایسته شده ^{۳۱} دز مه گُفت: 'آی کرنیلیوس، دعای تو

شنیده شده و خیرات تو د حضور خدا یادآوری شده. ^{۳۲} آلی

چند نفر ره د یافا ربی کو و شمعون ره که مشهور د پترس

آسته کوی کو که د اینجی بییه. او د خانه شمعون چرمگر که

د لب دریا آسته مهمویه. ^{۳۳} پس فوری د پشت تو نفر ربی

کدم و تو لطف کده آمدی. آلی پگ مو د حضور خدا جم شدی

تا تمام چیزای ره که خداوند دز تو گُفته، مو بشنوی."

^{۳۴} اوخته پترُس دان خُو ره واز کد و گُفت: ”ما واقعاً پی بُردُم
که خُدا سیاه اِسپی جدا نَموکنه، ^{۳۵} بلکه از هر مِلّت هر کسی
که از خُدا بترسه و کار نیک کنه، دَ پیش ازو قبول موشه.

^{۳۶} شَمو از کلامی که خُدا دَ بَنی اِسرائیل رَبی کده باخبر

اَسْتید، یعنی از خوشخبری صلح-و-آرامش که دَ وسیله عیسی
مسیح اعلان شد. اُو مَولای پگ آسته. ^{۳۷} شَمو از تورای که دَ

سراسر منطقه یهودیه واقع شده خبر درید، از تورای که از
منطقه جلیلیه شروع شد، بعد ازی که یحیی دَ مردُم اعلان کد
که غُسل تعمید بگیره. ^{۳۸} و ام شَمو میدنید که چطور خُدا

عیسای ناصری ره قد روح اَلْقُدس و قُدرت مسیح تعیین کد و
چطور عیسی دَ چارطرف رفته کار نیک کد و تمام کسای ره
که دَ زیر شکنجه اِبلیس بُود شفا دَد، چُون خُدا قد ازو بُود.

^{۳۹} مو شاهد تمام کارای آستی که اُو دَ مُلک یهودیه و دَ شار

اورشَلیم انجام دَد. اونا اُو ره دَ رُوی صلیب میخکوب کده

کُشت، ^{۴۰} و لے دَ روز سِوَم خُدا اُو ره زنده کد و دَ مردُم ظاهر

کد. ^{۴۱} مگم نه دَ پگ مردُم، بلکه فقط دَ شاهدای که از گاه

خُدا اونا ره اِنْتِخاب کده بُود، یعنی دَز مو که بعد از دُوباره

زنده شُدون شی از مُرده ها قد ازو خوردی و وُچی کدی. ^{۴۲} و

اُو دَز مو وظیفه دَد که دَ مردُم موعظه کنی و شاهدی بدی که

أَوْ أُمُّ أَسْتَهْ كَهْ خُذَا أَوْ رَهْ قَاضِي زِنْدَهْ هَا وَ مُرْدَهْ هَا تَعْيِينْ كَدَهْ
٤٣ وَ دَ بَارَهْ اَزُو تَمَامِ پَيَغْمَبْرَا شَاهِدِي دَدَهْ كَهْ هَرْ كَسِي كَهْ دَزُو
اِيْمَانْ بِيْرَهْ، كُنَاهَايْ شِي دَ نَامِ اَزُو بَخْشِيْدَهْ مُوشَهْ.

٤٤ تَوْرَايْ پِطْرُسْ هَنْوَزْ خَلَاصْ نَشُدَهْ بُوْدْ كَهْ رُوحِ اَلْقُدْسِ دَ تَمَامِ
كَسَايْ كَهْ پَيَغَامْ رَهْ شَنِيدْ، نَازِلْ شُدْ. ٤٥ اِيْمَانْدَارَايْ يَهُودِيْ كَهْ
قَدِ پِطْرُسْ اَمْدَهْ بُوْدْ حَيْرُوْ مَنْدْ، چْرَاكَهْ نِعْمَتِ رُوحِ اَلْقُدْسِ حَتِيْ دَ
غَيْرِ يَهُودِيَا اِم دَدَهْ شُدْ، ٤٦ چُونْ اُونَا مِيْشَنِيدْ كَهْ اَمِيْ غَيْرِ يَهُودِيَا
دَ زِيُونَايْ مُخْتَلَفِ خُذَا رَهْ سِتَايِشْ مُوَكَّدْ. اوخْتَهْ پِطْرُسْ كُفْتْ:
٤٧ ”اِيَا كَسِي مِيْتْنَهْ اَمِيْ نَفْرَا رَهْ اَزْ كِرْفَتُوْنِ غُسْلِ تَعْمِيْدِ دَ اَوْ
مَنْعْ كُنَهْ، اَمِيْ كَسَايْ رَهْ كَهْ رَقْمِ اَزْمُو اَلِّي رُوحِ اَلْقُدْسِ رَهْ
حَاصِلْ كَدَهْ؟“ ٤٨ پَسْ پِطْرُسْ اَمْرْ كَدْ كَهْ اُونَا دَ نَامِ عِيْسَى مَسِيْحِ
غُسْلِ تَعْمِيْدِ دَدَهْ شُنَهْ. اوخْتَهْ اُونَا اَزْ پِطْرُسْ خَاهِشْ كَدْ كَهْ چَنْد
رُوْزِ دِيْگَهْ قَدِ اَزْوَا بُمْنَهْ.

پِطْرُسْ دُوْبَارَهْ دَ اَوْرُشَلِيْمِ مَوْرَهْ

١١ رَسُوْلَا وَ دِيْگَهْ بَرَاْرَايْ اِيْمَانْدَارْ كَهْ دَ تَمَامِ مَنْطِقَهْ
يَهُودِيَهْ بُوْدْ، شَنِيدْ كَهْ غَيْرِ يَهُودِيَا اِمْ كَلَامِ خُذَا رَهْ قَبُوْلْ كَدَهْ.

^۲ وختیکه پترس د اورشلیم رفت، ایماندارای ختنه شُدِه، د بِلِه
ازو اعتراض کده ^۳ گُفت: "تو چرا د مینکلِ مردای ناختنه
رفتی و قد ازوا نان خوردی؟" ^۴ اوخته پترس قصه ره شروع
کده د تفصیل دزوا بیان کد و گُفت: ^۵ "یگ روز د شارِ یافا
مَشغُولِ دُعا بُوْدُم و د عالمِ خاو دِیدُم که یگ چیز رقمِ دِسترخونِ
کُته که از چار شنگ شی گرفته شُدِد، از آسمو تاه آمد و د
پیش ازمه رسید. ^۶ وختیکه خوب سونِ ازو توخ کُدُم، دِیدُم که
د منِه شی چارپایای زمی، حیوانای درنده، خزندگو و پرندگون
هوا موجود بُوْد. ^۷ د اونجی یگ آواز ره شنیدُم که مَوگُفت:
'ای پترس باله شو، حلال کو و بخور.' ^۸ لیکن ما گُفتم: 'نه
خداوندا، چون ما هرگز چیزای ناپاک یا حرام ره د دان خو
نزدیم.' ^۹ دفعه دوّم امو آواز از آسمو آمده گُفت: 'چیزی ره که
خدا پاک جور کده، تو او ره حرام نگی.' ^{۱۰} ای واقعه سه
دفعه تکرار شد و بعد ازو پگ چیزا دوباره د آسمو بَرده شد.
^{۱۱} دَمزُو غیت د خانه که ما مهمو بُوْدُم سه نفر رسید. اونا ره
از شارِ قیصریه د پُشتِ ازمه ربی کُدُد. ^{۱۲} روح اَلْقُدس د زمه
گُفت که بدونِ چون-و-چرا قد ازوا بورم. امی شش برار
ایماندار ام قد ازمه قتی رفت و مو د خانه امزو آدم داخل
شُدی. ^{۱۳} او بلده ازمو قصه کد که چطور ملایکه ره دید که د

خانه شی ایسته شُد و دَزشی گُفت: 'چند نفر ره دَ یافا رَبی کُو
 تا شِمعون ره که مشهور دَ پترُس آسته، کوی کنه. ^{۱۴} او دَز تُو
 یگ پیغام میره که تُو و خانوار تُو دَ وسیله ازو نجات پیدا
 مُونید. ^{۱۵} امی که شروع دَ توره گُفتو کُدم، روح اَلقُدس دَزوا
 نازل شُد، اُمو رقم که دَ شروع دَز مو ام نازل شُدِه بُوَد.
^{۱۶} اوخته توره مولا دَ یاد مه اَمَد که گُفته بُوَد: 'یحییٰ قد آو
 غُسلِ تعمید میدَد؛ مگم شُمو قد روح اَلقُدس تعمید دَدِه
 موشید. ^{۱۷} پس اگه خُدا دَزوا نِعمتِ روح اَلقُدس ره بخشیده،
 اُمو رقم که دَز مو دَ وختِ ایمان اُوردو دَ مولا عیسیٰ مسیح
 بخشیدد، ما کی بُوَدُم که مانع کارِ خُدا موشدُم؟' ^{۱۸} وختیکه
 اونا ای چیزا ره شنید، پگ شی چُپ مند و خُدا ره ستایش کده
 گُفت: "پس خُدا دَ غیرِ یهودیا ام فرصت عطا کده تا توبه کنه
 و زندگی اَبَدی ره نصیب شُنه."

ایماندارای شارِ انطاکیه

^{۱۹} ایماندارای که از خاطرِ آزار-و-اَذیتِ بعد از مَرگِ اِستیفان
 تیت پَرک شُد، تا منطقه فنیقیه، جزیره قبرس و شارِ انطاکیه
 رفت و پیغامِ عیسیٰ مسیح ره بغیر از یهودیا دَ هیچ کس
 نَگُفت. ^{۲۰} مگم چند نفر از ایماندارای قبرس و شارِ قیروان دَ

أَنْطَاكِيه رَفْت و قَدْ يُونَانِيَا تَوْرَه كُفْتَه خُوشخَبْرِي دَ بَارِه مَوْلَا
 عَيْسَى رَه دَزْوَا رَسَنْد. ^{۲۱} و دِسْتِ خُداوَنْد قَدْ اَزْوَا بُوْد و تَعْدَادِ
 كَلُو اِيْمَان اُورْدَه پَيْرَوَايِ مَوْلَا عَيْسَى جُور شُد. ^{۲۲} اِي خَبْر دَ
 كُوشِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا دَ اَوْرُشَلِيم رَسِيْد و اَوْنَا بَرْنَابَا رَه دَ
 اَنْطَاكِيه رَبِي كَد. ^{۲۳} و خْتِيكَه بَرْنَابَا دَ اَوْنَجِي رَسِيْد و نَتِيْجَه
 فَيْض-و-بَرَكَتِ خُدا رَه دِيْد، اُو خُوشحَال شُد و اِيْمَانْدَارَا رَه
 تَشْوِيْق كَد كِه اَز دِل و جَان دَ مَوْلَا و فَاْدَار بُمْنَه، ^{۲۴} چُون اُو يِگ
 اَدَمِ مِهْرَبُو و پُر اَز رُوحِ اَلْقُدْس و اِيْمَان بُوْد. پَس غَدْر مَرْدُم دَ
 پَيْرَوَايِ مَوْلَا عَيْسَى اِضَافَه شُد. ^{۲۵} بَعْد اَزُو بَرْنَابَا دَ شَارِ
 طَرْسُوس رَفْت تَاكِه شَائُول رَه پِيْدَا كَنَه. ^{۲۶} و خْتِيكَه اُو رَه پِيْدَا
 كَد، اُو رَه دَ اَنْطَاكِيه اُورْد. پَس يِگ سَالِ كَامِلِ هَر دُوِي شِي
 قَدْ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا جَم مَوْشُد و دَ غَدْر مَرْدُم تَعْلِيْم مِيْدَد. دَ
 اَنْطَاكِيه بُوْد كِه بَلْدَه اَوَّلِيْن دَفْعَه پَيْرَوَايِ عَيْسَى رَه «مَسِيْحِي»
 نَام اِيْشْت.

^{۲۷} دَمَزُو و خْت، چَنْد نَبِي اَز اَوْرُشَلِيم دَ اَنْطَاكِيه اَمْد. ^{۲۸} يِكِي
 اَزْوَا كِه اَكَابُوس نَام دَشْت، بَالَه شُد و دَ و سِيْلَه رُوحِ اَلْقُدْس
 پِيْشْگُوبِي كَد كِه يِگ قَحْطِي شَدِيْد دَ سَرَاَسْر دُنْيَا مِيْيه. اِي
 وَاقِعَه دَ دَوْرُونِ اَمْپِرَاطُورِي كَلُودِيُوس رُخ دَد. ^{۲۹} اُو خْتَه

ایماندارا دَ بَیْنِ خُو فِیصَلَه کد که هر کس دَ اندازِه قُدْرَت و
تَوَان خُو دَ بَرارای ایماندار که دَ مُلکِ یَهُودیه آسْتَه کومک
رَبی کُنَه. ^{۳۰} اونا امی تَصْمِیمِ خُو ره عملی کد و کومکای خُو
ره از دِسْتِ بَرنابا و شائول دَ بَزْرگای جماعتِ ایماندارا دَ
اُونجی رَبی کد.

آزادی پترُس از بندی خانه

۱۲ دَمَزو غَیْتِ هیرودیس پادشاه دِسْتِ خُو ره بَلدِه آزار-و-
اَدِیْتِ دَ بِلَه بَعْضی نفرای جماعتِ ایماندارا دِرَاز کد. ^۲ اُو
یَعْقُوبِ بَرارِ یُوْحَنَّا ره قَدِ شَمشیر کُشت. ^۳ وختی هیرودیس دِید
که ای کار یَهُودیا ره خوش کد، اُو دَ کارای خُو اِدَامه دَدَه
پترُس ره ام دِسْتِگِیر کد. ای واقعه دَ روزای عَیدِ فَطِیرِ رُخِ دَدَه.
بعد از دِسْتِگِیر کدو اُو ره دَ بِنْدی خانه اَندخت و چار دَلِ چار ^۴
نفری ره دَ بِلَه شی پیره دار مُقَرَّر کد. هیرودیس قَصْدِ دَشْتِ که
بعد از عَیدِ پَصْحِ اُو ره دَ پِیشِ مَرْدَمِ بُبْرَه تا مَحاکِمَه شَنَه.
مگم زمانی که پترُس دَ بِنْدی خانه نِگاهِ مَوْشُد، جماعت ^۵
ایماندارا از تَی دِلِ دَ پِیشِ خُدا بَلدِه شی دُعا مَوکد.

۶ شاو امزو صباح که هیرو دیس میخاست پترس ره د پیش مردم
 بیره، پترس د بندی خانه قد دو زنجیر بسته شده د بین دو
 عسکر خاو بود و پیره دارا ام د دم درگه بندی خانه پیره داری
 موکد. ۷ اولغته یگ ملایکه خداوند ظاهر شد و یگ نور منه
 اتاق ره روشو کد. ملایکه د بغل پترس زده او ره بیدار کد و
 گفت: "زود باله شو." د امزو لحظه زنجیرا از دستای شی
 واز شده افتد. ۸ اوخته ملایکه د زشی گفت: "کمر خو ره
 بسته کو و چپلی های خو ره پای کو." پترس امو رقم کد.
 ملایکه بسم دزو گفت: "پتوی خو ره د گرد خو بگیر و از رد
 مه بیه." ۹ و پترس از اتاق بر شده از پشت ملایکه ری شد،
 مگم او باور شی نیمد که کارای ملایکه حقیقت دشته بشه،
 بلکه فکر موکد که خاو مینگره. ۱۰ اونا از پیره دار اول و دوم
 تیر شده د درگه آینی بندی خانه که طرف شار واز موشد،
 رسید. امو درگه خود بخود بلده ازوا واز شد و اونا ازونجی بر
 شد. وختیکه اونا د آخر کوچه رسید، ملایکه یگ دم از پیش
 پترس غیب شد. ۱۱ اوخته پترس د خود آمده گفت: "آلی ما
 باور کدم که خداوند ملایکه خو ره ری کده و مره از چنگ
 هیرو دیس و از تمام چیزای که مردم یهود د انتظار شی بود،
 خلاص کده." ۱۲ امی که سر شی درک شد، او د خانه مریم

آبِه يُوخَنَا كِه مَشْهُور دَ مَرَقَس بُود، رِفْت. دَ اُونَجِي غَدَر مَرْدُم
 جَم شُدُد و دُعا مُوكِد. ^{۱۳} وختِيكِه پِتْرُس درگِه حَوْلِي رِه تَخ تَخ
 كد، يِگ كَنِيز دَ نَامِ رُودا اَمَد تا تُوخ كنه كه كِي آسْتِه.
^{۱۴} غَيْتِيكِه آوازِ پِتْرُس رِه شِنَخْت، دَ جاي ازي كه درگِه رِه واز
 كنه، از خوشي كَلو پَس سُون خانِه خيز كد و دَ دِيگرو خبر دَد
 كه ”پِتْرُس دَ دَانِ درگِه ايسْتِه يِه!“ ^{۱۵} لِيكِن اُونَا دَزْشِي كُفْت:
 ”تُو دِيونِه شُدِي.“ مِگَم ازي كه اُو غَدَر شَلَّه شُد كه راست
 مُوگِيه، اُونَا كُفْت: ”حَتْمَا اُو مَلَايِكِه شِي بَشِه.“ ^{۱۶} مِگَم
 پِتْرُس يِكْسَرِه درگِه رِه تَخ تَخ مُوكِد. وختِيكِه اُونَا درگِه رِه واز
 كد و دِيد كه پِتْرُس آسْتِه، اُونَا كَلو حَيرو مَنَد. ^{۱۷} پِتْرُس قَد
 دِسْت خُو سُون ازوا اِشَارِه كد كه چُپ شَنِه و بَعْد ازو بَلَدِه ازوا
 قِصَّه كد كه چي رَقْم خُداوند اُو رِه از بَنَدِي خانِه خَلَاص كَدِه.
 اُو دَزوا كُفْت: ”يَعْقُوب و دِيگِه بَرارونِ اِيْمَانْدَار رِه اَم اَمزِي
 وَاقِعِه خَبَر كَنِيد.“ بَعْد ازو پِتْرُس ازوَنجِي بُر شُدِه دَ يِگ جاي
 دِيگِه رِفْت.

^{۱۸} صَبَاح شِي دَ بَيْنِ عَسْكَرا كُتِه غَوَا اُفْتَد كه ”پِتْرُس كُجَا
 شُدِه؟“ ^{۱۹} وختِي هِيرو دِيس اَمْرِ پَالِيدونِ ازو رِه دَد و اُو رِه پِيدا
 نَتَنِسْت، اُو از پِيرِه دارا تَحْقِيق كَدِه حُكْمِ اِعدَامِ ازوا رِه صَادِر

کد و خود هیرو دیس از منطقه یهودیه د شار قیصریه رفت و د
اُونجی مند.

مَرگِ هیرو دیس پادشاه

^{۲۰} د امزو غیت هیرو دیس د سرِ مردمِ شارای صور و صیدون
سخت قار بود، مگم اونا یگجای شده د دیدون ازو آمد. امی
که اونا پُشتیوانی بلاستس ناظرِ قصرِ پادشاه ره د دست اورد،
از پادشاه تقاضای صلح-و-آشتی کد، چراکه مُلکِ ازوا
خوراکه-باب خو ره از مُلکِ هیرو دیس پادشاه د دست میورد.

^{۲۱} د روزِ تعیین شده هیرو دیس کالای شاهانه خو ره پوشیده د
تخت ششت و د مردمِ سُخرانی کد. ^{۲۲} و مردمِ چیغ زده
مُوگفت: ”ای آواز، آوازِ خدا یه، نه آوازِ انسان!“ ^{۲۳} د امزو
لحظه ملایکه خُداوند هیرو دیس ره زد، چراکه او مغرور شده
خُدا ره ستایش نکد. پس جان شی ره کرم زد و او مُرد.

^{۲۴} مگم کلام د دلِ مردمِ رُشد مُوكد و پخس شده مورفت.
^{۲۵} وختیکه برنابا و شائول وظیفه خو ره د اورشلیم تکمیل کد،
اونا پس د انطاکیه رفت و یوحنای مشهور د مرقس ره ام قد
خو بُرد.

۱۳ دَ جماعتِ ایماندارای اَنطاكیه یگ تعداد نَبی و معلّم
و جُود دَشت که اینی کسا بُود: بَرَنابا، شِمعون که او ره نِیجر
ام مُوگفت، لُوکیوس قیروانی، مناخِم که برارخونِدِه هیرودیس
پادشاه بُود و شائول. ^۲ یگ روز وختیکه اونا روزه دَشت و خُدا
ره عبادت مُوكد، روح اَلقُدس دَزوا گُفت: ”بَرَنابا و شائول ره
بَلدِه کاری که ما اونا ره کُوی کدیم، بَلدِه ازمه جدا کُنید.“
^۳ پس اونا بعد از روزه گِرِفَتو و دُعا کدو دِست خُو ره دَ سِرِ
ازوا اِشت و اونا ره بَلدِه خِدمت رَبِيِّ کد.

خوشخبری دَ جَزیره قِبْرِس

^۴ پس بَرَنابا و شائول دَ اَمَر و هِدایتِ روح اَلقُدس رَبِيِّ شُد. اونا
اوّل دَ شارِ سَلوکیه رفت و ازونجی دَ کِشتی سُون جَزیره قِبْرِس
سَفَر کد. ^۵ وختیکه دَ شارِ سَلامیس رسید، اونا دَ عبادت خانه
های یهُودیا رفته کلامِ خُدا ره اِعلان کد. یوختای مشهُور دَ
مَرَقَس قد ازوا همکار بُود. ^۶ اونا تمامِ جَزیره ره گشت تاکه دَ
شارِ پافوس رسید. دَ اُونجی اونا قد یگ آدمِ یهُودی دَ نامِ بار-
یشُوع سر خورد که او جادُوگر و پِیغمبرِ دروغی بُود. ^۷ او یکی

از نفرای سِرگیوس پولُس والی قِبْرِس بُود. سِرگیوس پولُس
 یگ آدمِ دَنِشْمَند بُود و اُو بَرنابا و شائول ره دَ پیش خُو طلب
 کد، چُون میخاست کلامِ خُدا ره بِشْنوَه. ^۸ مِگَم اُمُو جادُوگر که
 تَرجمِه نامِ شی دَ یونانی عَلیماس بُود، قد ازوا مُخالِفَت کده
 کوشش مُوکد که والی ره از ایمان اُوردو مَنع کنه. ^۹ اوخته
 شائول مشهُور دَ پولُس، پُر از روح اَلْقُدس شُدِه سُون عَلیماس
 عَوُوج توخ کد و کُفت: ^{۱۰} ”آی باچه شَیطو که پُر از هر حِیله و
 هر نَیرنگ اَستی، آی دُشمونِ تمامِ نیکی ها! آیا از کَج معنی
 کدونِ راه های راست خُداوند دِست باله نَموکنی؟ ^{۱۱} اینه، آلی
 دِستِ خُداوند دَ خِلاف تُو باله مُوشه و تُو کور شُدِه اَفَتو ره
 بَلدِه چند وخت دِیده نَمیتنی. “ دَمزُو لَحظه غُبار و تَریکی دَ بِلِه
 چِمای ازو اَمَد و اُو دَ گِرد خُو تاو مُوخورد که یگو کس ره
 پیدا کُنه تا از دِست شی گِرِفته اُو ره کوتل کُنه. ^{۱۲} وختیکه
 والی امی واقِعِه ره دِید، ایمان اُورد، چراکه از تَعْلیمِ دَ باره
 مَولا عِیسی حَیرو مَندُد.

خِدمت دَ انطاکیه پِیسیدیه

^{۱۳} پولُس و رفیقای شی از پافوس حَرکت کده دَ کِشتی سُون
 شارِ پَرگه دَ ولایتِ پَمفِیلیه رفت و دَ اُونجی یوَحَنّا ازوا جدا

شُدِه پَس دَ اَوْرُشَلِيم رَفْت. ^{۱۴} مَگَم اَوْنَا اَز پَرگِه حَرکَت کَدِه دَ
 شَارِ اَنطَاکِيه دَ وِلَايَتِ پِيسِيديِه اَمَد. اَوْنَا دَ رُوژ اَرَام دَ عِبَادَت
 خَانِه يَهُودِيَا دَر اَمَد و دَ اَونجِي شِشْت. ^{۱۵} بَعْد اَز خَانَدونِ
 تورات و نَوِشْتِه هَاي اَنبِيَا بُزْرگَاي عِبَادَت خَانِه يَگ نَفْر رِه دَ
 پِيشِ اَزوا رِي کَدِه گُفْت: ” بَرارو، اگِه کُدَم پِیغَامِ تَشْوِيقِ کُنِنْدِه
 بَلَدِه مَرْدُم دَرِيد، لُطْفاً بُوگِيد. ” ^{۱۶} پَس پَوْلُس اِيسْتِه شُدِه قَد
 دِسْت خُو اِشَارِه کَد و دَزوا گُفْت: ” اَي مَرْدَايِ اِسْرَائِيلِي و دِیگِه
 کَسَاي کِه خُدَاتَرَس اَسْتِيد، گُوش کُنِيد. ” ^{۱۷} خُدَايِ اَمزِي قَوْمِ
 اِسْرَائِيل، اَجْدَاد مَو رِه اِنْتِخَاب کَد و قَوْم مَو رِه دَ دَوْرُونِي کِه دَ
 عِنْوَانِ بِيگَنِه دَ سِرزَمِينِ مِصر بُوَد سِرْبِلِنْد کَد و اَوْنَا رِه قَد
 بَازُوِي قُوِي اَزوَنْجِي بُرُو اَوْرَد ^{۱۸} و تَقْرِيباً مُدْتِ چَل سَال دَ بِيابو
 حَرکَت هَاي اَزوا رِه تَحْمَل کَد. ^{۱۹} اُو هَفْت مِلَّت رِه اَز سِرزَمِينِ
 کِنَعَان نَابُوَد کَدِه سِرزَمِينِ اَزوا رِه دَ عِنْوَانِ مِيرَاثِ دَ بَنِي
 اِسْرَائِيل دَد. ^{۲۰} اَي وَاقِعِه هَا تَقْرِيباً چَار صَد و پِنجَاه سَال رِه
 دَرَبَرِ گِرِفْت. بَعْد اَزو خُدَا تا زَمَانِ سَموئِيلِ پِیغَمْبَرِ قَاضِي هَا رِه
 مِثْلِ رَهْبَرِ دَزوا دَد. ^{۲۱} اُوخْتِه مَرْدُم خَاسْت کِه يَگ پَادِشَاهِ دَشْتِه
 بَشِه و خُدَا شَائُولِ بَاچِه قَيس رِه اَز طَايِفِه بِنِيَامِينِ دَ عِنْوَانِ
 پَادِشَاهِ بَلَدِه اَزوا دَد و اُو مُدْتِ چَل سَال حُکُومَت کَد.

^{۲۲} وختیکه خُدَا شَائُولِ رِه اَز پَادِشَاهِي بَرطَرَفِ کَد، داوود رِه

پيدا كد تا پادشاه ازوا شنه و د باره ازو شاهدي دده گُفت:
 'داوود باچه يسي آدم دلخاه مه آسته. او تمام خاست هاي مَره
 پوره موكنه.' ^{۲۳} از نسل امزي پادشاه، خدا د مُطابقِ وعده خو
 يگ نجات دهنده، يعنى عيسى ره بلده بنى اسرائيل ربي كد.
^{۲۴} پيش از آمدون عيسى، يحيى پيغمبر د تمام بنى اسرائيل
 اعلان موكد كه توبه كنه و غسل تعميد بگيره. ^{۲۵} وختيكه
 دوره خدمت يحيى د خلاص شوو بود او گُفت: 'شمو مَره كي
 خيال مونيده؟ ما او نيستيم كه شمو د انتظار شي استيد. مگم
 او شخص بعد از مه ميبه و ما حتى لياقت ازي ره ندرم كه بند
 چپلي شي ره واز كنم.' ^{۲۶} اى برارو كه اولاده ابراهيم استيد و
 ام شمو كساي ديگه كه از خدا ترس دريد: اى پيغام نجات د
 پگمو دده شده. ^{۲۷} مردم شار اورشليم و رهبراي شي عيسى
 ره نشنخت و پيشگويي پيغمبرا ره كه هر روز آرام خانه
 موشد ام نفاميد. وختيكه اونا عيسى ره د مرگ محكوم كد،
 اونا د حقيقت امو پيشگويي ها ره پوره كد. ^{۲۸} اگرچه اونا كدم
 دليل نداشت كه او ره د مرگ محكوم كنه، ليكن اونا از
 پيلاتس خواهش كد كه او ره اعدام كنه. ^{۲۹} وختي اونا تمام
 پيشگويي هاي ره كه د باره ازو نوشته شده بود پوره كد، اونا
 او ره از صليب تا كده د قبر ايشت. ^{۳۰} مگم خدا او ره از مرده

ها دُوباره زنده کد^{۳۱} و دَ دَورونِ روزای کَلو بَلدِه کسای که قد
 شی از جلیلیه دَ اورشَلیم اَمده بُوَد ظاهِر شُد. و امی آلی اونا دَ
 باره ازو دَ مردُم شاهِدی میدیه.^{۳۲} مو دَز شُمو اینی خوشخبری
 ره میدی: چیزی ره که خُدا دَ بابه کَلونای مو وعده کده بُوَد،
^{۳۳} او ره خُدا بَلدِه ازمو که اولادِه ازوا اَسْتی قد دُوباره زنده
 کدونِ عیسی پُوره کد. اَمو رقم که دَ زبُورِ دوّم نوِشته شُدِه:
 'تُو باچه مه اَسْتی،

ما اِمروز آتِه تُو شُدَم.'

^{۳۴} خُدا او ره از مُرده ها دُوباره زنده کد تا جَسَد شی هرگز گَنده
 نَشْنه. او دَزی باره اینی رقم گفته:

'اَمو بَرَکاتِ مُقَدَّس و پُر اِعْتِماد ره که دَ داوود وعده کده
 بُوَدَم، دَز تُو میدیم.'

^{۳۵} دَ یگ جای دیگه زبُور اینی رقم گفته:

'تُو نَمیلی که مَرِدِ وفادار تُو دَ قبر گَنده شْنه.'

^{۳۶} لیکن داوود دَ زمانِ خود خُو دَ مُطابِقِ اِرَادِه خُدا خِدْمَت کد و

مُرد و دَفن شُدِه قَد بابِه کَلونای خُو یِگجای شُد و جَسَد شی

گَنده شُد. ^{۳۷} لیکن اُو کسی ره که خُدا دُوباره زنده کد جَسَد

ازو هرگز گَندهگی ره نَدید. ^{۳۸} امزی خاطر، برارای عزیز، بَدنید

که دَ وسیلِه امزی عیسیٰ بَخشِشِ گُناه ها بَلدِه شُمو اِعلان

مُوشه. ^{۳۹} هر کسی که دَزو ایمان بیره از تمام چیزای که

شَرِعتِ مُوسیٰ نَتَنِستِه اُو ره آزاد کنه، آزاد مُوشه. ^{۴۰} پس

اِحْتِیاط کُنید که گُفته های پیغمبرا دَ سر شُمو نیه که مُوگیه:

^{۴۱} 'ای ریشخندگرا، توخ کُنید،

خَیرو بُمَنید و نابود شُنید،

چراکه دَ روزای از شُمو کاری مُونم

که حتی اگه یگو کس اُو ره بَلدِه شُمو بُگیه،

شُمو باور نَمو کُنید. "

^{۴۲} وختیکه پولس و برنابا از عِبادت خانه بُرو میمَد مردُم ازوا

خاهش کد که دَ روزِ آرامِ آینده بسم قَد ازوا دَ باره ازی چیزا

توره بُگه. ^{۴۳} وختیکه مردُم از عِبَادتِ خانه رُخَصْت شُد، غَدِر
از یهودیا و دیگه مردُم خُداپرست که دین یهود ره قَبُول کُدد،
از دُمبالِ پولُس و بَرنابا ریی شُد. هر دُوی شی قد ازوا توره
مُوکُفت و اونا ره تشویق مُوکد که دَ فِیض-و-رَحْمَتِ خُدا پایدار
بُمنه. ^{۴۴} دَ روزِ آرامِ دیگه، تقریباً پگِ مردُم شار جَم شُد تا کلامِ
خُداوند ره بَشَنوه. ^{۴۵} مگم وختیکه یهودیا او جمعیتِ کُته ره
دید، سخت بَخیلی ازوا اَمَد و قد هر چیزیکه پولُس مُوکُفت،
اونا مُخَالِفَت کده دَوکری مُوکد. ^{۴۶} اوخته پولُس و بَرنابا دَ
شُجاعت دَزوا کُفت: ”لازم بُوَد که کلامِ خُدا از پگ کده او لُتر
دَز شُمو یهودیا میرسید. مگم ازی که شُمو او ره رَد کدید و
خودگون خُو ره لایقِ زندگی اَبَدی نَدیدید، اینه، مو دَ پیشِ غَیرِ
یهودیا موری، ^{۴۷} چراکه خُداوند دَز مو اینی رقم اَمَر دده:

‘ما تُو ره بَلدِه مِلَّتِ ها یگ نُوَر جور کدیم

تاکه دَ سراسرِ زمی سَبَبِ نِجاتِ بَشی.‘

^{۴۸} وختیکه غَیرِ یهودیا ای توره ها ره شَنید، اونا خوشحال شُد
و کلامِ مَولا ره تعریف-و-تَمجید کد و تمامِ امزُو کسای که بَلدِه
زندگی اَبَدی تعیین شُدِه بُوَد، ایمان اُورد. ^{۴۹} و کلامِ مَولا دَ

سراسر امزو منطقه تیت شد.^{۵۰} لیکن یهودیا خاتونوی خداترس
و آبرومند و بزرگای شار ره دَ ضدِ پولس و برنابا باله کد و
اونا ره آزار-و-آذیت کده از منطقه خو بر کد.^{۵۱} اوخته پولس و
برنابا خاک پای خو ره دَ عنوانِ اعتراض دَ پیش روی ازوا تک
زده دَ شارِ قونیه رفت.^{۵۲} و پیروا پُر از خوشی و روح القدس
بود.

پولس دَ شارای قونیه، لستره و دریه

۱۴ دَ قونیه ام پولس و برنابا دَ عبادت خانه یهودیا رفت
و دَ اونجی دَ طریقَه توره گفت که یگ تعدادِ کتبه یهودیا و
یونانیا ایمان آورد.^۲ مگم یهودیای که ایمان نوردد، غیرِ یهودیا
ره دَ شور آورد و فکر های ازوا ره دَ برابرِ برارونِ ایماندار
تغییر دد.^۳ باوجودِ ازوا پولس و برنابا بلده کلو وخت دَ
اونجی مند و دَ دلیری دَ باره مولا عیسی توره موگفت و مولا
دَ وسیله عطا کدونِ معجزه‌ها و چیزای عجیب که از طریقِ ازوا
انجام موشد، دَ باره کلامِ پُر فیض خو شاهدی میدد.^۴ و مردم
شار دُو تقسیم شد: یگ تعدادِ مردم طرفدارِ یهودیا و یگ
تعدادِ دیگه شی طرفدارِ رسولا شد.^۵ وختیکه غیرِ یهودیا و

یهودیا قد رهبرای خُو کوشش کد که رسولا ره آزار-و-آذیت
کده سنگسار کنه ^۶ پولس و برنابا ازی موضوع خبر شده د
منطقه لیکائونیه د شارای لستره و دریه و جایای گردوبر شی
دوتا کد ^۷ و د اونجی ام د اعلان خوشخبری ادامه دد.

^۸ د شار لستره یگ آدم ششتد که هر دو پای شی شل بود؛ او
از کوره آبه خو لنگ بود و هرگز راه نرفتد. ^۹ د حالیکه پولس
توره موگفت، امو آدم گوش موکد. و پولس سون ازو غوج
توخ کد و فامید که او اوقس ایمان دره که شفا پیدا کنه.

^{۱۰} پولس د آواز بلند گُفت: ”باله شو، قد پایای خُو راست
ایسته شو.“ و او آدم ٹوپ کده د راه رفتو شد. ^{۱۱} وختیکه

مردم ای کار پولس ره دید، اونا د زبون لیکئونی چیغ زده
گُفت: ”خدایو د شکل انسان د مینکل مو نازل شده.“

^{۱۲} اوخته اونا برنابا ره زاووش نام کد، چراکه او د توره گُفتو
پیش قدم بود. ^{۱۳} عبادتگاه زاووش د برون درگه شار بود و

پیشوای شی قد مردم نرگاوها و حلقه های گل ره د درگه ها
اورد تا د اونجی قربانی کنه. ^{۱۴} مگم وختیکه برنابا و پولس

ازی توره خبر شد، اونا کالای خُو ره چک کده د بین مردم

رفت و چیغ زده گُفت: ^{۱۵} ”او مردم، ای چی کار آسته که شمو

مُونِيد؟ مو ام رقمِ از شُمو آلی انسان آستی! مو دَز شُمو

خوشخبری اوردی تا که شُمو دِست خُو ره ازی چیزای باطلِ باله
کُنید و طرفِ خُدای زنده رُوی بیرید، طرفِ خُدای که آسمو و
زمی و دریا و هر چیزی ره که دَ مَنه ازوا آسته، خَلق کده. ^{۱۶} دَ
زمانای تیر شده خُدا پگِ مِلتِ ها ره ایشْت که دَ راهِ خود خُو
بوره. ^{۱۷} دَ عینِ حال اُو قد انجامِ اعمالِ نیک، خود ره بے شاهد
نه ایشْت، یعنی قد دَدونِ بارو از آسمو و فصلِ های پُر ثمرِ بلده
شُمو، اُو شُمو ره قد خوراکِ سیر کده و دلِهای شُمو ره پُر از
خوشی کده. ^{۱۸} "قد ازی تورای خُو پولس و برنابا بیله تَنست
که مردُم ره از قُربانای کدو بلده خودگون خُو مَنع کُنه.

^{۱۹} مگم یگ تعدادِ یهودیا از انطاکیه و قونیه آمد و مردُم ره
طرفدار خُو جور کده پولس ره سنگسار کد و اُو ره کشال کده
از شار بُرو بُرد، چُون دَ گُمانِ ازی بُود که اُو مُرده. ^{۲۰} لیکن
وختیکه یارا دَ گردِ ازو جَم شُد، اُو باله شُدِه پس داخلِ شار
رفت و روزِ دیگه شی قد برنابا سُون دربه رَبی شُد. ^{۲۱} وختیکه
اونا خوشخبری ره دَ امزو شار رَسند و پیروای کلو جور کد،
اونا پس دَ شارای لِسْتَره، قونیه و انطاکیه رفت ^{۲۲} و پیروا ره
دلِ دده تشویق کد که دَ ایمان خُو محکم-و-پایدار بُمَنه و دَزوا

گفت: "لازم آسته که از راه های سخت و دشوار تیر شنی تا د پادشاهی خدا برسی." ^{۲۳} اونا د هر جماعت ایماندارا رهبراره تعیین کد و اونا ره قد دُعا و روزه د دست مولاى که اونا دزو ایمان اوردد، تسلیم کد. ^{۲۴} بعد ازو اونا از سرزمین پیسیدیه تیر شده د منطقه پمفیلیه رسید ^{۲۵} و خوشخبری ره د شار پرگه اعلان کده د شار اتالیه رفت. ^{۲۶} ازونجی اونا د کشتی سون شار انطاکیه سوریه آمد، د امزو جای که اونا د فیض-و-سلامتی خدا بلده انجام وظیفه که فعلاً پوره کدد، سپرده شدد. ^{۲۷} وختیکه د اونجی رسید، اونا تمام جماعت ایماندارا ره جم کد و پگ کارای ره که خدا د وسیله ازوا انجام دده بود، نقل کد. اونا قصه کد که چی رقم خدا درگه ایمان ره د روی مردم غیر یهود واز کده. ^{۲۸} و پولس و برنابا د اونجی غدر وخت ره قد یارا تیر کد.

شورای اورشلیم

۱۵ ' د امزو غیت بعضی کسا از منطقه یهودیه د انطاکیه آمدد و د برارای ایماندار تعلیم دده موگفت: "تاکه د مطابق سنت موسی پیغمبر ختنه نشنید، نجات پیدا نمی تید."

۲ وختیکه پولس و برنابا قد ازوا بحث و گفتگوی کلو کد، قرار
امی شد که پولس و برنابا قد چند نفر دیگه بخاطر امزی
مسئله د پیش رسول و بزرگای جماعت ایماندارا د اورشلیم
بوره. ۳ پس جماعت ایماندارای انطاکیه اونا ره ربی کد و د
حالیکه از منطقه های فنیقیه و سامره تیر موشد، اونا د باره
ایمان آوردن ملت های غیر یهود دزوا خبر رسند و ای خبر
باعث خوشی تمام ایماندارا شد. ۴ وختیکه اونا د اورشلیم
رسید، جماعت ایماندارا، رسول و بزرگا اونا ره خوش آمدید
گفت، و پولس و برنابا د باره پگ کارای که خدا د وسیله ازوا
انجام دده بود، نقل کد. ۵ اوخته بعضی کسا از فرقه فریسی
که د مولا عیسی ایمان آورده بود، باله شده گفت: ”تمام
ایماندارای غیر یهود باید ختنه شنه و ام بلده ازوا باید امر شنه
که شریعت موسی ره د جای بیره.“

۶ پس رسول و بزرگا د بین خو ششت تا د باره امزی مسئله
مشوره کنه. ۷ بعد از بحث و گفتگوی غدر پترس باله شده
دزوا گفت: ”ای برارای عزیز، شمو میدنید که مدت ها پیش
خدا مره از قد شمو انتخاب کد تا غیر یهودیا پیغام خوشخبری
ره از دان ازمه بشنوه و ایمان بیره. ۸ و خدای که از دل ها آگاه

آسته، قد دَدونِ روحِ اَلْقُدسِ دَزوا دَ بارِه ازوا شاهِدي دَد، اَمو
رقم که دَ حقِ ازمو ام کُدُد. ^۹ اُو دَ بَينِ ازمو و ازوا هيچ فرق
قایل نَشُد، چراکه دِلِ هايِ ازوا ره دَ وسيله ايمان دَ عيسي
مسيح پاک کد. ^{۱۰} پس آلي چرا خُدا ره اِمْتِحانِ مُو کُنيد تا
يُوغِي ره دَ گردونِ پيروا بيليد که نَه بابه کلون مو طاقتِ بُردون
شي ره دَشت و نَه خودون مو؟ ^{۱۱} اِيطور نَکُنيد، چُون مو ايمان
دَري که تَوَسُطِ فَيضِ مَولا عيسي نِجاتِ پيدا موني، اَمو رقم
که اونا ام نِجاتِ پيدا مونه. ^{۱۲} ”اوخته تمامِ جماعت چُپ شُد و
دَ تورايِ بَرنابا و پولس که دَ بارِه مُعجزه ها و چيزايِ عَجيب که
خُدا دَ بَينِ مَرْدُمِ غَيرِ يَهُودِ تَوَسُطِ ازوا انجام دَدِه بُوَد، گوش
دَد. ^{۱۳} ”امي که تورايِ ازوا خلاص شُد، يعقوب گُفت: ”برارايِ
عزيب، دَزمه گوش بديد. ^{۱۴} شَمعونِ پَتْرُسِ بَلدِه مو بيان کد که
خُدا چي رقم از اوّل نظرِ لُطفِ کد که از بَينِ مِلّتِ ها يگ قوم
ره بَلدِه نام خُو اِنْتِخابِ کنه. ^{۱۵} اِي مُطابِقِ تورايِ پيغمبرا آسته،
اَمو رقميکه دَ کلامِ مُقَدّسِ نَوِشته يه:

^{۱۶} بعد ازی چیزا ما پس مییم

و خانه داوود ره که چپه شُدِه، دُوباره آباد مُونم؛

ما خرابی های شی ره بازسازی مُونم،

و او ره دُوباره دَ سرِ پای شی ایسته مُونم،

^{۱۷} تا باقی بنی آدم خُداوند ره جُستجو کنه،

یعنی پگِ مِلّت های که نامِ ازمه دَ سرِ ازوا ایشته

شُدِه.

ای ره خُداوند که امی چیزا ره انجام میدیه مُوگیه ^{۱۸} و از قدیم

معلُومدار کده. ^{۱۹} پس نظرِ ازمه اینی آسته: کسای که از بینِ

مِلّت ها سُون خُدا پس مییه، اونا ره نَباید دَ تکلیفِ بِنَدزی،

^{۲۰} بلکه دَزوا نِوشته کنی که از آلوده شُدو قد بُت ها، از

زناکاری، از خوردونِ گوشتِ حیوانای قَپه شُدِه و از خوردونِ

خُونِ دُوری کنه، ^{۲۱} چراکه از زمانای قدیم دَ هر شارِ مُوسا

کسای ره دَشت که شریعت شی ره تعلیم میدد و هر روزِ آرام دَ

عِبادت خانه ها او ره میخانند.

خطِ بَلدِه ایماندارای غیرِ یهُود

^{۲۲} پس رَسولا و بزرگا قد تمامِ جماعتِ ایماندارا فِیصله کد که

چند نفر ره از مَنه خُو اِنْتِخاب كنه و قد پوئس و بَرنابا دَ اَنطاكیه رَی كُنه. اونا یهُودای مشهُور دَ بَرسابا و سیلاس ره اِنْتِخاب كد كه هر دُوی شی دَ بَینِ بَرارونِ ایماندار مقامِ رهبری ره دَشت. ^{۲۳} اوخته اونا اینی خط ره نوشته كده از دِستِ بَرارو رَی كد:

” مو رُسولا و بُزرگا، بَرارون شُمو سلام خُو ره دَز شُمو بَرارونِ ایماندارِ غَیرِ یهُود كه دَ اَنطاكیه، سُوریه و قِیلِیقِیه اَسْتِید، تقدیم مونی.

^{۲۴} مو شِنیدی كه بعضی كسا از مینكلِ ازمو اَمده و بِدُونِ اَمِرِ ازمو قد تورای خُو شُمو ره دَ تَشویشِ اَندخته و فِكرای شُمو ره كَدُو دَ كده. ^{۲۵} امزی خاطر پگ مو دَ یگ دِلِ تَصمِیمِ كِرْفَتی كه چند نفر ره اِنْتِخاب كنی و قد عَزِیزای خُو، بَرنابا و پوئس دَ پِیشِ از شُمو رَی كنی، ^{۲۶} قد مَرْدای كه جان خُو ره از خاطرِ خِدْمَتِ مَوْلایِ مو عِیسیٰ مَسِیح دَ خَطِرِ اَندخته. ^{۲۷} پس مو یهُودا و سیلاس ره رَی كدی تا امی چِیزا ره زِیونی دَز شُمو بُگه.

^{۲۸} چُونِ رُوحِ اَلْقُدس و مو لَازِمِ دِیدی كه بارِ كِرنگ دَ سر شُمو

نه ایللی، بَغیر از امزی دَسْتُوْرای ضَرُوْری: ^{۲۹} از هر چیزی که
بلده بُت ها قُرْبانی شُدِه بَشِه، از خُون، از گوشت حیوانای قَپِه
شُدِه و از زناکاری دُوری کُنید. اگه امزی چیزا خود ره نِگاه
کُنید، کارِ خُوب مُو کُنید. سلامَت بَشید.

^{۳۰} پس اونا ریی شُدِه دَ اَنطاکیه رفت و دَ اُونجی جماعت
ایماندارا ره جَم کده خط ره دَزوا دَد. ^{۳۱} وختیکه مردُم امو خط
ره خاند، اونا از پیغامِ تشویق کُننده شی غَدْر خوشحال شُد.
^{۳۲} یهودا و سیلاس که هر دوی شی از جُمْلِه اَنبیا بُود، قد
تورای مُفَصَّل خُو برارو ره تشویق و تقویّت کد. ^{۳۳} بعد ازو که
اونا یگ مُدّت ره دَ اُونجی مَند، برارای ایماندارِ اَنطاکیه اونا
ره دَ سلامتی پس سُون کسای ریی کد که از پیشِ ازوا اَمُدَد.
^{۳۴} [مگم دَ نظرِ سیلاس خُوب بُود که دَ اَنطاکیه بُمَنه.]
^{۳۵} لیکن پولُس و بَرنابا دَ اَنطاکیه مَند و قد غَدْر برارای دیگه دَ
تعلیم و وَعْظِ کلامِ خُداوند مَشْغُول بُود.

جدایی پولُس از بَرنابا

^{۳۶} بعد از چند روز پولُس دَ بَرنابا گُفت: ”بیه، پس دَ شارای
بوری که کلامِ خُداوند ره دَزوا اِعلان کده بُودی و بِنگری که

ایماندارا چطور آسته. ” ^{۳۷} برنابا میخواست که یوختای مشهور
 د مرقس ره ام قد خو بیره. ^{۳۸} مگم پولس صلاح ندید که او ره
 قد خو بیره، چراکه مرقس اونا ره د پمفیلیه ایله کدد و د کار
 اعلان خوشخبری قد ازوا ادامه ندده بود. ^{۳۹} بحث ازوا د
 اندازه کلو شد که اونا یگدیگه خو ره ایله کد و برنابا مرقس
 ره گرفته د کشتی سون جزیره قبرس رفت. ^{۴۰} لیکن پولس،
 سیلاس ره همسفر خو انتخاب کد و د وسیله برارو د فیض
 خداوند سپرده شده حرکت کد. ^{۴۱} او از سوریه و قیلیقیه تیر
 شد و جماعت های ایماندارا ره د امزو جای ها تقویت کد.

یگجای شدن تیموتائوس قد پولس و سیلاس

۱۶ پولس د دریه و لستره رسید. د لستره یکی از پیروا د
 نام تیموتائوس زندگی موكد که آبه شی مسیحی یهودی، مگم
 آته شی یونانی بود ^۲ و برارای ایماندار د شارای لستره و قونیه
 ازو تعریف موكد. ^۳ پولس خاست او ره قد خو قتی بیره؛ پس
 از خاطر یهودیای امزو منطقه او ره ختنه کد، چون پگ
 میدنست که آته شی یونانی آسته. ^۴ د حالیکه اونا شار د شار
 میگشت، فیصله های ره که رسولا و بزرگا د اورشلیم کدد، د

ایماندارا مُوگفت تا اونا مُطابقِ ازوا عمل کُنه. ^۵ دزی رقم
جماعت های ایماندارا دَ ایمان خُو قوی مُوشد و روز دَ روز
تعدادِ ازوا کلو شده مورفت.

خاو پولس دَ شارِ تروآس

^۶ وختیکه اونا از منطقای فریجیه و غلاتیه تیر مُوشد، روح
القدس اونا ره نه‌ایشت که کلامِ خدا ره دَ ولایتِ آسیا اعلان
کُنه. ^۷ و غیتیکه اونا دَ سرحدِ منطقه میسیه رسید، کوشش کد
که دَ منطقه بطینیه بوره، مگم روحِ مولا عیسی دَزوا اجازه
نَدَد. ^۸ پس اونا از میسیه تیر شده دَ شارِ تروآس آمد. ^۹ دَمزُو
شاو پولس دَ خاو دید که یگ آدمِ مقدونی ایسته بُود و دَ زاری
دَزشی مُوگفت: ”دَ ولایتِ مقدونیه بیه و مو ره کومک کُو.“
^{۱۰} امی که پولس ای خاو ره دید، فوراً مو تیاری گرفت که
سُون مقدونیه ربی شنی، چون اطمینان پیدا کدی که خدا مو
ره کوی کده تا خوشخبری ره دَزوا ام برسنی.

ایمان اوردونِ لیدیه دَ شارِ فیلیپی

^{۱۱} دَ شارِ تروآس دَ کشتی سوار شدی و مُستقیم سُون جزیره

ساموتراکی رفتی و روزِ دِیگِه شی از اُونجی طرفِ شارِ

نیاپولس حرکت کدی. ^{۱۲} ازونجی دَ فیلیپی رفتی که یگ شارِ

کته دَ ولایتِ مَقدونیه و مُستعمره امپراطوری رُوم بُود و مو

مَدَتِ چند روز دَ امزُو شارِ مَندی. ^{۱۳} دَ روزِ آرام مو از درگه

شارِ بُر شُدی و دَ لبِ دریا رفتی دَ فِکرِ ازی که جای دُعای

یهودی دَ اُونجی بَشه. پس مو شِشتی و قد خاتونوی که دَ

اُونجی جَم بُود، دَ توره گُفتو شُدی. ^{۱۴} یکی از شَنوندا یگ

خاتو دَ نامِ لیدیه بُود که رَخت های آرغوانی سَودا مُوکد. او از

مردُم شارِ تیاتیرا و یگ خاتونِ خُدا پَرست بُود. خُداوند دِلِ ازو

ره واز کد تا پیغامِ پولس ره قَبول کنه. ^{۱۵} وختیکه او و خانوار

شی غُسلِ تعمیدِ گِرِفت، او از مو خاهِش کده گُفت: ”اگه

شُمو یَقیناً مَره یگ ایماندارِ مَولا عیسی میَدنید، بیید دَ خانه

مه بِشینید. ” از بَس که غَدر شَلّه شُد مو قد شی رفتی.

بندی شُدونِ پولس و سیلاس دَ شارِ فیلیپی

^{۱۶} یگ روز وختیکه مو دَ جای دُعا مورفتی قد یگ کنیز سر

خوردی که او روحِ پالگری و غیبگویی دَشت و ازی راه بلده

بادارای خُو فایده کلو حاصل مُوکد. ^{۱۷} او رَدِ از مو و پولس ره

گِرِفتند و چِیغ زده مُوگُفت: ”امی نفرا خِدمتگاری خُدای مُتعال

آسته که راه نجات ره دز شمو اعلان مونه. ^{۱۸} او بلده روزای
 کلو د امزی کار ادامه دد، تا ای که پولس د تنگ آمد و دمزو
 روح گفت: ^{۱۹} "د نام عیسی مسیح دز تو امر مونم که ازی دختر
 بر شو!" و روح فوری ازو دختر بر شد. ^{۲۰} امی که بادارای
 کنیز دید که امید پیسه پیدا کدون ازوا از دست رفته، اونا
 پولس و سیلاس ره گرفته د میدان شار پیش حاکما کش کد
^{۲۱} و اونا ره د پیش حکمرانا حاضر کده گفت: "ای آدما
 یهودی آسته و شار مو ره گدوڈ مونه. ^{۲۲} اونا رواج های ره
 تبلیغ مونه که قبول کدو و د جای آوردن ازوا بلده ازمو مردم
 رومی جایز نییه. ^{۲۳} اوخته مردم یگ دست شده د بله پولس و
 سیلاس هجوم آورد و حکمرانا امر کد که کالای ازوا ره از
 جان شی بر کنه و اونا ره چوب بزنه. ^{۲۴} بعد از زد-و-کوی کلو
 اونا ره د بندی خانه اندخت و د قومندان بندی خانه امر کد که
 ازوا سخت نگاهداری کنه. ^{۲۵} وختیکه ای دستور د قومندان
 بندی خانه دده شد، او اونا ره د بندی خانه که سخت محافظت
 شده بود اندخت و پایای ازوا ره د کنده چيو بسته کد.
^{۲۶} نزدیکای نیم شاو پولس و سیلاس مشغول دعا-و-مناجات
 بود و د پیشگاه خدا سرود حمد-و-ثنا میخاند و دیگه بندیها
 گوش موکد که ^{۲۷} اولغته زلزله شدید شد و بندی خانه ره از

تادو شی شور دد. د امزو لحظه تمام درگه های بندی خانه واز

شد و زنجیر-و-زولانه پگ بندیا ايله شد. ^{۲۷} وختیکه قومندان

بندی خانه بیدار شد و درگه های بندی خانه ره واز دید، گمان

کد که بندیا دوتا کده؛ پس شمشیر خو ره کشید که خود ره

بُکُشه. ^{۲۸} مگم پولس د آواز بلند گُفت: "خود ره اوگار نکو!

پگ مو امینجی استی." ^{۲۹} قومندان بندی خانه چراغ ره طلب

کده د عجله داخل رفت و د حالیکه میلرید د پیش پای پولس

و سیلاس اُفتد ^{۳۰} و اونا ره برو بر کده گُفت: "بادارای مه، ما

باید چیز کار کنم تا نجات پیدا کنم؟" ^{۳۱} اونا د جواب شی

گُفت: "د مولا عیسی ایمان بیرو و تو و پگ خانوار تو نجات

پیدا مونیید." ^{۳۲} اوخته پولس و سیلاس پیغام مولا عیسی ره

دزو و د تمام کسای که د خانه شی بود، رسند. ^{۳۳} دمزو غیت

شاو قومندان بندی خانه اونا ره برو آورده زخمای ازوا ره ششت

و خود شی و پگ خانوار شی فوراً غسل تعمید گرفت. ^{۳۴} بعد

ازو قومندان بندی خانه اونا ره د خانه خو برده بلده ازوا نان

اُورد و ازی که خود شی قد تمام خانوار خو د خدا ایمان اُورده

بود، کلو خوش بود. ^{۳۵} امی که روز شد، حکمرانا چند عسکر

ره ربی کده گُفت: "او نفرا ره ايله کو." ^{۳۶} قومندان

بندی خانه ای خبر ره د پولس رسنده گُفت: "حکمرانا امر کده

که شمو ره ايله كنم. پس آلی بر شده بخیر بورید. ”^{۳۷} مگم
 پولس د جواب ازوا گُفت: ”اونا مو ره د پیش روی مردم بدون
 سوال و جواب چوب زد و د بندی خانه اندخت، د حالیکه مو
 نفرای رومی آستی. و آلی اونا میخایه که مو ره تاشکی بر
 کنه؟ هرگز نه! بیل که خودگون شی بییه و مو ره برو بیره.“
^{۳۸} عسکرا امی تورا ره د حکمرانا رسند. وختی اونا شنید که
 پولس و سیلاس رومی آسته، عذر ترس خورد^{۳۹} و آمده ازوا
 عذر خاهی کد و اونا ره برو آورده ازوا خاهش کد که شار ره
 ايله کنه.^{۴۰} وختی اونا از بندی خانه بر شد، اونا د خانه لیدیه
 رفته برارای ایماندار ره دید و اونا ره تشویق کده ازونجی
 رفت.

شورش د شار تسالونیکي

۱۷^۱ وختیکه اونا از شارای امفیپولس و آپولونیا تیر شد
 اونا د شار تسالونیکي رسید که یگ عبادت خانه یهودیا د
 اونجی بود.^۲ پولس مطابق عادت خو د عبادت خانه رفت و د
 سه روز آرام قد ازوا از کتاب مقدس بحث و گفتگو کد^۳ و
 تشریح کده دلیل می آورد که لازم بود مسیح رنج بنگره و از

مُرده ها دُوباره زنده شُنه و ام مُوگُفت: ”امی عیسیٰ ره که ما دَز شُمو اِعلان مُونم، اُمو مسیح وعده شُدِه اَسته.“^۴ بعضی از یهُودیا قانع شُدِه قد پولس و سیلاس یگجای شُد، امچنان گروه کُته یونانیای خُدا پَرسِت و تِعدادِ کَلونِ خاتُونوی نامدار. ^۵ مگم یهُودیا کلو بَخیلی شی اَمَد. پس اونا یگ تِعداد آدمای ایله گشت ره از کوچه-و-بازار جَم کده یگ گروه جور کد و شار ره دَ شورش اُورد و دَ خانه یاسون حمله کد تا پولس و سیلاس ره دَ پیشِ مرُدُم بیره. ^۶ وختیکه اونا ره پیدا نَتَنِست، اونا یاسون و یگ تِعداد از برارای ایماندار ره دَ پیشِ حاکمای شار بُرد و چیغ زده گُفت: ”امی کسای که پگ دُنیا ره گدوڈ کده، آلی دَ اینجی اَمده ^۷ و یاسون اونا ره دَ خانه خُو جای دده. اونا پگ شی دَ خِلافِ حُکمِ قیصر رفتار مُونه و مُوگه که یگ پادشاهِ دیگه دَ نامِ عیسیٰ و جُود دَره.“^۸ پس مرُدُم و حاکمای شار از شَنِیدونِ ازی خبر سخت دَ تَشویش شُد. ^۹ مگم از یاسون و دیگرو ضمانتِ گِرِفته، اونا ره ایله کد.

پولس و سیلاس دَ شارِ بیریه

^{۱۰} امی که هوا تریک شُد برارای ایماندار، پولس و سیلاس ره دَ شارِ بیریه ری کد. اونا وختیکه دَ اُونجی رسید دَ عبادت

خانه یهودیا رفت. ^{۱۱} یهودیای بیریه از یهودیای تسالونیکه
 کده فکر شی روشوتر بود، چون اونا پیغام پولس و سیلاس ره
 د شوق کلو قبول کد و هر روز کتاب مقدس ره میخاند تا
 بنگره چیزای ره که پولس گفته، راست آسته یا نه. ^{۱۲} امی رقم
 غدر ازوا ایمان آورد؛ امچنان تعداد کلون خاتونوی نامدار
 یونانی و مردای یونانی. ^{۱۳} مگم وختیکه یهودیای تسالونیکه
 فامید که پولس د بیریه کلام خدا ره اعلان مونه، اونا د
 اونجی ام آمده مردم ره د شورش آورد. ^{۱۴} پس برارای ایماندار
 دستی پولس ره سون لب دریا ری کد، مگم سیلاس و
 تیموتائوس د بیریه مند. ^{۱۵} نفرای که پولس ره همراهی موکد،
 او ره تا شار آتن رسند و بعد ازی که از پولس بلده سیلاس و
 تیموتائوس دستور گرفت که اونا هر چی زودتر د پیش ازو
 بیه، خودون ازوا پس د بیریه رفت.

پولس د شار آتن

^{۱۶} د حالیکه پولس د آتن انتظار سیلاس و تیموتائوس ره
 میکشید، او تمام شار ره پر از بت ها دید و روح شی د وجود
 ازو د شور آمد. ^{۱۷} پس او د عبادت خانه قد یهودیا و مردمای
 خدا پرست و امچنان د بازار قد راهروا هر روز بحث موکد.

^{۱۸} تعدادِ از فلسفه دانای اِپیکُوری و رواقی ام قد ازو بحث ره شروع کد. بعضی ازوا مَوگفت: "ای آدم ايله گوی چی میخایه بگیه؟" دیگر و مَوگفت: "مثلِ که تبلیغگر خدایون بیگنه آسته،" چراکه پولس خوشخبری عیسی و قیامت ره اعلان مَوکد. ^{۱۹} پس او ره گرفته د شورای کوه آریوپاگس بُرد و گفت: "آیا امکان دَره مو ام بُقامی که امی تعلیم نو ره که تو پیشنهاد مونی چی آسته؟" ^{۲۰} تورای تو د گوش مو عجیب و- غریب مییه. مو میخاهی معنای ازوا ره بُقامی. " ^{۲۱} پگ اتنی ها و خارجی های که د اونجی زندگی مَوکد، وخت خو ره بغير از گفت و شنود د باره چیزای نو د هیچ چیزی دیگه مَصرف نَموکد.

^{۲۲} پس پولس د مینکل شورای کوه آریوپاگس ایسته شده گفت: "ای مردم شار اتن! ما مینگرم که شمو د تمام چیزا خوب مذهبی آستید. ^{۲۳} چون غیتیکه د شار شمو می گشتم و عبادت گاه های شمو ره توخ مَوکدم، د یگ قربانگاه رسیدم که دزو نوشته شده بود: 'تقدیم د خدای نشنخته.'

امو خدای ره که شمو نشنخته پرستش مونید، ما امو ره دز شمو اعلان مونم. ^{۲۴} خدای که دنیا و هر چیزی ره که د منه

شی موجود آسته جور کد، اُو صاحبِ زمی و آسمو آسته؛ اُو دَ خانه های که قد دِستِ انسان جور شده زندگی نمونه ^{۲۵} و نه ام دَ وسیله دِستِ انسان خدمت موشه مثلِ که بگی اُو دَ یگو چیز ضرورت دشته بشه، چراکه خود شی دَ پگِ آدما زندگی و نفس و تمام چیزای دیگه ره میدیه. ^{۲۶} اُو پگِ ملت ها ره از یگِ آدم خَلقِ کد تاکه دَ تمامِ رُوی زمی جای بگیریه و بلده ازوا وخت ها و سرحدای جای بُود-و-باش ازوا ره تعیین کد.

^{۲۷} مقصدِ خُدا ای بُود که مردُم اُو ره بطَلبه تا شاید تیمتله کده اُو ره پیدا کُنه، اگرچه اُو از هیچ کُدم از مو دُور نییه.

^{۲۸} چُون دَ قدرتِ اَزو مو زنده آستی، حرکتِ مونی و وجودِ دَری؛ اُمو رقم که بعضی از شاعرای شُمو مَوگیه:

‘مو از نسلِ اَزو آستی.’

^{۲۹} و چُون پگِ مو نسلِ خُدا آستی، مو نباید گمان کُنی که اَلوهیتِ مثلِ بُتی آسته که از طِلا، نُقره یا سنگِ تراش شده دَ مُطابقِ هُنر و مهارتِ انسان جور موشه. ^{۳۰} خُدا زمانای جهالتِ انسان ره نادیده گرفت، مگم آلی دَ پگِ مردُم دَ هر جای امرِ مَوکُنه که توبه کُنه. ^{۳۱} چُون اُو یگِ روز ره تعیین کده که دَ اُو

روز دُنیا ره دَ وَسِیلَه مَرَدی که اِنْتِخاب کده عادِلانه قضاوَت
مُونه و خُدا وختیکه اُمُو شخص ره از مُرده‌ها دُوباره زنده کد،
ای توره ره دَ تمامِ مَرَدُم ثابت کد.

^{۳۲} وختیکه شورا دَ باره قیامِ مُرده‌ها شنید، بعضی کسا
ریشخندی کد، ولے یگ تعداد گُفت: ”دَ یگ وختِ دیگه بسم
دَ باره ای چیزا از تُو میسنوی.“ ^{۳۳} امی رقم پولس از بین ازوا
بُر شد. ^{۳۴} مگم چند نفر قد ازو یگجای شُدِه ایمان اُورد که دَ
بین ازوا دیونسیوس عضوِ شورای آریوپاگس و یگ خاتو دَ نام
داماریس و ام دیگه نفرای که قد ازوا بُود، وجود دشت.

پولس دَ شارِ قُرنتس

۱۸ بعد ازو پولس آتن ره ایله کده دَ شارِ قُرنتس رفت ^۲ و
دَ اُنجی قد یگ آدمِ یهودی دَ نامِ اکیلا که از مَرَدُمِ اصلی
پونطس بُود، شِنخته شُد. اکیلا قد خاتون خُو پرسکیلا نو از
مُلکِ ایتالیا دَ قُرنتس امدد، چراکه کلودیوس امپراطور حُکم
کده بُود که پگ یهودیا از روم بُر شنه. پولس دَ دیرِ ازوا رفت
^۳ و ازی که اونا همشغل بُود، پولس قد ازوا مند و کار کد،

چُون شُغَلِ پِگِ ازوا خیمه دوزی بُود. ^۴ اُو هر روزِ آرام دَ عِبَادَتِ

خانه جَر-و-بَحْت کده کوششِ مُوکد که یهُودیا و یونانیا ره دَ

بارِه عیسیٰ مسیح قِنَاعَت بَدیه. ^۵ وختیکه سیلاس و تیموتائوس

از منطقه مَقَدونیه اَمَد، پولس تمامِ وخت خُو ره وَقَفِ اِعلانِ

پیغامِ خُدا کد؛ اُو بَلدِه یهُودیا شاهدی میدَد که عیسیٰ اُمُو

مسیحِ وعده شُدِه اَسْتِه. ^۶ مگم وختیکه اونا قد ازو مُخالِفَتِ

کده بد زبونی کد، اُو خاکِ چَپَن خُو ره دَ اِعتراضِ تَک زده

دَزوا گُفت: ”خُون شُمُو دَ گردونِ خودگون شُمُو! از گردونِ

ازمه خلاص اَسْتِه. بعد ازی دَ پیشِ غَیرِ یهُودیا مورُم.“

^۷ اوخته پولس اونا ره ایله کده دَ خانه یگ نفر دَ نامِ تیتیس

یوستس رفت. اُو یگ آدمِ خُدا پَرست بُود و خانه شی دَ پالوی

عِبَادَتِ خانه یهُودیا مَوقِعیت دَشت. ^۸ و کربسپس که سرپرستِ

عِبَادَتِ خانه بُود، قد تمامِ خانوارِ خُو دَ مَولا عیسیٰ ایمان

اُورد. علاوه ازی، غَدرِ مَرَدُمِ قُرِنْتَسِ که پیغامِ پولس ره شَنِید،

ایمان اُورد و غُسلِ تَعْمیدِ گِرِفت. ^۹ یگ شاو مَولا عیسیٰ دَ خاو

دَ پولس گُفت: ”هیچ ترس نَخور؛ دَ وَعظِ خُو اِدامه بَدی و

چُپ نَشی، ^{۱۰} چراکه ما قد تُو اَسْتُم. هیچ کس دَ بِلِه تُو دِست

باله نَمونه که دَز تُو صَرَرِ بَرَسَنه، چُون غَدرِ مَرَدُمِ دَمزی شار

دَز مه تَعَلُقِ دَرِه.“ ^{۱۱} پس پولس مُدَتِ یگ سال و شَش ماه دَ

اُونجی مند و کلامِ خُدا ره دزوا تعلیم میدد.

^{۱۲} وختیکه گالیو، والی ولایتِ اَخیَا بُود، یهودیا دِسته جَمی دَ سرِ پوُلُس هُجُوم اُورده او ره دَ محکمه بُرد ^{۱۳} و گُفت: ”ای آدمِ مرُدُم ره وادار مُونه که خُدا ره قد رَوش های که برخلافِ قانونِ رُومی آسته، پَرستش کُنه.“ ^{۱۴} حینِ که پوُلُس میخواست دان خُو

ره واز کُنه، گالیو دَ یهودیا گُفت: ”او مرُدُم یهُود! اگه ای مَسئله یِگو جُرم و جِنایت مُوبُود، ما دَ ادعا های شُمو گوش میددُم.“ ^{۱۵} مگم ازی که امی مَسئله مرَبُوط دَ تورا، نام ها و شریعتِ خودگون شُمو آسته، باید خودگون شُمو حل-و-فصل کُنید. ما نَمیخایم دَ باره امزی مَسئله ها قضاوت کُئم.“

^{۱۶} پس گالیو اونا ره از محکمه بُر کد. ^{۱۷} اوخته پگِ ازوا سوستنیس ره که سرپرستِ عبادتِ خانه بُود، گِرِفته دَ پیشِ محکمه زِد-و-کوی کد، مگم گالیو هیچ دَ غَمِ امزی چیزا نَشُد.

پس اَمَدونِ پوُلُس دَ شارِ انطاکیه

^{۱۸} بعد ازی واقعه پوُلُس روزای کَلو ره دَ اُونجی تیر کده قد برارای ایماندار خُدا حافِظی کد و دَ کِشتی طرفِ سُوریه رَبی شُد و پَرسکِلا و اَکیلا ام قد شی قتی بُود. دَ شارِ کِنخریا

پولس سر خو ره کل کد، چراکه د گردون خو نذر گرفته بود.

^{۱۹} وختیکه اونا د شار افسس رسید، پولس ازو د و جدا شد و

خود شی د عبادت خانه رفت و قد یهودیا د بحث کدو شد.

^{۲۰} اونا از شی خاهش کد که بلده وخت کلو قد ازوا بمنه، مگم

او قبول نکد، ^{۲۱} بلکه ازوا خدا حافظی کده گفت: ”اگه

خاست خدا بشه، بسم پیش شمو مییم.” بعد ازو د کشتی

سوار شده از افسس ری شد. ^{۲۲} وختیکه او د بندر قیصریه

رسید، ازونجی د اورشلیم رفت و بعد از سلام و احوال پرسی

قد جماعت ایماندارا سون شار انطاکیه حرکت کد.

سفر سوم پولس

^{۲۳} بعد از تیر کدون یگ مدت د انطاکیه، او بسم حرکت کد و

سلسله وار سرزمین غلاتیه و فریجیه ره گشته تمام پیروا ره

تقویت کد.

^{۲۴} د امزو غیت یگ آدم یهودی د نام پولس که د شار

سکندریه تولد شده بود، د افسس آمد. او یگ توره گوی خوب

و د کلام خدا دانا و قوی بود. ^{۲۵} او د راه مولا عیسی تربیه

شد و پُر از شور و شوق روحانی چیزای ره که د باره عیسی

بُود، دَ دِقَّتْ مُوگُفْت و تَعْلِيمِ مِيَدَد، اِگرچِه فِقْطْ اَز تَعْمِيْدِ يَحِييَا
 خَبْر دَشْت. ^{۲۶} اُمُو آدَم دَ عِبَادَتِ خَانِه بَدُوْنِ تَرَس-و-وَهْم دَ تَوْرِه
 گُفْتو شُد. و خْتِيكِه پَرِسَكِلَا و اَكِيَلَا تَوْرَايِ شِي رِه شَنِيد، اُونَا
 اُو رِه گُوشِه بُرْدِه رَاهِ خُدا رِه دَقِيْقَتَر بَلْدِه شِي بِيَان كَد.
^{۲۷} غَيْتِيكِه اَپُوْلُس مِيخَاسْت سُون و لَآيْتِ اَخِيَا سَفَر كُنِه، بَرَايِ
 اِيْمَانْدَار اُو رِه تَشْوِيْق كَد و دَ اِيْمَانْدَارَايِ اَمْرُو جَايِ نُوْشْتِه كَد
 كِه اَزُو پَذِيْرَايِي كُنِه. اَپُوْلُس اَمِي كِه دَ اُونَجِي رَسِيْد، كَسَايِ رِه
 كِه دَ و سِيْلِه فَيْضِ خُدا اِيْمَان اُورْدِه بُود، كَلُو كَوْمَك كَد،
^{۲۸} چْرَاكِه اُو دَ پِيْشِ تَمَامِ مَرْدُمِ يَهُودِيَا رِه قَد قُدْرَتِ بِيَان بَنْد
 اَنْدَخْت و قَد اِسْتِفَادِه اَز كِتَابِ مُقَدَّسِ ثَابِت كَد كِه عِيْسَى اُمُو
 مَسِيْحِ وَعْدِه شُدِه اَسْتِه.

پوْلُس دَ شَارِ اِفِسُس

۱۹ ' و خْتِيكِه اَپُوْلُس دَ قُرْنْتُس بُود، پوْلُس اَز مَنْطِقَه بَالْنِه

سَفَر كَدِه دَ اِفِسُس اَمْد و دَ اُونَجِي قَد بَعْضِي اَز پِيْرُوَا رُوِي دَ
 رُوِي شُد ^۲ و اَزُوَا پُرْسَان كَد: " و خْتِيكِه اِيْمَان اُورْدِيْد، رُوْح

اَلْقُدْس رِه حَاصِل كَدِيْد؟ " اُونَا دَ جَوَابِ شِي گُفْت: " نَه، مَو

حَتِي نَشَنِيدِه كِه رُوْح اَلْقُدْس وُجُوْد دَرِه. " ^۳ پوْلُس اَزُوَا پُرْسِيْد:

"پس چی رقم تعمید گرفتید؟" اونا گُفت: "تعمید یحییٰ."
 پولس گُفت: "تعمید یحییٰ امی بُود که مردُم از گُناه های خُو
 توبه کُنه و یحییٰ دَ مردُم مُوگُفت که دَ کسی ایمان بیره که بعد
 ازو مییه، یعنی دَ مولا عیسیٰ." ^۵ وختی اونا امی چیزا ره
 شنید، دَ نام مولا عیسیٰ تعمید گرفت. ^۶ غیتیکه پولس دستای
 خوره دَ سرِ ازوا ایشْت، روح القدس دزوا نازل شد و اونا دَ
 زبونای مُختلِف توره گُفت و نَبوت کد. ^۷ اونا پگ شی تقریباً
 دوازده نفر بُود.

^۸ پس پولس دَ عبادت خانه یهودیا رفت و مُدتِ سه ماه دَ
 اُنجی بدونِ ترس توره گُفت؛ او دَ باره پادشاهی خُدا بحث
 کده مردُم ره قناعت میدد. ^۹ مگم بعضی از شنوندا سنگدل بُود
 و از ایمان اُردو سرپیچی کده دَ پیشِ رُوی مردُم دَ باره راه
 عیسیٰ بدگویی مُوكد. امزی خاطر پولس ازوا گوشه گیری کد
 و پیروا ره قد خُو گرفته بُرد و هر روز دَ تالارِ سُخرانی که
 مربوط دَ تیرانوس بُود، مجلسِ بحث ترتیب میدد. ^{۱۰} ای کار تا
 مُدتِ دو سال دوام کد تا ای که تمام باشنده های ولایتِ آسیا،
 ام از یهودیا و ام از یونانیا، پیغامِ مولا عیسیٰ ره شنید. ^{۱۱} خُدا
 از دستِ پولس مُعجزه های کُنه نشو میدد، ^{۱۲} دَ اندازه که

مردم دستمالا و پیشبندای ره که د جان پولس ملیده شده بود،
مُوبرد و د جان مریضای خو موملید و اونا از مریضی که دشت
شفا پیدا موكد و جنیات از جان ازوا بر موشد.

^{۱۳} مگم یگ تعداد از جنگیرای گشتگر یهودی ام کوشش کد
که نام مولا عیسیٰ ره د بله جندیا بگیره. اوخته اونا گفت: ”د
نام عیسیٰ که پولس و عظم موكنه، دز شمو امر میدیم که بر
شُنید!“ ^{۱۴} هفت نفر از بچکیچای اسکویا که یکی از پیشوایون
عالی مقام یهود بود، ای کار ره موكد. ^{۱۵} مگم جن د جواب
ازوا گفت: ”ما عیسیٰ ره مینخشم و د باره پولس ام خبر درم،
مگم شمو کی استید؟“ ^{۱۶} امو آدم جندی قد چنان قدرت د بله
ازوا حمله کد که د سر پگ شی زور شد و اونا میده و دلده
ازو خانه لُچ دوتا کد. ^{۱۷} تمام باشنده های افسس از یهودی
گرفته تا یونانی ازی توره خبر شد و پگ ازوا د ترس-و-وهم
افتد و نام مولا عیسیٰ د بین ازوا کلو محترم شد. ^{۱۸} غدر امزو
کسای که ایمان اوردد آمده کارای خو ره اقرار و افشا کد.
^{۱۹} و تعداد کلون امزو کسای که جادوگری موكد، کتابای خو
ره جم کده د پیش روی پگ مردم در دد. قیمت ازوا ره که
حساب کد، برابر پنجاه هزار سکه نقره بود. ^{۲۰} د امزی رقم

کلامِ مولا عیسیٰ تیت مُوشد و قُدرتِ کلوتر پیدَا مُوكد .

شورش د شارِ اِفْسُس

^{۲۱} بعد ازی واقعه ها پولس د رهنمایی روح اَلْقُدس تصمیم گرفت که از مقدونیه و اَحیا تیر شده د اورشَلیم بوره . او کُفت: ” بعد از رفتو د اُونجی ، شارِ روم ره ام باید بِنگرم . “ ^{۲۲} پس دُو نفر از همکارای خو ، یعنی تیموتائوس و اِراسطُس ره د مقدونیه رَبی کد و خود شی بلده یگ مُدتِ کلوتر د آسیا مند .

^{۲۳} تقریباً دَمزُو غیت سر-و-صدای کَلو د باره راهِ مولا عیسیٰ د اِفْسُس باله شد . ^{۲۴} د اُونجی یگ زرگر د نامِ دِیمیتریوس بُود که عکسای نُقره‌یی بُتخانه اَرتَمیس ره جور مُوكد و ای کار بلده صَنعتگرا فایده کَلو مِیرَسند . ^{۲۵} او تمام صَنعتگرای همشُغل و پگِ کارگرای ازوا ره جَم کده کُفت: ” آلیگو ، شُمو مِیدنید که رَوَنقِ زندگی مو دَمزی شُغل بَسَتگی دَره . “ ^{۲۶} و اَمو رقم که مِینگرید و مِیشنَوید امی پولس قد تبلیغای خُو نه فقط د اِفْسُس از مو ، بلکه تقریباً د سراسرِ آسیا کَلو مردُم ره گمراه کده و مُوگه: ’ چیزای که قد دِست اِنسان جور شده ، خُدایو نِیسته . ‘ ^{۲۷} پس نه تنها که شُغلِ مو د خطر اَسته ، بلکه خطر

ازى ام آسته كه عبادتگاهِ خُداى بزرگ مو آرتَميس از اعتبار
 بوخته و شِكوه-و-بزرگى آرتَميس كه تمامِ آسيا و سراسرِ دُنيا او
 ره پرستش مونه، از بين بوره. ”^{۲۸} وختيکه اونا اي چيزا ره
 شنيد، كلو قار شد و چيغ زده گُفت: ”بزرگ آسته آرتَميس
 مردُم اِفْسُس!“^{۲۹} پس شار دَ شورش اُفتد و مردُم يگجاي دَ
 ميدانِ مسابقات هُجوم برده گايوس و آرتَرخُس ره كه از مردُم
 مقدونيه و از همسفرای پولس بود، دستگير كد و كَشَل كده
 قد خو بُرد. ”پولس ميخاست كه دَ بينِ مردُم بوره، مگم
 پيروای مولا عيسى او ره نه ايشت.“^{۳۱} حتى يگ تعداد از كنه
 سراى ولايتِ آسيا كه قد پولس دوست بود، دَ پيشِ پولس نفر
 ربي كده اصرار كد كه دَ ميدانِ مسابقات نَره. ”بعضى كسا^{۳۲}
 چيغ زده يگ چيز موكُفت و بعضى ديگه شى يگ چيزِ ديگه،
 چون جمعيت دَ سردرگمى بود و زوره مردُم مقصدِ جَم شُدون
 خو ره هيچ نَموفاميد.“^{۳۳} يگ تعدادِ مردُم فكر كد كه سِكندر
 مسؤل آسته، چراكه يهوديا او ره پيش اَندختد. پس او قد
 دستِ خو اِشاره كد كه مردُم آرام شنه و خاست تا دَ پيشِ مردُم
 از يهوديا دفاع كنه. ”مگم وختى مردُم فاميد كه سِكندر^{۳۴}
 يهودى آسته، پگ شى دَ يگ آواز دَ مدتِ دو ساعت يكسره
 چيغ ميزد: ”بزرگ آسته آرتَميسِ مردُم اِفْسُس!“^{۳۵} آخرِ كار

مسؤلِ شارِ مردُم ره آرام كده گُفت: ”آی مردُم اِفْسُس، كی دَ ای دُنیا نَمیدنه كه شارِ اِفْسُس مو، حَافِظِ عِبَادتگاهِ آرْتَمِیسِ بزرگ و حَافِظِ سَنگِ مُقَدَّسِ آسته كه از آسْمو دَ زَمی پَریده؟^{۳۶} پس، ازی كه هیچ كس امی حَقِیقت ره انكار كده نَمیتنه، شُمو باید آرام بِشِینید و از عَجَله كار نَگیرید.^{۳۷} امی آدمای ره كه شُمو دَ اینجی اُورید، نَه از عِبَادتگاهِ مو چیزی ره دُزی كده و نَه ام دَ ضِدِ خُدای مو توره كُفرآمیز گُفته.^{۳۸} پس اگه دِیمِتریوس و همكارای شی دَ ضِدِ كسی كُدم اِدعا دَره، درگه محكمه واز آسته و قاضیا ام حَاضِر. اونا مِیتنه دَ اُونجی دِعاو های خُو ره دَ خِلافِ یگدیگه خُو پِیش كُنه.^{۳۹} اگه شُمو كُدم مسائلِ دیگه دَرید، باید دَ جَلِسه رَسْمی حَل-و-فصل شنه.^{۴۰} چُون خَطِرِ ازی آسته كه حُكومتِ رُوم مو ره مسؤلِ شورشِ اَمروز بَدنه، دَ حَالِیكه كُدم دَلِیل بَلده شی نَدَری و هیچ جواب ام دَده نَمِیتنی.“^{۴۱} وختیكه امی چیزا ره گُفت، اُو جَمعیّتِ مردُم ره رُخَصَت كد.

مُساْفِرَتِ پوْلُسِ پَس دَ مَقْدونیه و یونان

۲۰ امی كه شورشِ خلاص شد، پوْلُسِ پِروای مولا

عیسیٰ ره طلب کده اونا ره تشویق کد و بعد از خُدا حافظی
 حرکت کده سون مقدونیه ریی شد. ^۲ او د امزو منطقا سفر کده
 قد غدر تورا ایماندارا ره تشویق کد و آخر کار د یونان رسید ^۳ و
 سه ماه د اونجی مند. وختیکه میخواست قد کشتی د سوره
 بوره، فامید که یهودیا د ضد شی راه جوری کده. امزی خاطر
 تصمیم گرفت که از راه مقدونیه پس بوره. ^۴ اینی نفر اقد شی
 قتی بود: سوپاتروس باچه پیروس از بیریه؛ آرسترخس و
 سکندوس از تسالونیکي؛ گایوس از دریه؛ امچنان
 تیموتائوس، تیخیکاس و تروفیموس از ولایت آسیا. ^۵ ای نفر
 پیشلو رفت و د ترؤس معطل ازمو ششت. ^۶ مگم مو بعد از
 عید فطیر از شار فیلیپی د کشتی سوار شدی و پنج روز بعد د
 بندر ترؤس د پیش ازوا رسیدی و یگ هفته د اونجی مندی.
^۷ د شاو یگشمبه بلده مراسم ٹوٹه کدون نان آخر عیسیٰ مسیح
 قد یگدیگه خو جم شدی. پولس از خاطری که روز دیگه شی
 د سفر ریی بود، بلده ایماندارا موعظه کد و تا نیم شاو د نقل
 های خو ادامه دد. ^۸ د باله خانه که جم شده بودی چراغای زیاد
 روشو بود. ^۹ د اونجی یگ جوان د نام ایتیحوس د دان کلکین
 ششته بود و د حالیکه پولس نقل موکد د بله ازو کم خاو

می‌مد. دَ آخِرِ خاو سر شی زور شُد و اُو از منزلِ سِه تاه پَرید.
 وختیکه اُو ره باله کد، اُو مُرده بُود. ^{۱۰} پولس تا رفت و خود ره
 دَ بله شی آندخته اُو ره دَ بَغْلِ خُو گِرِفْت و کُفْت: ”تَشویش
 نَکَنید. جان شی دَ وُجود شی آسته.“ ^{۱۱} وختیکه پولس دُوباره
 باله رفت و نان ره تُوته کده خورد، اُو کلو دیر گُفتگوی خُو ره
 اِدامه دَد یعنی تا دَمِ روزواز شُدو؛ بعد ازو بُر شُدِه رفت. ^{۱۲} و
 اونا اُمو جوان ره زنده دَ خانه بُرد و فِکِرِ پگ شی کاملاً آرام
 شُد.

از شارِ تروآس دَ میلیتس

^{۱۳} مو پیش از دیگر و دَ کِشتی سوار شُدِه طرفِ بندرِ آسوس
 حَرکت کدی تاکه پولس ره ازونجی سوار کُنی. اُو امی رقم
 فیصله کد، چُون خودِ ازو خاست که تا اُونجی ره پای پیده
 بوره. ^{۱۴} وختیکه پولس دَ شارِ آسوس قد مو یگجای شُد، اُو ره
 دَ کِشتی سوار کدی و دَ بندرِ میتیلینی رفتی. ^{۱۵} روزِ دِیگه شی
 ازونجی دَ دریا ری شُدِه دَ نزدیکِ جزیره خیتوس رسیدی و
 روزِ سَوَم شی دَ جزیره ساموس رسیدی. صَباحِ امز و روز دَ
 بندرِ میلیتس آمدی، ^{۱۶} چراکه پولس تصمیم گِرِفْتد که دَ اِفَسُس
 گیر نَکنه، چُون نَمیخاست دَ ولایتِ آسیا وخت تیر کنه. اُو

عَجَلَه دَشْت كه زُوْدْتَر دَ اَوْرُشَلِيْم بَرَسَه و دَ صُوْرَتِ اِمْكَانِ عِيْدِ
«رُوْزِ پَنْجَاهُمْ» رَه دَ اُوْنَجِي بَشَه.

خُدا حَافِظِي پُوْلُس قَد بُوْرگَايِ جَمَاعَتِ اِفْسُس

^{۱۷} پُوْلُس اَز مِيْلِيْتُس يِگ پَيِغَام دَ اِفْسُس رِيِي كَد و بُوْرگَايِ
جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا رَه دَ پِيْش خُو كُوِي كَد. ^{۱۸} وختِيكه اُوْنَا دَ
پِيْش شِي اَمَد، پُوْلُس دَزُوا كُفْت: "شُمُو مِيْدَنِيْد، اَز اوْلِيْن رُوْزِ
كه مَا پَايِ خُو رَه دَ اَسِيَا اِيْشْتُمْ دَ تَمَامِ وختِيكه قَد شُمُو بُوْدُمْ
چَطُوْر رِفْتَار كُدم، ^{۱۹} يِعْنِي چَطُوْر قَد شِكْسْتَه-نَفْسِي كَامِلِ و
اَوْدِيْدَه هَايِ كَلُو مَوْلَا عِيْسِي رَه خِدْمَت كُدم، بَاوْجُوْدِ اَزْمَايِش
هَايِ كه دَ وِسِيْلَه دَسِيْسَه هَايِ يَهُودِيَا دَ بَلَه مَه اَمَد. ^{۲۰} شُمُو
مِيْدَنِيْد كه مَا اَز تَعْلِيْم دَدُوْنِ هَر چِيْزِي كه بَلَدِه شُمُو فَايْدَه دَشْت
دَرِيْغ نَكُدم، بَلَكِه پَيِغَام رَه دَز شُمُو رَسَنْدُمْ و چِي دَ جَايِ
عُمُوْمِي، چِي دَ خَاْنَه هَايِ شُمُو دَز شُمُو تَعْلِيْم دَدُمْ. ^{۲۱} مَا دَ
يَهُودِيَا و يُوْنَانِيَا اِعْلَانِ كُدم كه اُوْنَا دَ حُضُوْرِ خُدا تُوْبَه كُنَه و دَ
مَوْلَايِ مَوْ عِيْسِي مَسِيْحِ اِيْمَانِ بِيْرَه. ^{۲۲} و اَلِي دَ فَرْمُوْنِ رُوْحِ
اَلْقُدْسِ دَ اَوْرُشَلِيْم مَوْرْمِ و اَزِي كه دَ اُوْنَجِي چِيْزِخِيْلِ دَ سَرِ مَه
مِيْبِيَه نَمِيْدَنْم، ^{۲۳} سِوَايِ كه رُوْحِ اَلْقُدْسِ دَ هَر شَارِ دَزِ مَه خَبَرِ
مِيْدِيَه كه بَنْدِيْ گَرِي و سَخْتِي هَا دَ اِنْتِظَارِ مَه اَسْتَه. ^{۲۴} مَكْم

اِدَامِه زِنْدَگِي بَلَدِه مِه اَوْقَس اَرزِش نَدَرِه. فقط آرزوی مِه امی
 آسْتِه کِه دَوْرِه خُو رِه دَ اَخِر بَرَسَنُم و خِدْمَتِي رِه کِه مَوَلَا عِيسَى
 دَ عَهْدِه مِه ايشْتِه، يِعْنِي اِعْلَانِ خَوْشخَبْرِي فَيِضِ خُدَا رِه اَنْجَام
 بَدِيْم. ^{۲۵} اَلِي مَا مِيْدَنُم کِه هِيچ کُدَمِ اَز شُمُو کِه مَا دَ مِيْنِکَل شُمُو
 گِشْتِه پادشاهي خُدَا رِه دَز شُمُو اِعْلَانِ کُدَمِ، دِيگِه رُوِي مَرِه
 نَمِيْنِگَرِيْد. ^{۲۶} اَمْزِي خَاطِر اِمْرُوَز بَلَدِه شُمُو وَاضِحِ مُوْگِيْم کِه دَ
 رُوْزِ اَخِرَتِ خُوْنِ هِيچِ کَسِ دَ گَرْدُوْنِ اَزْمِه نِيْسْتِه، ^{۲۷} چَرَاکِه دَ
 اِعْلَانِ کَدُوْنِ تَمَامِ مَقْصِدِ خُدَا بَلَدِه شُمُو هِيچِ کَوْتَاهِي نَكْدِيْم.
^{۲۸} فِکْرِ خُو رِه سُوْنِ خُوْدِ و سُوْنِ پِگِ رَمِه کِه رُوْحِ اَلْقُدْسِ شُمُو
 رِه دَ سِرِ اَزْوَا سِرِپَرَسْتِ جُوْرِ کَدِه، بِيگِرِيْدِ تَا دَ بَلِه جَمَاعَتِ
 اِيْمَانْدَارَايِ خُدَا چُوپُوْنِي کِنِيْدِ، چُوْنِ خُدَا اَوْنَا رِه قَدِ خُوْنِ بَاچِه
 خُو خَرِيْدِه. ^{۲۹} مَا مِيْدَنُم کِه بَعْدِ اَز رِفْتُوْنِ مِه گُرْگِ هَايِ دَرِنْدِه دَ
 مِيْنِکَلِ شُمُو مِيْبِيِه و دَ بَلِه رَمِه رَحْمِ-و-دِلْسُوْزِي نَمُوْنِه. ^{۳۰} حَتّٰى
 اَز مِيْنِکَلِ خُوْدُوْنِ شُمُو کَسَايِ بَالِه مُوْشِه کِه حَقِيْقَتِ رِه تَغْيِيْرِ
 مِيْدِيِه تَا پِيْرُوَا رِه دَ دُمْبَالِ خُوْدِ خُو کَشِ کُنِه. ^{۳۱} پَسِ اَگَاهِ بَشِيْدِ
 و پُرْمُشْتِ نَكْنِيْدِ کِه دَ اِي مُدَّتِ سِه سَالِ، شَاوِ و رُوْزِ اَز اَخْطَارِ
 دَدُو قَدِ اَوْدِيْدِه دَ هَرِ کُدَمِ شُمُو فَاْرَغِ نَبُوْدُم. ^{۳۲} اَلِي شُمُو رِه دَ
 خُدَا و دَ کَلَامِ پُرْفِيْضِ اَزُو تَسْلِيْمِ مُوْنُم کِه مِيْتْنِه شُمُو رِه اَبَادِ
 کُنِه و شُمُو رِه دَ مِيْنِکَلِ تَمَامِ کَسَايِ کِه تَقْدِيْسِ شُدِه يِگِ

میراث بیدیه. ^{۳۳} ما چیم مه دَ طِلا و نُقره و یا کالای کسی

نَمَنده. ^{۳۴} خودون شُمو مِیدَنید که قد امزی دِستا زَحمت

کشیدیم و ضرورت های خود خُو و کسای ره که قد مه بُود،

پوره کدیم. ^{۳۵} ما عملاً دَز شُمو نِشو دَدُم که مو باید امی رقم

زَحمت بکشی و دَ آدمای ناتو یاری کنی و تورای مولا عیسیٰ

ره دَ یاد دَشته بَشی که مُوگفت: 'بخشیدو از گِرفتو کده بَرکت

شی کلو آسته. ^{۳۶} ' وختیکه پولس تورای خُو ره دَ آخِر رَسند،

قد پگ ازوا زانو زده دُعا کد. ^{۳۷} اونا پگ شی غدر چخرا کد

و پولس ره دَ بغل خُو گِرفته ماخ کد. ^{۳۸} امی توره پولس اونا

ره از پگ کلو تر غمگی کده بُود که گفت: "دیگه رُوی مَره

نَمینگرید." اوخته اونا او ره تا بیخ کِشتی همراهی کد.

سَفَرِ پولس دَ اورشَلیم

۲۱ بعد ازی که مو خود ره ازوا جدا کدی، مو از راه دریا

سیده دَ جَزیره کاوس آمدی. روزِ دیگه شی دَ جَزیره رودس

رفتی و ازونجی دَ شارِ پاتارا. ^۲ دَ اُونجی یگ کِشتی ره پیدا

کدی که سُون منطقه فنیقیه ربی بُود. پس دَزو سوار شُده

حَرکت کدی. ^۳ امی که قِبرس از دُور معلوم شُد، مو از طرفِ

جنوب ازو تير شده د سفر خو طرف سوريه ادامه ددي و د بندر
 صور تاه شدي، چون قرار بود كه بار كشتي ره د اونجی خالی
 كنه. ^۴ اوخته، ايماندارا ره پيدا كده هفت روز د اونجی مندی و
 اونا د هدايت روح القدس پولس ره محكم شد كه سون
 اورشليم نروه. ^۵ و غيتيکه وخت مو د اونجی پوره شد،
 ازونجی ربي شده د سفر خو ادامه ددي. تمام ايمانداراي امزو
 جای قد خاتونو و بچكيچاي خو مو ره تا برون شار همراهی
 كد و د لب دربا پگ مو زانو زده دعا كدي. ^۶ بعد ازو قد
 يگديگه خو خدا حافظی كده مو د كشتی سوار شدي و اونا
 پس سون خانه های خو رفت.

^۷ مو از بندر صور د سفر دريايي خو ادامه ددي و د شار
 پتولامائيس رسيدی و د اونجی قد برارو منده نشی كده يگ
 روز ره قد ازوا مندی. ^۸ روز ديگه شی اونجی ره ايله كده د
 شار قيصریه آمدی و د خانه فيليپس خوشخبری دهنده رفته قد
 ازو مندی. او یکی از هفت خدمتگار نيك نام بود. ^۹ فيليپس
 چار دختر خانه دشت كه نبوت موكد. ^{۱۰} بعد از چند روز، د
 حالیکه مو د اونجی بودی، يگ پيغمبر د نام آگابوس از
 منطقه يهوديه د اونجی آمد. ^{۱۱} او د دير ازمو آمد و كمر بند

پولس ره گِرِفْتَه دِست و پای خُو ره قد شی بسته کد و گُفت:

”روح اَلْقُدس اینی رقم مُوگه، ’یهُودیای اورشَلیم صاحب امزی کمر بند ره امی رقم بسته مُونه و او ره دَ دِست بیگنگو تسلیم

مُونه.‘“^{۱۲} وختیکه مو امی توره ره شنیدی، مو و کسای که

دَ اُونجی حاضر بُود، از پولس خواهش کدی که دَ اورشَلیم

نَروه. ^{۱۳} مگم پولس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ای چی رقم کار

آسته که شُمو مُونید؟ چرا قد چخرای خُو دل مَره میده مُونید؟

ما نَتنها حاضر اَسْتُم که بندی شُتم، بلکه حاضر اَسْتُم که از

خاطرِ نامِ مَولا عیسیٰ دَ اورشَلیم حتی جان خُو ره فدا کُتم.“

^{۱۴} ازی که تورای مو دَزو هیچ تاثیر نکد، مو از شَله گی دِست

باله کدی و گُفتی: ”بورو، هر چی که اراده خُداوند بَشه، اُمو

رقم شُنه.“

^{۱۵} بعد امزو روزا که دَ اُونجی بُودی، مو تیاری گِرِفْتَه سُون

اورشَلیم رَبی شُدی. ^{۱۶} یگ تعداد از پیروای شارِ قیصریه ام قد

ازمو قتی آمد و مو ره دَ خانه مناسون بُرد تا قد ازو بُمنی. او

از جزیره قبرس و یکی از ایماندارای قدیمی بُود. ^{۱۷} وختیکه دَ

اورشَلیم رسیدی برارای ایماندار دَ خوشی از مو پذیرایی کد.

١٨ روز ديگه شى پولس قد ازمو د ديدون يعقوب رفت و تمام
 بزركاي جماعت ايماندارا د اونجى حاضر بود. ١٩ بعد از سلام
 و منده نشى، پولس از كاراي كه خدا د وسيله ازو د بين مردم
 غير يهود كده بود، يگ يگ دزوا نقل كد. ٢٠ اونا وختيكه اى
 چيزا ره شنيد، خدا ره ستايش كد و بعد ازو د پولس گفـت:
 "اى برار، تو ميدنى كه هزارها نفر از يهوديا ايمان آورده و
 پگ ازوا د باره شريعت سخت غيرت دره. ٢١ و بلده ازوا گفته
 شده كه تو د يهودياى كه د مينكل مردمى غير يهود زندگى
 مونه، تبليغ موني كه از شريعت موسى روى بگردنه و اولادى
 خو ره ختنه نكنه و رسم-و-رواج خو ره ام نگاه نكنه. ٢٢ الى
 چى بايد كنى؟ اونا حتماً از آمدون تو خبر موشه. ٢٣ پس هر
 چيزيكه مو دز تو موگى امو رقم بكو: د اينجى چار نفر قد مو
 آسته كه نذر د گردون خو گرفته. ٢٤ تو اونا ره گرفته ببر و خود
 ره قد ازوا يگجاي پاك كو. مصرف ازوا ره ام بدى تا اونا
 بتنه سر خو ره كل كده نذر خو ره پوره كنه. اوخته پگ ميدنه،
 چيزاى كه د باره از تو دزوا گفته شده هيچ حقيقت ندره، بلكه
 خود تو ام شريعت ره نگاه كده مطابق شى رفتار موني.

^{۲۵} مگم دَ باره غَیرِ یهودیای که ایمان آورده، مو فیصله خوره

نوشته کده دزوا ربی کدی تا از هر چیزی که بلده بت ها
قربانی شده بشه و از خون و از گوشت حیوانای قپه شده و از
زناکاری پرهیز کنه. ” ^{۲۶} پس روزِ دیگه شی پولس امو چار نفر
ره گرفته قد خو بُرد و قد ازوا قتی مراسم پاک شدو ره پوره
کد. بعد ازو داخلِ خانه خدا شد و از تکمیل شدون روزای
پاک شدو د پیشوا خبر دد تا بلده هر کدم ازوا یگ قربانی
تقدیم شنه.

گرفتار شدون پولس د خانه خدا

^{۲۷} دوره هفت روزه پاک شدو نزدیک تکمیل شدو بود که
بعضی از یهودیای آسیا پولس ره د خانه خدا دید. اونا مردم
ره د شور آورده پولس ره دستگیر کد ^{۲۸} و چیغ زده گفت: ” ای
مردای اسرائیلی، کومک کنید! ای امو کسی آسته که د هر
جای د ضد قوم و شریعت مو و د ضد امزی جای مقدس تبلیغ
مونه. د علاوه ازی، او یونانیا ره ام د خانه خدا آورده و ای
جای مقدس ره نجس کده. ” ^{۲۹} چون اونا چند وخت پیش
تروفیموس از شار افسس ره قد پولس د شار دیده بود و گمان
موکد که پولس او ره د خانه خدا آورده بشه. ^{۳۰} پس پگ شار

دَ شورشِ اَمَد و مردُم دَ سرِ پولس هُجوم آورده او ره گرفت و
از خانه خُدا بُر کد و درگه های خانه خُدا فوری بسته شد.

^{۳۱} وختیکه جمعیتِ مردُم میخواست او ره بُکشه، دَ قومندانِ

اُردوی رومی خبر رسید که تمامِ مردُم اورشلم دَ شور اَمده.

^{۳۲} او یگ دم قد عسکرا و صاحبِ منصبای خُو طرفِ جمعیتِ

خیز کد. وختیکه مردُم قومندان و عسکرا ره دید، اونا از زدونِ

پولس دست کشید. ^{۳۳} اوخته قومندان نزدیک اَمده پولس ره

دستگیر کد و امر کد که او ره قد دُو زنجیر بسته کنه. بعد

ازو پرسید که ای آدم کی آسته و چی کار کده؟ ^{۳۴} بعضی کسا

از مینکل جمعیت دَ آواز بلند یگ چیز مُوگفت و بعضی دیگه

شی یگ چیز دیگه. وختیکه از خاطر چیغ-و-شور کلو نتنست

حقیقت ره بفامه، او امر کد که پولس ره دَ قشله بُره. ^{۳۵} او

که دَ راهزینَه قشله رسید، عسکرا از خاطرِ قارِ مردُم مجبور

شد که پولس ره دَ بله شانه های خُو بُره، ^{۳۶} چراکه جمعیتِ

مردُم از دُمالِ ازوا ریی بُود و چیغ میزد که ”او ره بُکشید.“

دِفاعِ پولس

^{۳۷} عسکرا قریب بُود که او ره دَ منَه قشله داخل کنه، پولس

رُوی خُو ره سُون قومندان دَور دده پُرسان کد: ”اِجازه میدی

یگ چیز بگم؟” قومندان د جواب شی گفت: ”تو زبون یونانی
 ره میدنی؟^{۳۸} خی تو او آدم مصری نیستی که چند وخت پیش
 بلده انقلاب کدو چار هزار نفر جنگی ره قد خو د بیابو برد؟“
^{۳۹} پولس گفت: ”ما یهودی آستم، از شار تارسوس قیلیقیه،
 باشنده یگ شار بزرگ و مهم. خاهش مونم، اجازه بدی که قد
 مردم توره بگم.“^{۴۰} وختی قومندان دزشی اجازه دد، او د بله
 زینه ایسته شد و قد دست خو سون مردم اشاره کد. امی که د
 اونجی آرامی کامل برقرار شد، پولس د زبون عبرانی دزوا
 گفت:

دفاع پولس د پیش یهودیا

۲۲ ”ای آته گو و برارو! دفاع مره که امی آلی د حضور
 شمو پیش مونم، گوش کنید.“^۲ وختی اونا دید که او د زبون
 عبرانی توره موگه، اونا کلوتر آرام شد. اوخته پولس گفت:
^۳ ”ما یگ یهودی آستم که د شار تارسوس قیلیقیه د دنیا
 آمدیم، مگم د امزی شار تربیه شدیم و د تی دست گمالائیل
 مطابق شریعت بابه کلونای مو دقیق تعلیم دده شدیم. ما د باره
 خدا سخت غیرت دشتیم، امو رقم که امروز شمو درید.“^۴ ما

پيروای امزی راه ره تا سرحدِ مرگ آزار-و-آذیتِ موكدم و اونا

ره گرفتار كده ام مردا و ام خاتونو ره دَ بندی خانه میندختم.

^۵ پيشوای بزرگ و تمام اعضاءِ شورای يهود دزی باره شاهد

مه آسته. امچنان ما ازوا چند خط دَ بله برارونِ يهودی كه دَ

دمشق بود گرفتيم و حرکت كدم تا پيروای عيسى ره كه دَ

اونجی بود، دست بسته بلده جزا ددو دَ اورشليم بيرم. ^۶ مگم

وختيكه ما دَ راه بودم و دَ دمشق نزديك موشدم، قريباي

چاشت اولغتله يگ نور قوی از آسمو گرد مره روشو كد. ^۷ ما

دَ زمی افتدم و يگ آواز ره شنيدم كه موگفت: 'شائول، ای

شائول، چرا مره آزار-و-آذیت موكنی؟' ^۸ ما پرسان كدم:

'صاحب، توكی آستی؟' او دَ جواب مه گفتم: 'ما عيسای

ناصری آستم امو كه تُو آزار-و-آذیت مونی.' ^۹ نفرای كه قد مه

بود، نور ره ميديد، مگم آوازِ کسی ره كه قد مه توره

موگفتم، نميشنيد. ^{۱۰} و ما پرسان كدم: 'يا مولا، ما چی

كنم؟' و مولا عيسى دز مه گفتم: 'باله شو، دَ دمشق بورو و

دَ اونجی تمامِ وظيفه كه بلده تُو سپرده شده، دز تُو گفته

موشه.' ^{۱۱} از خاطرِ بلقسِ امزو نور چيمای مه كور شد و

نفرای كه قد مه بود دست مره گرفت و مره کوتل كده دَ دمشق

برد. ^{۱۲} دَ دمشق يگ آدم دَ نامِ حنانيا زندگی موكد كه يگ

شخصِ خُدا ترس، تابعِ شریعت و دَ بَینِ یهودیا نیک نام بود.

^{۱۳} او دَ پیشِ مه اَمَد و دَ پالوی مه ایسته شُدِه گُفت: 'ای

شائول برار، پینا شو.' دَ امزُو لَحظه پینا شُدُم و سُون ازُو توخ

کَدُم. ^{۱۴} حنایا بسم دَز مه گُفت: 'خُدای بابِه کلونای مو تُو ره

اِنْتِخاب کده تا اِراده ازُو ره بَدَنی و شخصِ عادِل، یعنی مَولا

عیسیٰ ره بِنِگری و آواز شی ره از دانِ خود شی بَشَنوی،

^{۱۵} چُون تُو شاهدِ ازُو موشی و دَ بارِه چیزی که دیدی و شَنِیدی

دَ پیشِ پگِ مَرَدُمِ شاهِدی میدی. ^{۱۶} و آلی چرا معطل اَسْتی؟

باله شو، غُسلِ تَعْمِیدِ بَگیر و نامِ ازُو ره گِرِفْتِه از گُناهای خُو

پاک شو. ^{۱۷} و ختیکه دُوباره دَ اورُشَلیم اَمَدُم، یگ روز دَ خانِه

خُدا دُعا مَوکَدُم که خاو دَ بِلِه مه اَمَد ^{۱۸} و دَ امزُو حالتِ مَولا

عیسیٰ ره دیدُم که مَوگُفت: 'زود باله شو و اورُشَلیم ره ایله

کُو، چراکه مَرَدُمِ ازی شار شاهِدی تُو ره دَ بارِه ازمه قَبول

نَمَوکُنِه. ^{۱۹} و ما گُفتُم: 'یا مَولا، امی مَرَدُمِ مِیدَنه که ما دَ

عِبادتِ خانِه ها مَورَفْتُم و کسای ره که دَز تُو ایمان اُورده بُوَد،

دَ بَنَدی خانِه مِیَنَدَخْتُم و مِیَزَدُم. ^{۲۰} و ختیکه خُونِ شاهدِ تُو

اِسْتِیفان ریختَنده شُد، ما دَ اُونجی ایسته بُوَدُم و دَ امزُو کار

رِضایَتِ دَدُم و چَپَنِ های قاتِلای شی ره نِگاه کَدُم. ^{۲۱} مَگم

مَولا عیسیٰ دَز مه گُفت: 'حَرَکت کُو، ما تُو ره دَ جای دُور دَ

پیشِ مَرْدُمِ غَيْرِ يَهُودِ رَبِّي مُؤْمِنٌ. ”

۲۲ جمعیتِ مَرْدُمِ تا اینجی گپای شی ره گوش کد، ولے بسم د

آوازِ بلند چِیغِ زده گُفت: ”ای رقم نفر ره از رُوی زمی گم
کُنید! ای باید زنده نَمَنه!“ ۲۳ دَمَزُو غَیْتِیکَه مَرْدُمِ قَد چِیغِ-و-

شورِ کَلو چِپَنای خُو ره شور دَدَه خاک ره دَ هَوا باد مُوکد،

۲۴ قومندان امر کد که پولس ره دَ مَنه قِشله بُبره و قَد قَمچی

ازو تحقیقات کُنه تا معلوم شُنه که از چی خاطر ای چِیغِ-و-

شور دَ ضِدِ ازو باله شُدَه. ۲۵ وختیکه او ره بلده قَمچی زِدو

بسته مُوکد، پولس از صاحبِ مَنصَبی که دَ اُونجی ایسته بُود،

پُرسان کد: ”آیا قانون دَز شُمو اجازه میدیه که یگ نفر رومی

ره بَدونِ ازی که محکوم شُدَه بَشَه، قَد قَمچی بزَید؟“

۲۶ وختیکه صاحبِ مَنصَبِ ای توره ره شَنید، پیشِ قومندان

رفت و دَزُو گُفت: ”تُو میدنی چی مونی؟ ای آدم یگ نفرِ

رومی آسته.“ ۲۷ قومندان پیشِ پولس رفت و از شی پُرسان

کد: ”دَز مه بُگی، آیا تُو رومی آستی؟“ پولس گُفت:

”آرے.“ ۲۸ قومندان گُفت: ”ما امی حقِ تابعیتِ رُومِ ره دَ

قِیمَتِ کَلو خَریدیم.“ پولس گُفت: ”مگم ما از زمانِ تَوَلدِ خُو

رُومی بُودیم.“ ۲۹ پس کسای که قرار بُود از پولس تحقیق

کنه، یگ دم ازو دُور شُد و قومندان وختی فامید که پولس رومی آسته ترس خورد، چُون او امر کدُد که پولس ره بسته کنه.

پولس د حُضورِ شورای یهودیا

^{۳۰} روزِ دیگره شی ازی که قومندان میخواست قِصّه ره خوب بفامه که یهودیا از چی دلیل د سرِ پولس ادعا کده، او پولس ره بُرو اُورد و امر کد که پیشوایونِ عالی مقام و شورای یهود یگ جلسه تشکیل بدیه. اوخته پولس ره تاه اُورد و د پیش ازوا حاضر کد.

۲۳ پولس توغری سُونِ اَعْضایِ شورا توخ کد و گُفت:

”آی برارو، ما تا امروز د حُضورِ خُدا قد وجدان پاک زندگی کدیم.“^۲ اوخته حنایا پیشوای بزرگ د کسای که پالوی پولس ایسته بُود، امر کد که د دان شی بزنه.^۳ پولس دزُو گُفت:

”آی که ظاهر تو لُخشم-و-سفید آسته!^۴ کسای که د پالوی پولس ایسته بُود، گُفت: ”آیا د پیشوای بزرگ خُدا توهین مونی؟“^۵ پولس گُفت: ”برارو، ما نفامیدم که او پیشوای

بزرگ آسته، چُون دَ كِتَابِ مُقَدَّسِ نُوِشْتِه شُدِه كِه دَ رِهْبِرِ قَوْمِ
 خُو بَد-و-رَد نَغِي. ”^۶ وختی پوئس فامید كه یگ جَم ازوا
 صَدُوقیا آسته و دیگه جَم ازوا فریسیا، اُو قد آوازِ بِلند دَ
 مجلسِ كُفت: ”آی برارو، ما فریسی و اولادِ فریسی آسْتُم؛ ما
 از خاطرِ ایمان و اُمید دَ قیامتِ مُرده ها دَ اینجی محاکمه
 موشُم. ”^۷ وختی اُو امی ره كُفت، دَ بَینِ فریسیا و صَدُوقیا
 اِخْتِلافِ پَیدا شُد و شورا دُو تَقْسِیمِ شُد،^۸ چراكه صَدُوقیا مُنْكَرِ
 قیامت و ملایكه و روح آسته، مگم فریسیا دَ پگِ ازی چیزا
 عَقِیده دَرِه. ^۹ پَس دَ بَینِ مجلسِ غَرِیوِ كُنه برپا شُد و چند نفر از
 عُلَمایِ فریسی باله شُدِه اِعتراضِ كد و كُفت: ”مو دَ ای آدم
 هیچ تَقْصِیرِ نَمِینْگِری. از كُجا معلوم آسته كه یگو روح یا
 ملایكه قد شی توره نَكُفته بَشِه؟ ”^{۱۰} اِخْتِلافِ دَ اندازِه باله
 رفت كه قومندان از ترس ازی كه پوئس ره تِكِه تِكِه نَكُنه، دَ
 عسكرا اَمْر كد كه دَ مجلسِ داخِلِ شُنه و پوئس ره دَ زور از
 مینكلِ جَمعیّتِ بُر كده دَ قِشله بُره. ^{۱۱} دَ شاوِ امزُو روزِ مولا
 عیسیٰ نَزْدِیكِ پوئس اَمْدِه كُفت: ”شُجاعِ بَش. اُمُو رَقْمِیكه دَ
 اورشَلِیمِ دَ بارِه مه شاهیدی ددی، دَ شارِ رُومِ ام باید اُمُو رَقْمِ
 شاهیدی بَدی. ”

نقشه دَ ضِدِ پوئس

^{۱۲} شاو که صباح شُد، یهودیا قد یگدیگه خُو ششته نقشه

کشید و قَسَم خورد که تا پوئس ره نَکُشه، نان یا آو ره دَ دان خُو نَزنه. ^{۱۳} کلوتر از چل نفر دَ ای دَسِیسه شریگ بُود. ^{۱۴} اونا

دَ دیرِ پیشوايونِ عالی مقام و ریش سفیدا رفت و گُفت: ”مو

سخت قَسَم خوردی، تاکه پوئس ره نَکُشی نان ره دَ دان خُو

نَمیزنی. ^{۱۵} پس شُمو و اَعْضای شورا از قومندان خاهش کُنید

که او ره صباح دَ پیش شُمو بیره، دَ بانه ازی که شُمو میخاهید

دَ باره قضیه پوئس غُووَجتر تحقیق کُنید. و مو تیار استی که

پیش از رسیدون شی دَ اینجی او ره بُکُشی. ^{۱۶} لیکن

خوارزده پوئس ازی دَسِیسه باخبر شُد و دَ قشله رفته پوئس ره

خبر کد. ^{۱۷} اوخته پوئس یکی از صاحب مَنصبا ره کوی کده

گُفت: ”ای جوان ره پیش قومندان بُبر، چُون ای میخایه دَزُو

یگو چیز بُگیه. ^{۱۸} ”صاحب مَنصَب او ره دَ پیش قومندان بُرد

و دَزُو گُفت: ”امو پوئس که بندی اَسته، مَره کوی کده از مه

خاهش کد که ای جوان ره دَ پیش ازتو بیرم. ای میخایه دَز

شُمو یگو چیز بُگه. ^{۱۹} ”قومندان دِستِ ازو ره گِرِفته دَ یگ

گوشه بُرد و ازو پُرسان کد: ”تو چی میخاهی دَز مه بُگی؟“

^{۲۰} اُو کُفْت: ”يَهُودِيَا نَقْشَه كَشِيدَه كَه اَز تُو خَاهِش كُنَه تَا

پوئس ره صَباح دَ شورا بُرِي. بانه ازوا امي آسته كه اونا

ميخايه دَ باره ازو غووجتر تحقيق كنه. ^{۲۱} پس اونا ره تن ندي،

چراكه كلوتر از چل نفر دَ كمين ازو ششته و قسم خورده كه تا

پوئس ره نكشه نه چيز بخوره و نه وچي كنه. اونا امي آلي

تيار آسته و فقط منتظر موافقه ازتويه. ^{۲۲} قومندان امو

جوان ره رخصت كد و دزو امر كده كُفت: ”دَ هيچ كس نكي

كه مَره ازي چيزا خبر كدي.“

اِنْتِقَالِ پوئس دَ شارِ قيصريه

^{۲۳} پس قومندان دُو نفر صاحب منصب ره دَ پيش خو طلب كده

كُفت: ”دُو صد عسكر پيده و هفتاد نفر سواره و دُو صد نيزه

دار تيار كنيد تاكه ساعتِ سوّم شاو دَ قيصريه بوره. ^{۲۴} بلده

پوئس ام يگو الاغ حاضر كنيد كه سوار شنه و او ره صحيح-

و-سلامت دَ پيش فيلكس والي برسنيدي. ^{۲۵} پس يگ خط دَ

اي مضمون نوشته كد:

^{۲۶} ”از طرفِ كلوديوس ليسيّاس دَ عالي جنابِ فيلكس والي،

سلام تقديم آسته. ^{۲۷} اي آدم ره يهوديا گرفته بود و قصد دشت

که بُکُشه، لیکن ما قد عسکرای خُو د اُونجی رفته او ره از چنگ ازوا نجات ددُم، چُون خبر شُده بُودُم که او یگ نفر رومی آسته. ^{۲۸} ازی که میخاستُم عِلَّتِ تَهْمَتِ ازوا ره بُفامُم، ما او ره د شورای ازوا بُردُم. ^{۲۹} مگم مُتَوَجِه شُدُم که تَهْمَتِ ازوا د باره مَسْئَلِه شریعتِ خودونِ ازوا آسته و هیچ تَهْمَتِ د بَلِه شی نَشُده که واجِبِ قتل و یا بِنْدی کدو بَشه. ^{۳۰} پس وختی دز مه خبر دده شد که د خِلَافِ امزُو آدم نَقْشه کشیده شُده، فَوْری او ره د پیشِ ازتُو رِبی کدُم و د مُدَعیای شی ام گُفتم که شِکایتِ خُو ره د پیشِ ازتُو پُرسنه.

^{۳۱} پس امو رَقْمِیکه د بَلِه عسکرا امر شُده بُود، پوُلُس ره د غیت شاو تا شارِ اَنتی پاترِس رَسند. ^{۳۲} روزِ دِیگه شی عسکرای پیده عسکرای سواره ره رُخَصَت کد که قد پوُلُس د سَفَرِ اِدامه بَدیه و خودون شی پس سُون قِشِلِه خُو اَمَد. ^{۳۳} وختیکه اونا د قِیَصْرِیه رسید، خط ره د والی دد و پوُلُس ره دزشی تسلیم کد. ^{۳۴} والی خط ره خنده از پوُلُس پُرسان کد: ”از کدَم ولایت آستی؟“ وختی فامید که از ولایتِ قِیلِیقِیه آسته، ^{۳۵} او دزشی گُفت: ”مُدَعیای تُو که د اینجی حاضر شُد، اوخته ما د گپای تُو گوش میدیم.“ بعد ازو امر کد که پوُلُس ره د قلعِه که

مشهور دَ قصرِ هيروديس بُود، نِگاهداري كُنه.

محكمه پولس دَ حُضورِ فيلكس والي

۲۴ بعد از پنج روز حنانيا پيشواي بزرگ قد چند نفر از

ریش سفيدا و يگ و كيلِ دعوا دَ نامِ تِرتولس دَ قيصرِيه رسيد و

ادعاهای خوره دَ ضدِ پولس دَ والي پيش كد. ^۲ وختيکه پولس

ره حاضر كد، تِرتولس ادعاهای خوره شروع كده گُفت: ”

جنابِ عاليقدر، بخاطرِ حُكمِ راني شُمو مو دَ امنيتِ كاملِ استي

و بخاطرِ دُورانديشي شُمو دَ امزي قومِ بهبودي عُدرد دَ وجود

آمده ^۳ و موزي چيزا دَ هر جاي و از هر طريق از شُمو

قدرداني و شُكرگزاري موني. ^۴ و آلي ازي كه وخت شُمو ره

كلو نِگيرم، خواهش مونم كه قد امزو لُطفِ هميشگي خو دَ

عرضِ كوتاهِ مو توجه كُنيد: ^۵ دَز مو معلوم شده كه اي آدم

يگ شخصِ مَضرِ استه و دَ مينكلِ تمامِ يهوديا دَ سراسرِ دُنيا

فِتنه اندازي مونه و امچنان يگ سركرده فرقه ناصري استه.

^۶ او حتى كوشش موكد كه خانه خدا ره نجس كُنه، مگم مو او

ره دستگير كدي [و مو ميخاستي كه دَ مطابقِ شريعتِ خودون

خو او ره محاكمه كُني ^۷ مگم ليسياس قومندان آمد و دَ زور او

ره از چنگ مو خلاص کد^۸ و دَ مُدَعِيَايِ اَزُو اَمْر كد كه دَ پيش
شُمُو بِييه. [اگه خودون شُمُو اَزُو تَحْقِيقِ كُنِيد، حَقِيقَتِ
اِدْعَاهَايِ مَو دَ خِلَافِ اَزُو بَلَدِه شُمُو رُوَشُو مُوشِه. ”^۹ يَهُودِيَا ام
دَ يِگَصَدَا اِدْعَاهَايِ تِرْتُوْلُسِ رِه تَايِيد كد و كُفْت: ” رَاَسْت
مُوگِه!“

^{۱۰} وختی والی سُون پوْلُس اِشَارِه كد كه گپ بَزَنِه، اُو ايني رِقْم
كُفْت: ” ما خَبَر دَرُم كه غَدْر سَال هَا اَسْتِه كه شُمُو قَاضِي اَزِي
مِلَّتِ اَسْتِيد، اَمزِي خَاَطْر مَا دَ خُوْشِي اَز خُوْد خُو دِفَاعِ مُونُم.
”^{۱۱} شُمُو مِيْتَنِيد مَعْلُوم كُنِيد، كَلُوْتَرِ اَز دَوَازْدِه رُوْز نَشْدِه كه مَا
بَلَدِه عِبَادَتِ دَ اَوْرُشَلِيمِ رِفْتِه بُوْدُم. ”^{۱۲} هِيچ كَس مَرِه نَدِيدِه كه دَ
خَاَنِه خُدَا يَا دَ عِبَادَتِ خَاَنِه هَا و يَا دَ دَاخِلِ شَارِ قَدِ يِگُو نَفْر
بَحْثِ كَدِه بَشُم و يَا مَرْدُم رِه دَ شُوْرِشِ اَوْرْدِه بَشُم. ”^{۱۳} و
اِدْعَاهَايِ رِه كه فِعْلًا دَ ضِدِ مِه جُوْر كَدِه اَوْنَا نَمِيْتَنِه كه دَ پيش
شُمُو دَ ثَبُوْتِ بَرَسَنِه. ”^{۱۴} مِگَم دَ حُضُوْرِ شُمُو اِقْرَارِ مُونُم كه مَا
خُدَايِ بَابِه كَلُوْنَايِ خُو رِه دَ مُطَابِقِ اَمْرُو رَاهِ كه اَوْنَا بَدَعْتِ
مُوگِيِه، عِبَادَتِ مُونُم و دَ پِگِ چِيْزَايِ كه مُطَابِقِ تَوْرَاتِ و
نُوْشْتِه هَايِ پِيْغَمْبَرَا اَسْتِه، عَقِيْدِه دَرُم. ”^{۱۵} مَا رِقْمِ خُوْدِ اَمزِي
نَفْرَا دَ خُدَا اُمِيْدِ دَرُم كه بَلَدِه اَدْمَايِ نِيكِ و بَدِ قِيَاْمَتِ دَ پيش

رُوی آسته. ^{۱۶} امزی خاطر از حد کلو کوشش خُو ره مُونم که هر وخت دَ پیش خُدا و انسان وِجدانِ پاک دَشته بَشُم. ^{۱۷} ما پس از چندین سال دَ اورشَلیم اَمدم تا بلده غریبای قوم خُو کومک بیرم و هدیه ها تقدیم کَنم. ^{۱۸} بعد از مراسمِ پاک شدو دَمزی کار مَشغول بُودم که اونا مَره دَ خانه خُدا پیدا کد و دَ اُونجی نَه بیر-و-بار بُوَد و نَه شَر-و-شور. ^{۱۹} مگم چند نفر از یهودیای آسیا که دَ اُونجی بُوَد باید دَ پیش شُمو حاضر شُنه و اگه کُدم ادعای دَ ضِدِ ازمه دَره، خودونِ ازوا بُگه. ^{۲۰} یا امی کسای که دَ اینجی آسته، بُگیه: وختیکه ما دَ حُضورِ شورا ایسته بُودم، دَزه چی جُرم پیدا شد، ^{۲۱} بَغیر ازی که دَ بَینِ ازوا قد آوازِ بلند کُفتم: 'از خاطر اُمید دَ قیامتِ مُرده ها، ما اَمروز دَ اینجی محاکمه مُوشم!'

بندی شدونِ پولس دَ قیصریه

^{۲۲} مگم فیلیکس والی که خود شی از راهِ مولا عیسی خُوب صَحیح خبر دَشت، محاکمه ره پس اَندخته کُفت: "وختیکه لیسایاس قومندان دَ اینجی بییه، اوخته ما دَ باره دعوا ی شُمو فیصله مُونم." ^{۲۳} پس دَ یگ صاحبِ مَنصبِ امر کد که پولس ره نظر بند کُنه، مگم تا یگ اندازه اُو ره آزاد بیله و مانع

رفت-و-آمدِ دوستای پولس که بلده پوره کدون ضرورت و خدمت شی مییه، نشنه.

^{۲۴} چند روز بعد فیلیکس قد دروسلا خاتون خو که یگ خاتون یهودی بود، د اونجی آمد و پولس ره د پیش خو طلب کده د تورای شی د باره ایمان د عیسی مسیح گوش دد. ^{۲۵} مگم وختیکه د باره عدالت، پرهیزگاری و جزای آخرت توره گفت، فیلیکس ترس خورد و گفت: ”بلده فعلاً بورو، غیتیکه فرصت پیدا شد، تو ره بسم طلب مؤنم.“ ^{۲۶} د حین حال فیلیکس امیدوار بود که شاید پولس بلده شی پیسه بدیه و ازی خاطر اکثر وخت او ره طلب کده قد شی نقل موکد.

^{۲۷} مگم بعد از دو سال پورکیوس فستوس جانشین فیلیکس شد. و ازی که فیلیکس میخواست د حق یهودیا یگ نیکی کنه، او پولس ره د بندی خانه نگاه کد.

پولس د حضور فستوس والی

^{۲۵} اوخته فستوس سه روز بعد از رسیدون خو د ولایت یهودیه، از قیصریه د اورشلیم رفت. ^۲ پیشوایون عالی مقام و

رېش سفيدای يهود د پيش فستوس آمده ادعا های خوره د
ضد پولس دزو گفت و ازو خواهش کد^۳ که دزوا لطف کده
پولس ره د اورشليم ربي کنه. اونا د کمين بود تا اوره د بين
راه بکشه. مگم فستوس د جواب ازوا گفت: ”پولس د
قيصريه نظر بند آسته و خود مه د زودی د اونجی پس مورم.
کسای که از مينکل شمو صاحب اختيار آسته بييه و قد مه
بوره و اگه کدم خطای امزو آدم سر زده بشه، اونا ادعای خوره
ره روی د روی ازو بگه.“

فستوس تقريباً هشت يا ده روز د اورشليم مند و بعد ازو د
قيصريه رفت. روز ديگه شی د چوکی قضاوت ششت و امر
کد که پولس ره بيره. وختیکه پولس آمد، يهودیای که از
اورشليم آمده بود، گرد ازو ره گرفت و ادعا های کلو و
خطرناک د ضد پولس پيش کد، مگم تننست که ثبوت کنه.
پس پولس از خود خو دفاع کده گفت: ”ما نه د خلاف
شريعت يهود کدم کاری کديم و نه ام د ضد خانه خدا و قيصر
روم دچار کدم خطایی شدیم.“ مگم فستوس که ميخواست
يهوديا ره راضی نگاه کنه، د پولس گفت: ”آيا قبول دری که
د اورشليم بوری و د اونجی د پيش خود مه د باره امزی ادعا

ها محاکمه شنی؟” ^{۱۰} پولس د جواب شی گُفت: ” فِعْلًا مَا دَ

پیش تختِ قضاوتِ قیصر، یعنی دَمَزُو جای که باید محاکمه
شُنم، ایسته یُم و خود شُمو بهتر میدنید که ما مُرتکب هیچ
جُرمی دَ ضِدِ یهودیا نَشُدیم. ^{۱۱} اگه مُجرِم بَشُم و یا کُدم کارِ بد
کده بَشُم که قابلِ اِعدامِ بَشه، از مَرگ سرکشی نَدَرُم. لیکن
اگه اِدعا های که امی نفرا دَ خِلافِ ازمه کده هیچ حقیقت
نَدَره، هیچ کس حق نَدَره که مَره دَ دِستِ امزی کسا بَدیه. ما دَ
پیشِ قیصرِ رُوم دادخاهی مُونم. ^{۱۲} ” پس فِستوس قد مُشاوَرین
خُو مشوَره کده دَ جواب شی گُفت: ” آلی که از قیصر
دادخاهی کدی، دَ پیشِ قیصر موری. ”

پولس دَ حُضُورِ اگْرِپاس پادشاه

^{۱۳} چند روز بعد اگْرِپاس پادشاه و خاتون شی برنیکی دَ
قیصریه اَمَد تاکه دَ فِستوس خوش اَمدید بُگه. ^{۱۴} پس ازی که
اونا روزای کَلو ره دَ اُونجی مَند، فِستوس قضیه پولس ره دَ
پیشِ پادشاه رَسنده گُفت: ” دَ اینجی یگ آدم آسته که از دَوَره
فیلکس بندی مَنده. ^{۱۵} وختیکه دَ اورشَلیم رفتُم، پیشوایون
عالی مقام و کتّه کَلونای یهود دَ ضِدِ اَزو رَسماً پیشِ ازمه
شکایت کد و خاهش کد که او محکوم شنه. ^{۱۶} ” ما دَ جواب

ازوا کُفْتُمْ که دَ رسم-و-رَواجِ رُومِ اِی رِقْمِ نَبِیْه که یِگِ آدَمِ بَدُونِ
مَحْکَمَه بَلَدِه جَزَا تَسْلِیْمِ شُنَه، بَلْکِه پِیْشِ اِزِی که آدَمِ مُتْهَمِ شُدِه
رِه تَسْلِیْمِ کَنَه، اُو رِه قَدِ مُدْعِیَايِ شِی رُوی دَ رُوی مُونَه و بَلَدِه
شِی فِرْصَتِ مِیْدِیَه تَا دَ بَرَابِرِ اِدْعَاها از خُودِ دِفاعِ کُنَه. ^{۱۷} پَس
وختِیکَه اُونَا دَ اِیْنَجِی اَمَد، ما بَدُونِ مَعْطَلِ دَ رُوزِ دِیْگِه شِی دَ
چَوْکِی قِضاوَتِ شِشْتُمْ و اَمْرِ کُدْمِ که اَمُو آدَمِ رِه بیره.

^{۱۸} غَیْتِیکَه مُدْعِیَايِ شِی بَالَه شُد، دَ خِلافِ اِزُو هِیْچِ جُرْمِی رِه
اِدْعَا نَکَد که ما اِنتِظارِ دَشْتُمْ، ^{۱۹} بَلْکِه دَ بارِه دِیْنِ خُودونِ شِی دَ
بِیْنِ اِزُوا اِخْتِلافِ و جُودِ دَشْتِ و اَمِ دَ بارِه یِگِ شَخْصِ دَ نَامِ
عِیْسِی که مُرْدَه، مِگَمِ پوُلْسِ اِدْعَا مُونَه که اُو زِنْدَه یِه. ^{۲۰} اِزِی
که دَ اِی بارِه دُودِلَه بُوْدْم، اِزُو پُرْسَانِ کُدْمِ که اِیَا مِیْخَاهِی دَ
اَوْرُشَلِیْمِ بوری تَا اِی قِضِیَه دَ اُونَجِی فِیْصَلَه شُنَه؟ ^{۲۱} مِگَمِ
پوُلْسِ خَاهِشِ کَد که تَا زَمَانِ فِیْصَلَه قِیْصِرِ نَظَرِبَنْدِ بَشَه. پَسِ ما
اَمْرِ کُدْمِ که اُو رِه نَظَرِبَنْدِ کَنَه تَا غَیْتِیکَه بَتْنُمْ اُو رِه دَ پِیْشِ
قِیْصِرِ رِیْبِی کُنْم. ^{۲۲} ”اِگْرِیْپَاسِ دَ فِستوسِ کُفْت: ”عَدْرِ مِیْلِ دَرْمِ
که توراِی اِزُو رِه خُودِ مِه قَدِ گُوشِ خُو بِشْنُوم. ” فِستوسِ دَ
جِوابِ شِی کُفْت: ”صَباحِ توراِی شِی رِه مِیْشَنْوِی.“

^{۲۳} رُوزِ دِیْگِه شِی اِگْرِیْپَاسِ و بَرْنِیکِی قَدِ دُبْ دُبْه کَلُو اَمَدِ و قَدِ

قومندانان و مردای نامتوی شار د صالونِ عُمومی داخل شد. د امرِ فستوس، اونا پولس ره حاضر کد. ^{۲۴} اوخته فستوس گفت: ”جنابِ اگریپاس پادشاه، و ای تمام کسای که د اینجی حاضر استید! امی آدم ره مینگرید، تمام مردمِ یهود، چی د اورشلیم و چی د اینجی، د سرِ امزی آدم د پیش مه عرض کده و قد چیغ-و-شورِ کلو گفته که ای آدم نباید دیگه زنده بُمنه! ^{۲۵} لیکن ما پی بُردیم که ای آدم هیچ کاری نکده که سزاوار مرگ بَشه، ولے بخاطری که از قیصر دادخاهی کده، ما تصمیم گرفتیم که ای ره د پیشِ ازو ری کنم. ^{۲۶} مگم ازی که مطلبِ واضح ندرم که د اعلیٰ حضرت د باره ازی نوشته کنم، ای ره د اینجی د پیش پگ شمو و مخصوصاً د حضورِ اگریپاس پادشاه اوردیم تا بعد از تحقیقات یگو چیز پیدا کده نوشته کنم. ^{۲۷} چون فکر موکنم عاقلانه نییه که یگ بندی ره ری کنم و ادعاهای ره که د خلاف شی شده ذکر نکنم.“

۲۶ و اگریپاس د پولس گفت: ”تو اجازه دری که بلده دفاعِ خو گپ بزنی.“ پس پولس دست خو ره باله کده اینی رقم از خود خو دفاع کد: ^۲ ”ای اگریپاس پادشاه، بلده مه جای خوشبختی آسته که امروز د حضور شمو د باره تمام ادعا

های که یهودیا د سر مه کده از خود خو دفاع کنم. ^۳ خصوصاً
 بخاطری که شمو د باره رسم-و-رواج یهودیا و اختلافات نظر
 که د بین ازوا آسته معلومات کلو درید. پس خواهش مونم که
 لطف کده د عرض بنده قد صبر-و-حوصله گوش بدید. ^۴ پگ
 یهودیا د باره راه-و-رفتار زندگی مه از دورون جوانی مه خوب
 خبر دره، از شروع که ما د مینکل قوم خو د اورشلیم زندگی
 موکدم. ^۵ اونا از گاه مره مینخشه؛ اگه اونا بخایه میتنه
 شاهدی بدیه که ما د عنوان یگ فریسی د مطابق سختگیرترین
 فرقه دین مو زندگی موکدم. ^۶ و آلی از خاطر امیدی که خدا
 وعده شی ره د بابه کلونای مو دده بود، محاکمه مونم. ^۷ ای
 امو وعده آسته که دوازده طایفه مو امید دره که پوره شدن
 شی ره بنگره و امزی خاطر شاو و روز از تی دل عبادت مونه.
 ارے جناب پادشاه، از خاطر امزی امید یهودیا د سر مه تهمت
 کده. ^۸ ای قوما، چرا شمو فکر مونید که ای ناممکن آسته که
 خدا مرده ها ره زنده کنه؟ ^۹ ما ام فکر موکدم که د هر وسیله
 ممکن قد هرکسی که نام عیسای ناصری ره بگیری، مخالفت
 کنم. ^{۱۰} امی کار ره ما د شار اورشلیم کدم: قد اختیاراتی که
 پیشوایون عالی مقام دز مه دده بود، ما بسیاری از پیروای
 عیسی ره د بندی خانه میندختم و غیتیکه اونا د مرگ محکوم

مُوشُد، ما دَ خِلافِ ازوا رای مِیدَدُم. ^{۱۱} غَدَر وختا دَ عِبادت
 خانه ها رفته اونا ره جزا مِیدَدُم و کوشِشِ مُوکَدُم که اونا ره دَ
 کُفر گُفتو مجبورِ کُنم. قار-و-غَضَب مه دَ بِلِه ازوا دَ اندازِه کَلو
 شُد که حتی تا شارای خارج رفته اونا ره آزار-و-اَذیتِ مُوکَدُم.
^{۱۲} دَ یکی امزی سَفرا دَ حالیکه قد حُکم و اِختیارات از طرفِ
 پیشوايونِ عالی مقام سُون دَمِشَق مورَفْتُم، ^{۱۳} دَ دَم چاشت دَ بَینِ
 راه، آی پادشاه، یگ نور ره از آسمو دِیدُم که روشوتر از نُورِ
 آفتو بُود و دَ گِرِدِ ازمه و کسای که قد مه بُود، بَلَقده کد.
^{۱۴} امی که پگ مو دَ زمی اَفْتدی، ما یگ آواز ره شَنِیدُم که دَ
 زبونِ عِبرانی دَز مه گُفت: 'آی شائول، آی شائول، چرا مَره
 آزار-و-اَذیتِ مُوکُنی؟ دَ سِرِ شِخله چِیو قد لَغه زِدو بَلدِه تُو
 مُشکِلِ خَلقِ مُونه.' ^{۱۵} ما پُرسِیدُم: 'صاحب، تُو کی اَسْتی؟'
 مولا گُفت: 'ما عِیسی اَسْتُم، امو که تُو آزار-و-اَذیتِ مُونی.'
^{۱۶} آلی باله شو و دَ سِرِ پای خُو ایسته شو. ما دَز تُو ظاهِرِ شُدُم
 تاکه تُو ره دَ خِدْمتِ خُو تَعیینِ کُنم و تُو دَ بارِه هر چِیزی که از
 مه دیدی و هر چِیزی که ما دَ آینده بَلدِه تُو نِشو مِیدِیم،
 شاهِدی بَدی. ^{۱۷} ما تُو ره از دِستِ قَوْمِ یَهُودِ و ام از دِستِ مِلَّتِ
 های غَیرِ یَهُودِ که تُو ره دَ پِیشِ ازوا رَبیِ مُونُم، نِجاتِ مِیدُم.
^{۱۸} ما تُو ره رَبیِ مُونُم تا چِیمای ازوا ره واز کُنی و اونا ره از

تریکی دَ روشنیی و از چنگِ شیطو سُونِ خُدا راهنمای کنی تا
 گُناهای ازوا بخشیده شُنه و اونا دَ مینکلِ کسای که دَ وسیله
 ایمان دَز مه مُقَدَّس شُده، میراث دَشته بَشه. ^{۱۹} 'امزی خاطر
 آی اگریپاس پادشاه، ما نِسَبَت دَ رویای آسمانی نافرمانی
 نَکدُم، ^{۲۰} بلکه اوّل دَ یهودیای دَمِشَق، اورُشَلیم و سر تا سر
 منطقه یهودیه و بعد ازو دَ مردُمِ غَیرِ یهُودِ اِعلانِ کدُم که توبه
 کُنید و سُونِ خُدا بیید و عملی ره انجام بَدید که توبه شُمور ره
 ثابت کنه. ^{۲۱} 'دَمزی دَلیلِ یهُودیا مَره دَ خانِه خُدا گِرِفَتار کد و
 میخواست که مَره بُکُشه. ^{۲۲} مگم تا اِمروز خُدا مَره یاری کده و
 آلی دَ اینجی ایسته یُم و دَ ریزه و کُنه شَاهِدی میدیم؛ بَغیر از
 چیزای که انبیا و مُوسیٰ پیشگویی کده که واقع موشه، دیگه
 هیچ چیز ره دَ زبون خُو نَمیرُم: ^{۲۳} اونا پیشگویی کد که مسیح
 باید دَرِد-و-رَنج بَکُشه و بَحیثِ اوّلین کسی که از مُرده ها
 دُوباره زنده شُده نُور ره دَ قَوْمِ یهُود و دَ مِلَّتِ های غَیرِ یهُود
 اِعلان کنه. "

^{۲۴} دَ حالیکه پولس امی چیزا ره گُفته از خود دِفاع مُوکد،
 فِستوس دَ آوازِ بلند گُفت: "او پولس، تُو دیونه ای! عِلْمِ کَلو
 تُو ره دیونه کده. " ^{۲۵} پولس دَ جواب شی گُفت: "جناب

عاليقدر فستوس، ما ديونه نييم، بلکه حقيقت و تورای

عقلانه ره موگم. ^{۲۶} اگریپاس پادشاه که ما آزادانه د پیش شی

توره موگم، ازی چیزا خبر د ره. ما یقین درم که هیچ کدم ازی

چیزا از نظر ازو تاشه نییه، چراکه ای واقعه ها د جای گوشه

رخ ندده. ^{۲۷} ای اگریپاس پادشاه، آیا شمو د پیغمبرا عقیده

درید؟ ارے، ما میدنم که شمو دزوا عقیده درید. ” ^{۲۸} اگریپاس

د پولس گفت: ”خی تو د امیقس وخت کم مره وادار مونی که

مسیحی جور شنم!“ ^{۲۹} پولس گفت: ”از خدا میخایم که دیر یا

زود، نه تنها شمو اعلیٰ حضرت، بلکه پگ کسای که امروز

تورای مره میشنوه رقم ازمه آلی شنه، مگم نه رقم ازمه آلی د

زنجیرا. ” ^{۳۰} اوخته پادشاه، فستوس والی، برنیکی و دیگه

نفرای که د اونجی ششته بود، باله شد ^{۳۱} و ازونجی برو آمد و

اونا قد یگدیگه خو نقل کده موگفت: ”ای آدم کاری نکده که

سزاوار مرگ یا بندی خانه بشه. ” ^{۳۲} و اگریپاس د فستوس

گفت: ”اگه از قیصر دادخاهی نموکد، ای آدم می تنست که

ایله شنه. ”

۲۷ وختی قرار دزی شُد که مو از راه دریا سُون ایتالیا

سَفَر کنی، پُولُس و چند نفر بَنَدی دِیگه ره دَ یگِ صَاحِب
مَنْصَب دَ نامِ یُولِیوس که از فِرَقَه نِظَامی قَیصر بُود، تَسَلِیم
کد. ^۲ پَس دَ یگِ کِشتی که از مَنطِقَه اَدْرَمِیتِیم بُود و دَ زُودی

سُون بندر های ولایتِ آسیا رَبِی مُوشُد، سوار شُدِه حَرکت
کدی. اَرِسْتَرخُسِ مَقْدونِی از شَارِ تِسالونیکِی ام قد مو قَتی
رفت. ^۳ رُوزِ دِیگه شی دَ بِنَدِرِ صَیدون رَسِیدی و یُولِیوس قد
پُولُس خُوبی کد و بَلدِه شی اِجازه دَد که دَ دِیدونِ دوستای خُو
بوره تا اونا ضُرُورَت های شی ره پُوره کنه. ^۴ اَزُونجی بَسَم از
راهِ دریا رَبِی شُدی و ازی که باد از دَمِ رُوی مو بُود، از گوشه
گوشه جَزیره قَبْرِس تیر شُدی. ^۵ و بعد از سَفَر دَ مینکلِ دریا از

بَغَلِ قِیلِیقِیه و پَمفِیلیه تیر شُدی و دَ شَارِ مِیرا دَ ولایتِ لِیکِیه
رَسِیدی. ^۶ دَ اُونجی یُولِیوس صَاحِبِ مَنْصَبِ یگِ کِشتی ره که

از شَارِ سِکَنَدَرِیه سُونِ ایتالیا رَبِی بُود، پَیدا کد و مو ره دَزُو
سوار کد. ^۷ مو بَلدِه روزای کَلو دَ اَهستِگی پِیش مورفتی و قد

زَحمتِ کَلو دَ نَزْدِیکای شَارِ کِنِیدوس رَسِیدی و ازی که باد
مَابعِ پِیش رفتون مو مُوشُد، مو از بَغَلِ جَزیره کَرِبت از پَالوی

سَلْمونى رَفْتى. ^۸ دَ سَخْتى اَز پَالوى سَلْمونى تير شُدى و دَ يِگ
جای دَ نامِ «بندرِ نیک» رَسیدى که دَ نَزْدیکای شارِ لَسائیه
بُود.

^۹ کَلو وخت تير شُدُد و اِدَامِه سَفَر اَز رَاهِ دَرِبا دَ امزُو غَيْت
خَطَرناک بُود، چَرَاکه روزه گاه تير شُدِه بُود. پَس پوُلَس دَزوا
نَصِيحَت كده ^{۱۰} كُفْت: ” او مَرْدُم، ما مِينِگَرْم که سَفَر مو ازی
کده پيش خطرناک آسته؛ نَه تنها دَ کِشْتى و بار شى کَلو
نُقْصان مِيرَسِه، بَلْکِه دَ جان های از مو ام. ” ^{۱۱} مِگَم صَاحِب
مَنْصَب دَ توراى کِشْتى وان و صَاحِب کِشْتى کَلو تَر تَوَجُّه دَشْت
تا دَ توراى پوُلَس. ^{۱۲} و ازی که امُو بندر بَلْدِه تير کدون زمِستو
مُنَاسِب نَبُود، تمام ازوا صَلاح دِید که ازونجى حَرکت کُنِه تا
شاید دَ فِينِيکس که يِگ بندرِ کِربْتى بُود و رُوى شى سُون
شمال غَربى و جَنُوب غَربى وَاقِع شُدُد، بَرَسِه و زمِستو ره دَ
اُونجى تير کنه.

رَبى کدونِ پوُلَس دَ شارِ رُوم

^{۱۳} وختیکه بادِ مُلَايمِ جَنُوبى باله شُد، اُونَا گَمَان کد که مِيتنه دَ
مَقْصَد خُو بَرَسِه. پَس اُونَا لَنَگَرِ کِشْتى ره باله کش کد و مو از

بَغْلِ كَرِيتِ رَبِي شُدِي. ^{۱۴} لِيكِن زِيادِ وختِ تيرِ نَشُدِ كه يگِ بادِ
تُنْد، مَشْهُورِ دَ بادِ «شمالِ شَرْقِي» ازِ طَرَفِ جَزِيرِه كَرِيتِ بالِه
شُدِه دَ كِشْتِي زِد. ^{۱۵} ازي كه كِشْتِي گِيرِ مَندِ و نَتَنِستِ دَ دَمِ بادِ
پيشِ بورِه، موِ خودِ رِه دَ دَمِ بادِ ايلِه كِدي و بے اِختيارِ بُرْدِه
شُدِي. ^{۱۶} وختِي دَ بَغْلِ يگِ جَزِيرِه ريزِگِگِ دَ نامِ كاودا رَسِيدِي،
دَ زَحْمَتِ كَلوِ تَنِستِي كه كِشْتِي ريزِگِگِ رِه دَ چَنگِ بِيرِي.
^{۱۷} بعدِ ازِ بالِه كِدونِ ازوِ خِدمايِ كِشْتِي دَوْرَوِبرِ كِشْتِي كِئِه رِه
قَد ريسِپوِ مَحْكمِ بَسْتِه كِدِ و ازِ ترسِ ازي كه كِشْتِي دَ رِبْگِزارِ
سِيرِتِيسِ گورِ نَرَوِه اونا لَنگِرِ كِشْتِي رِه تاهِ كِدِ و ايشْتِ كه
كِشْتِي اموِ رِقْمِ دَ دَمِ بادِ بُرْدِه شُنِه. ^{۱۸} روزِ دِيگِه شِي ازي كه
بادِ دَ شِدَّتِ كِشْتِي موِ رِه مِيَزِد، اونا بارِ كِشْتِي رِه دَ پورْتِه كِدو
شُد ^{۱۹} و دَ روزِ سَوْمِ اونا قَد دِستايِ خودِ خُوِ اَسبابايِ كِشْتِي رِه
دَ درِيا پورْتِه كِد. ^{۲۰} بَلْدِه روزايِ كَلوِ نِه آفْتَوِ معلومِ شُدِ و نِه
سِتارِه ها. بادِ اموِ رِقْمِ دَ شِدَّتِ خُوِ اِدامِه دَشْتِ و دِيگِه هِيچِ
اُمِيدِ نِجاتِ بَلْدِه موِ نَمَندِه بُوْد.

^{۲۱} دِيرِ وختِ مَوْشُدِ كه اونا چِيْزِي نَخورْدِه بُوْد. دَ امْرُو غِيْتِ
پولْسِ دَ مِينْكلِ ازوا ايسْتِه شُدِه كُفْت: ”او مردُم! شُمُو ازِ اوْلِ
بايدِ دَزِ مه گَوْشِ مِيْدِيدِ و ازِ جَزِيرِه كَرِيتِ حَرَكْتِ نَمُوْكَدِيدِ تا

از پگِ امزی ضرر و تاوان بیغم مومندید. ^{۲۲} آلی از شمو جدی
 خاهش مونم که همت خو ره از دست ندید، د مینکل شمو د
 جان هیچ کس نقصان نمیرسه، بلکه فقط کشتی از دست
 موره. ^{۲۳} چون دیشاو ملایکه خدای که ما مربوط شی آستم و
 او ره پرستش مونم، د پالوی مه ایسته شده ^{۲۴} گفت: 'آی
 پولس نترس، چراکه تو باید د پیش قیصر حاضر شنی و خدا
 جان پگِ همسفرای تو ره ام بخاطر از تو بخشیده. ^{۲۵} پس آی
 مردما، قوی دل بشید، چون ما د خدا ایمان درم که امو
 رقمیکه بلده مه گفته شده، امو رقم موشه. ^{۲۶} لیکن کشتی مو
 باید د یکی ازی جزیره ها د ریگ گور بوره."

^{۲۷} د شاو چاردهم د حالیکه مو د دریای آدریاتیک ایسو-و-اوسو
 هی موشدی، تقریباً د نیم شاو خدما کشتی گمان کد که د
 خشکی نزدیک شده. ^{۲۸} پس اونا آو ره اندازه کد و آو بیست
 بیه آدم بود؛ کمی پیشتر رفته بسم اندازه کد و آو پوزده بیه
 بود. ^{۲۹} و از ترس ازی که کشتی مو د سنگا نخوره، اونا از
 پشت کشتی چار لنگر ره د دریا اندخت تا کشتی ره ایسته کنه
 و دعا موکد که زودتر روز واز شنه. ^{۳۰} خدما کشتی قصد
 دشت که از کشتی دوتا کنه و د بانه ازی که لنگرا ره از پیش

کِشْتی دَ دریا میندَزه، کِشْتی ریزگگ ره دَ دریا تاه کد. ^{۳۱}
اوخته پولس دَ صاحب منصب و عسکرا گُفت: ”اگه خدماي
کِشْتی دَ کِشْتی نَمنه، شُمو نَمیتید نجات پیدا کُید.“ ^{۳۲} پس
عسکرا ریسپونای کِشْتی ریزگگ ره مُنْی کده او ره ایله کد.

^{۳۳} کمی پیش از روز واز شدو پولس دَ پگ عذر-و-زاری کد که
یگو چیز بُخوره و گُفت: ”امروز چارده روز آسته که دَ انتظار
ایسته شدون طوفان آستید و بدون خوراک شِشته هیچ چیز
نخوریدید.“ ^{۳۴} آلی دز شُمو عذر موم که یگو چیز بُخورید،
چون بلده زنده مندو شُمو دَ خوراک ضرورت درید. یگ تار
موی از سر هیچ کدم شُمو کم نموشه.“ ^{۳۵} بعد از گُفتون امزی
توره نان ره گرفت و دَ حُصورِ پگ خُدا ره شُکر کده نان ره
میده کد و دَ خوردو شد. ^{۳۶} اوخته پگ ازوا دلگرم شده اونا ام
دَ نان خوردو شد. ^{۳۷} جُمِله مو دَ کِشْتی، دُو صد و هفتاد و
شش نفر بودی. ^{۳۸} وختیکه پگ سیر شد، اونا تمام گندم ره دَ
دریا پورته کد تا کِشْتی سُبک شنه.

میده شدون کِشْتی

^{۳۹} وختی روز واز شد، خدماي کِشْتی زمی ره روش نَتَنست،

مگم یگ خلیج ره دید که ساحل ریگزار دشت. اونا تصمیم
 گرفت که د صورت امکان کشتی ره د امزو ریگزار بشنه.
 پس اونا بند لنگرا ره منئی کده لنگرا ره د دریا ایله کد و د^{۴۰}
 حین حال ریسپونای جلو کشتی ره ام واز کد. بعد ازو بادبان
 پیش کشتی ره باله کش کد و کشتی ره یکسره سون ریگزار
 هی کد.^{۴۱} لیکن کشتی قد یگ بوندی ریگزار تکر کد و د
 ریگ ششت. پیش روی کشتی محکم بند مند و هیچ شور
 نخورد، مگم پشت کشتی بخاطر ضربه جلپه های شدید دریا
 جو جو شد.^{۴۲} عسکرا قصد کد که بندی ها ره بکشه تا نشنه
 که یگون شی او بازی کده دوتا کنه.^{۴۳} مگم صاحب منصب
 که میخواست پولس ره نجات بدیه، نه ایشنت که اونا نقشه خو
 ره عملی کنه، بلکه امر کد که هر کسی که آوبازی ره یاد دره
 اول خود ره د دریا پورته کنه و د خشکی برسنه^{۴۴} و باقی نفرا
 د بله تخته چپو ها و د بله ٹوٹه های کشتی از دُمبال ازوا
 بوره. دمزی رقم پگ صحیح-و-سلامت د خشکی رسید.

د جزیره مالت

۲۸ وختیکه صحیح-و-سلامت د لب دریا رسیدی، اوخته

فامیدی که نام ازو جزیره مالت آسته. ^۲ مردُم اُونجی قد ازمو
 کلو خوبی کد. ازی که بارو موبارید و هوا یخ بود، اونا آتش
 داغ کده از پگ مو پذیرایی کد. ^۳ پولس یگ مقدار خاشه جم
 کده اُورد و دَ حین ایشتو دَ بِلَه آتش یگ مار از قد ازو بخاطر
 گرمی آتش بُر شد و دَ دست شی چسپید. ^۴ وختی مردُم امزو
 جزیره مار ره دَ دست شی اوزو دید، قد یگدیگه خُو گفت:
 ”ای آدم حتماً قاتل آسته. اگرچه از دریا نجات پیدا کده، مگم
 عدالتِ اِلهی اجازه نمیدیه که زنده بُمَنه. “ ^۵ مگم پولس مار ره
 تَک زده دَ مَنه آتش اَندخت و هیچ ضرر دَز شی نرسید. ^۶ اونا
 مُنتظر بود که جان شی اَماس کُنه یا ای که بے بلغه دَ زمی
 بُفته و بُمَره. لیکن بعد از اِنظارِ کلو اونا دید که هیچ ضرری
 دَ پولس نرسید. اوخته فکرِ ازوا بدَل شد و اونا گفت: ”ای
 یکی از خُدايو آسته.“

^۷ دَ نزدیکِ امزو جای زمینای و جُود دَشت که مرَبوطِ حاکمِ امزو
 جزیره موشد که پوبلیوس نام دَشت. او مو ره دَ خانه خُو بُرد و
 از مو پذیرایی کده مُدتِ سه روز مهمو نوازی کد. ^۸ دَمزو غیت
 آته پوبلیوس جاگهیی بود و تاو و پیچشِ خونی دَشت. پولس دَ
 مُلاقاتِ ازو رفت و دُعا کده دستای خُو ره دَ بِلَه شی ایشت و

أورِه شفا دد. ^۹ بعد ازو واقعه پگِ ناجورایِ دیگِه امزو جزیره
ام آمد و شفا یافت. ^{۱۰} امزی خاطر اونا مو ره کلو احترام کد
و غیتیکه تیاری رفتو ره میگریفتی، چیزای ره که ضرورت
دشتی بلده مو تهیه کد.

رسیدون پولس د شار روم

^{۱۱} بعد از سه ماه مو د یگ کشتی که از سکندریه بود و
زمستو ره د جزیره مالت تیر کدد، سوار شدی. د بله امزو
کشتی علامت «جوزا» نصب شده بود. ^{۱۲} وختیکه مو د شار
سراکوز رسیدی، سه روز د اونجی مندی. ^{۱۳} از اونجی د
کشتی حرکت کده د شار ریغیوم رفتی. یگ روز بعد از
رسیدون مو باد جنوبی باله شد و مو د روز دیگه شی د بندر
پوتیولی رسیدی. ^{۱۴} د اونجی برارای ایماندار ره پیدا کدی که
مو ره دعوت کد و مو مدت هفت روز ره قد ازوا مندی و
ازونجی آخرکار سون شار روم آمدی. ^{۱۵} ایماندارای روم وختی
از رسیدون مو خبر شد، تا بازار آپیوس و یگ آغیل د نام «سه
سماوات» د دم راه مو آمد. غیتیکه پولس اونا ره دید، خدا ره
شکر گفت و دل پیدا کد. ^{۱۶} وختی د روم رسیدی، د پولس
إجازه دده شد که د یگ خانه قد یگ عسکر که ازو محافظت

مُوكد، تنهای خُو بِشینه.

^{۱۷} بعد از سه روز پولس رهبرای یهودیا ره کوی کد و غیتیکه اونا جم شد، دزوا گفت: ”آی برارو، اگرچه کدم عملی بد د ضد قوم یا رسم-و-رواج بابَه کلونای خُو نکدیم، ولے ما د اورشلیم دستگیر شده تسلیم رومیا شدیم.^{۱۸} رومیا از مه تحقیق کد و میخاست که مره ایله کنه، چراکه هیچ جرمی دز مه پیدا نشد که سزاوار مرگ بشه.^{۱۹} مگم یهودیا مخالفت کد و ما مجبور شدیم که از قیصر دادخاهی کنیم. باوجود ازی ام د ضد قوم خُو هیچ شکایتی ندرم.^{۲۰} د امزی دلیل شمو ره کوی کدم تا شمو ره بنگرم و قد شمو توره بگم، چون ما از خاطر امید اسرائیل د ای زنجیر بند آستم.“^{۲۱} اونا دزو گفت: ”هیچ کدم خط از ولایت یهودیه د باره از تو دز مو نرسیده و از برارونی که ازونجی آمده ام کسی د باره تو توره یا خبر بد نگفته.“^{۲۲} لیکن مو میخاهی نظر تو ره بشنوی. مو میدنی که مردم د هر جای د ضد امزی فرقه بدگویی مونه.“

^{۲۳} پس اونا یگ روز ره تعیین کد و غدر کسا بلده دیدون پولس د خانه شی آمد. اوخته او از صبح تا شاو د باره پادشاهی خدا قد ازوا د تفصیل توره گفت و کوشش کد که قد

شریعتِ موسیٰ و نوشته های انبیا اونا ره د باره عیسیٰ مسیح
قناعت بدیه. ^{۲۴} بعضی ازوا توره های ازو ره قبول کده ایمان
اورد، و له بعضی های شی ایمان نورد. ^{۲۵} وختیکه د بین ازوا
اختلاف نظر پیدا شد، اونا اونجی ره ایله کد. مگم پیش از
رفتون ازوا پولس اینی توره ره گفت: ”روح القدس توسط
اشعیا نبی د بابه کلونای شمو چی خوب گفته بود،
^{۲۶} د پیش امزی قوم بورو و بگی:

”شمو شنیده مورید، مگم هرگز پی نموفتید؛

دوامدار توخ مونید، لیکن هرگز نمینگرید،

^{۲۷} چون دل امزی قوم سخت شده

و گوشای شی گرنگ شده

و اونا چیمای خو ره پوٹ گرفته،

نشنه که قد چیمای خو بنگره

و قد گوشای خو بشنوه

و قد دِلْ خُو پَي بُرِه و پس تاو بُخوره

و ما اونا ره شفا بديم. ”

^{۲۸} و آلی بدنید که ای نجاتِ إلهی دَ غَیرِ یهودیا دده شُده و اونا
او ره قبول مونه. ” ^{۲۹} [غیتیکه پولس ای چیزا ره گُفت، یهودیا

دَ حالیکه قد یگدیگه خُو سخت بَحْث مُوکد، ازونجی رفت.]

^{۳۰} پولس دُو سالِ تمام دَ خانِه کِرایِی زندگی مُوکد و هرکسی ره
که دَ پیش شی میمد، خوش امید مُوگُفت. ^{۳۱} او دَ دلیری

کامل و آزادانه پادشاهی خُدا ره اعلان مُوکد و دَ باره مولا
عیسی مسیح تعلیم میدد.